
ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Курйози

Втікач із СІЗО сам себе перехитрував

▶ СТОР. 9

Вища освіта

Кожну десяту дисертацію у країні захищають у Київському університеті

▶ СТОР. 11

Продовження теми

«Державна зрада» — так характеризують дніпропетровські метробудівці ситуацію на техногенно небезпечному об'єкті

▶ СТОР. 14

№ 67 (5567) СУБОТА, 6 КВІТНЯ 2013 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Більшість і опозиція стоять на своєму

Депутати по-різному оцінюють події четверга

Парламентська хроніка

Зранку опозиційні депутати продовжили блокування парламенту. Водночас представники фракцій Партії регіонів та КПУ перебували на своїх робочих місцях. А тим часом лідери всіх парламентських сил на нараді у Голови Верховної Ради шукали вихід із глухого кута. Утім, безрезультатно. О 10.15 до сесійної зали зайшов голова фракції Партії регіонів Олександр Єфремов і за декілька хвилин регіонали почали залишати сесійну залу. Їх приклад наслідували й комуністи.

▶ СТОР. 2

Синоптики прогнозують холодний квітень і дощовий травень

По всій території України найближчим часом спостерігатиметься нестійка, зі значними коливаннями температур погода. А ось тепло в країну не прийде до другої декади травня. Так, на думку фахівців, уже в середині квітня в Україну знову повернеться зима. На травневі свята ночами варто чекати заморозків. **«З 11 по 20 квітня ми очікуємо зниження температури повітря. Тобто потрібно просити, щоб опалення в цей час ще не вимикали, бо температура може опускатися до 3—6 градусів удень»,** — сказала завідувачка відділу довгострокових прогнозів Гідрометцентру Вазіра Мартазинова. Тим часом велика кількість снігу, а тепер дощів дається взнаки. Мало не з кожної області надходять повідомлення про підтоплення. **Про те, як регіони протистоять стихії, читайте на 24-й стор.**

Хліб укотре подорожчав

Жителів Тернопільщини пекарі не перестають «радувати» новими цінами на хліб. У березні ТОВ «Тернопільхлібпром» уже підвищувало вартість своєї продукції. І ось у квітні — чергове здорожчання на окремі сорти хліба від цього виробника. В середньому на шість відсотків. Пояснення традиційні: зросли витрати на газ, електроенергію, воду, пальне, зарплату... В ситуації обіцяє розібратися Держінспекція з контролю за цінами у Тернопільській області, адже «Тернопільхлібпром» є одним з найбільших виробників хліба в регіоні. А як же із запевненнями влади, що підстав для подорожчання хліба до нового врожаю немає? Підстав немає, а подорожчання — наяву, **інформує наш власкор Любов ЛЕВИЦЬКА.**

Ніч над світлицею Світлицького

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Григорій Світлицький «Місячна ніч».

Меморіальний будинок Григорія Світлицького все ще значиться у багатьох переліках музеїв міста Києва. На сайті «Київ туристичний» гостям повідомляється, що тут жив і працював відомий український живописець, перший народний художник УРСР, професор. Дім-музей було відкрито 1958-го. Через 14 років на його подвір'ї встановили бронзове погруддя на гранітному постаменті. На фасаді невдовзі з'явилася мармурова меморіальна дошка, замінена 1985 року на бронзовий барельєф. Адреса музею — вулиця Дегтярна, 30, телефон — (044) 417 41 75. Але дзвонити марно. Садиба вже давно перетворилася на примару, а її регулярні відвідувачі — безхатьки та зграї бездомних собак.

▶ СТОР. 12

ПОДІЇ

Діти їдуть до «Артеку»

Лише протягом першого кварталу нинішнього року в міжнародному дитячому центрі «Артек» та українському дитячому центрі «Молода гвардія» оздоровилося 43 кіровоградські дитини пільгових категорій. Як зазначає департамент соціального захисту населення Кіровоградської облдержадміністрації, це 15 сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, троє дітей-інвалідів, чотири дитини з багатодітних та малозабезпечених сімей, семеро, що перебувають на диспансерному обліку, а 14 — переможці фестивалів, конкурсів та олімпіад, **повідомляє наш кіровоградський кореспондент Петро МЕЛЬНИК.**

Нелегальних мігрантів зменьшується

Кількість незаконних мігрантів в Україні постійно зменшується. **Про це на прес-конференції повідомив перший заступник голови Державної прикордонної служби Павло Шишолін, інформує «Тиждень».** «Ми спостерігаємо стабільну тенденцію до зменшення кількості мігрантів. Є також постійна позитивна тенденція до зміни структури міграційних потоків», — сказав він. За його словами, порівняно із січнем—березнем 2012-го, цього року на кордоні затримали на 31% менше нелегальних мігрантів. Він також сказав, що в 2008 році вихідці із країн Азії й Африки становили 53% порушників, а сьогодні їх — 29—31%.

За три місяці борги скоротили на 883 тисячі

Про це повідомив голова Закарпатської ОДА Олександр Ледида: «Протягом останніх трьох місяців нам вдалося зменшити заборгованість із виплати заробітної плати на 883 тисячі гривень. На початок березня загальна цифра боргу перевищувала дев'ять мільйонів гривень. Левова частка — майже 74% — це борги підприємств-банкрутів. 2,4 млн. працівникам винні економічно активні підприємства, ще 646 тис. грн. — комунальні підприємства. Плануємо стовідсотково ліквідувати заборгованість уже до кінця року», **повідомляє наш власкор Василь НИТКА.**

КОРОТКО

■ **Журнал «Корреспондент»** склав рейтинг українських вишів. Очолює його Київський національний університет ім. Тараса Шевченка. За ним ідуть Національний університет «Києво-Могилянська академія», Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут».

■ 400 тисяч гривень спрямує міська казна Севастополя на стерилізацію бродячих тварин нинішнього року, **повідомляє наш кореспондент Микола МАГДИЧ.**

■ Співробітники управління МВС України на Одеській залізниці і не підозрювали, коли затримували громадянина за куріння в забороненому для цього місці, що ним виявиться житель Донеччини, який з 2008 року перебуває у всеукраїнському розшуку. Тепер йому доведеться відповідати зовсім за іншою статтею, **інформує наш кореспондент В'ячеслав ВОРОНКОВ.**

На весняну сівбу аграрії вже витратили майже 27 млрд. грн. — Сергій Арбузов *(УНН)*

Голова Верховної Ради зустрівся з керівниками дипломатичних місій

У четвер парламент прийняв рішення не лише з низки важливих внутрішніх питань, а й зробив реальний крок, спрямований на прискорення європейської інтеграції українського суспільства. Про це заявив Голова Верховної Ради Володимир Рибак під час зустрічі у п'ятницю з керівниками дипломатичних місій країн—членів Європейського Союзу та США, акредитованих у Києві (на знімку).

Володимир Рибак пояснив дипломатам ситуацію, що склалася у Верховній Раді України. «Оскільки ви представляєте інтереси держав, в яких парламенти є найважливішою гілкою державної влади і одним з основних фундаментів демократії, мені здається, що події останніх днів в українському парламенті повинні були вас серйозно спантеличити», — сказав він.

Український парламент, сказав Голова Верховної Ради, «переживає кризовий сезон з точки зору законодавчої ефективності». «З часу обрання нового складу Верховної Ради на перше квітня цього року із 958 законопроектів, які підлягають розгляду, прийнято в цілому лише 12 документів, — зазначив він. — Серед неприйнятих законів знаходиться і пакет законопроектів, без яких підписання Договору про асоціацію між Україною та ЄС стає просто неможливим».

Володимир Рибак заявив, що парламент сьомого скликання «практично стає недієздатним через тактику обструкції, яку меншість прийняла на озброєння як основний метод внутрішньопарламентської політичної боротьби». «Так зване «блокування трибуни» насправді правильніше було б назвати військовим терміном «облога з метою капітуляції» більшості», — зауважив він. За словами В. Рибака, із 28 пленарних засідань другої сесії Верховної Ради сьомого скликання, що включені до календарного плану роботи, їх абсолютна більшість — 17 — були заблоковані. «Причини такої облоги були різними — ви їх знаєте — але результат один: повна пленарна бездіяльність парламенту», — сказав він.

«Хоч як це сумно, але парламент нового скликання, особливо його окремі фракції та політичні сили перебувають у полоні руйнівної стихії відкритої зневаги до закону, юридичного нігілізму по відношенню до нами ж прийнятих законів, — зазначив В. Рибак. — Відкрита неповага до закону, низька правова дисципліна — вкрай небезпечна тенденція в парламенті. Вона закладає міну уповільненої дії під самим парламентаризмом в Україні».

Серед причин, які породжують такі негативні явища, В. Рибак назвав «дитячу хворобу» нових парламентаріїв, і, як наслідок, низький законодавчий професіоналізм депутатського корпусу загалом, і, особливо, нових фракцій; домінування «інерції виборчої боротьби та звичної для нових депутатів мітингової стратегії»; «завищені політичні амбіції як окремих політичних сил, так і їх лідерів, орієнтація на щотижневі рейтинги, а не кінцевий результат депутатської роботи»; «вкрай полярний характер політичних сил, представлених у новому парламенті». «Звідси — запеклість позицій і низька здатність до компромісу», — констатував він.

Четвергові дії більшості В. Рибак назвав «цілком природною реакцією» на поведінку частини народних депутатів України, яка називає себе «парламентською опозицією». «Логіка дій більшості була не так політичною, як логікою здорового глузду. Парламент не виконує своїх конституційних функцій через блокування його роботи; не розглядає законопроекти, які мають бути прийняті на виконання зобов'язань України у контексті європейської інтеграції; крім того, поведінка депутатів трьох фракцій є прямим порушенням вимог Регламенту, що має силу закону», — пояснив він.

За словами Голови Верховної Ради, як наслідок, 3 квітня група народних депутатів України у складі 241 парламентарія звернулася із закликом до колег з опозиції розпочати конструктивну роботу та припинити спілкування через ультиматуми і шантаж.

За такої ситуації, заявив В. Рибак, цілком логічним було ухвалення більшістю голосів народних депутатів України від конституційного складу Верховної Ради рішення про проведення пленарного засідання не в заблокованому залі пленарних засідань, а в іншому парламентському приміщенні, що розташовано по вулиці Банковій.

«Це рішення прийнято у відповідності із статтею 2 Регламенту Верховної Ради України, а, відтак, і рішення, ухвалені на пленарному засіданні 4 квітня 2013 року, є цілком легітимними і такими, що дозволяють не лише вирішити низку питань внутрішнього життя країни, а й зробити реальні кроки у напрямку європейської інтеграції», — заявив він.

Володимир Рибак повідомив, що в четвер парламент розглянув 25 питань порядку денного, ухвалив 9 законів, та 13 законопроектів прийняв за основу. Чотири законопроекти було відхилено, один повернуто на доопрацювання суб'єкту права законодавчої ініціативи, ще один законопроект направлено до Комітету для підготовки до повторного першого читання.

«У зв'язку зі створенням робочої групи з доопрацювання нагальних законопроектів, що стосуються євроінтеграційної перспективи України, було перенесено розгляд проекту закону про внесення змін до Кримінального та Кримінального процесуального кодексів України щодо вдосконалення процедури здійснення конфіскації, та проекту Закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо запровадження заходів кримінально-правового характеру стосовно юридичних осіб.

У числі ж прийнятих за основу — проект закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення інституційної системи захисту персональних даних», — сказав він.

«На мою думку, вчора парламент прийняв рішення не лише з низки важливих внутрішніх питань, а й зробив реальний крок, спрямований на прискорення європейської інтеграції українського суспільства. От і порівняйте підсумок вчорашнього дня з коефіцієнтом корисної дії парламенту за попередні п'ять місяців, який я згадав на початку нашої розмови!» — підсумував В. Рибак.

Голова Верховної Ради України також відповів на запитання керівників дипломатичних місій.

Прес-служба Верховної Ради.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Обговорили співпрацю двох дружніх країн Причорноморського регіону

Голова Верховної Ради України Володимир Рибак зустрівся у п'ятницю з Головою Великих Національних Зборів Туреччини Джамілем Чічеком (на знімку).

Глава українського парламенту наголосив, що сучасні взаємини між Україною і Туреччиною мають характер стратегічного партнерства і ґрунтуються на принципах добросусідства, толерантності та взаємодопомоги. Про це він заявив, вітаючи Голову Великих Національних Зборів Туреччини Джаміля Чічека і делегацію депутатів Великих Національних Зборів Туреччини.

«Ваш візит є логічним продовженням активного двостороннього діалогу», — сказав він, відзначивши практичні результати виходу україно-турецьких відносин на якісно новий рівень. Це, зокрема, запровадження з 1 серпня 2012 року безвізового режиму короткострокових (до 30 днів) поїздок громадян між Україною та Туреччиною, початок та активне провадження переговорів щодо Угоди про вільну торгівлю між двома країнами, суттєва активізація контактів по лінії міністерств та відомств.

«Ми очікуємо на узгодження найближчим часом термінів офіційного візиту Президента України Віктора Януковича до Туреччини, у рамках якого має відбутися третє засідання Стратегічної ради високого рівня між нашими державами», — сказав В. Рибак.

Керівник українського парламенту відзначив традиційно дружні відносини, високий рівень взаємодії та взаєморозуміння між законодавчими органами України та Туреччини. Взаємовигідне співробітництво між парламентами двох країн є важливою складовою відносин стратегічного партнерства між Україною та Туреччиною.

«Ми налаштовані на подальше поглиблення міжпарламентського діалогу на регулярній основі, продовження практики проведення консультацій між профільними комітетами парламентів двох країн та активізації контактів на рівні парламентських груп дружби», — сказав Голова Верховної Ради України, висловивши переконання, що цьому сприятиме підписаний Сторонами Протокол про міжпарламентське співробітництво.

Володимир Рибак наголосив, що для України корисним є досвід роботи турецького парламенту в контексті адаптації внутрішнього законодавства до стандартів Євросоюзу.

Він висловив задоволення високим рівнем взаєморозуміння, що існує між українськими та турецькими делегаціями в рамках парламентських асамблей міжнародних організацій, зокрема ПАРЄ, ПАЧЕС, ПА ОБСЄ.

Переконаний, що наші держави мають значний потенціал для нарощування двосторонньої торгівлі та досягнення задекларованих цілей щодо виведення її обсягів на рівень у 20 млрд. дол. США до 2015 року.

Важливе значення у цьому контексті має забезпечення неухильного виконання домовленостей, досягнутих за підсумками двосторонніх заходів, зокрема, засідань Стратегічної ради високого рівня та Міжурядової україно-турецької комісії з торговельно-економічного співробітництва.

У цьому контексті Голова Великих Національних Зборів Туреччини зазначив, що «нині ніщо не перешкоджає співпраці двох дружніх країн Причорноморського регіону», а парламенти України і Туреччини готові «розвивати парламентську дипломатію на благо наших народів».

Сторони відзначили поглиблення співробітництва у торговельно-економічній сфері, якому має сприяти встановлення режиму вільної торгівлі між Україною та Туреччиною.

«Це дало б поштовх розвитку спільного підприємництва, посиленню інвестиційної складової взаємодії та виходу спільної продукції на ринки третіх країн», — сказав В. Рибак.

Голова Верховної Ради України нагадав, що «цей рік є вирішальним для розвитку відносин Україна—ЄС, особливо в контексті підписання Угоди про асоціацію, включаючи поглиблену та всеохоплюючу зону вільної торгівлі».

«Укладення Угоди про асоціацію з ЄС є питанням, що має стратегічне значення для подальшого розвитку внутрішньої і зовнішньої політики України, а також у геополітичному контексті», — сказав він, підкресливши, що наша держава «із задоволенням відзначає готовність інституцій ЄС та країн-членів продовжувати співробітництво з Україною на шляху до політичної асоціації та економічної інтеграції, а також зобов'язання сторони ЄС щодо підписання Угоди про асоціацію до часу проведення саміту Східного партнерства у Вільнюсі у листопаді нинішнього року».

Він повідомив, що Україна здійснює кроки щодо вдосконалення виборчого законодавства, усунення недоліків системи правосуддя та просування реформ відповідно до Порядку денного асоціації Україна—ЄС.

«У цьому зв'язку я хотів би зазначити, що в лютому ц. р. Верховна Рада України конституційною більшістю прийняла заяву на підтримку європейської інтеграції України та підписання Угоди про асоціацію», — сказав В. Рибак. Він висловив вдячність Туреччині за можливість ведення переговорів на високому та експертному рівнях, а також за надання допомоги у процесі створення в Україні координаційних органів з питань європейської інтеграції.

Відповідаючи на запитання, порушене турецькою Стороною щодо ситуації навколо кримських татар, В. Рибак наголосив, що питання розв'язання соціально-економічних проблем громадян України кримськотатарської національності, а також їхня інтеграція в українське суспільство є одним із пріоритетних напрямів діяльності органів влади нашої держави.

«Нині представники кримськотатарського народу належним чином представлені в органах законодавчої та виконавчої влади Криму», — сказав він.

Прес-служба Верховної Ради.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Більшість і опозиція стоять на своєму

Депутати по-різному оцінюють події четверга

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

У журналістів навіть виникло запитання, чи не збираються депутати знову провести виїзне засідання? Проте депутати від більшості спростували ці припущення своїми коментарями.

На жаль, результатів немає, зауважив голова Регламентного комітету Володимир Макеєнко (Партія регіонів). Хоча, додав він, питання, внесені до порядку денного п'ятниці — це питання, подані опозицією. За його словами, законодавчий орган повинен працювати, бо «іншого не може бути, бо люди чекають законів, чекають змін до бюджету, адже триває посівна. На жаль, опозиція стоїть на своєму, продовжує передвиборну кампанію».

Парламентарій також зауважив, що наступний тиждень не пленарний, однак консультації триватимуть. «За цей час ми сподіваємося зрозуміти, чого хоче опозиція. Наприклад, питання відставки уряду. Для цього потрібно 226 голосів. Вони чудово розуміють, що цих голосів в опозиції немає. Вони зібрали десь 150 підписів. Чому треба наполягати на цьому питанні через блокування трибуни? Питання виборів у Києві. Ви чули про їхню дату — 2 червня, потім кажуть, ми погоджуємося перенести на тиждень, тобто 9 червня. Це питання Конституційного Суду. Він повинен дати відповідь на нього. Щодо питання скасування пенсійної реформи, вони самі не дають сто відсотків голосів. Нехай краще забезпечать свою стовідсоткову явку», — сказав В. Макеєнко.

Від того, наголосив обранець, що не працює законодавчий орган, програє Україна і виграють наші опоненти на світових ринках.

ДОСЛІВНО

Володимир Макеєнко: «Країна не може стояти. Якщо ми не втручатимемося в економічну ситуацію і не перерозподілятимемо бюджет, то впадемо в таку кризу, як навколо нас».

Стаття 2 Закону України «Про Регламент Верховної Ради України» від 10.02.2010 року № 1861-VI:

«1. Верховна Рада проводить засідання у будинку Верховної Ради (місто Київ, вул. Грушевського, 5).

2. За рішенням Верховної Ради, прийнятим більшістю народних депутатів України (далі — народні депутати) від конституційного складу Верховної Ради, її засідання можуть проводитися в іншому місці (...)».

ПОЗИЦІЯ

В'ячеслав Кириленко: «Блокування було, є і буде одним зі засобів парламентської боротьби. Між тим, воно не може бути самодостатнім. Якщо не вистачає парламентської активності, треба йти за межі парламенту. Ми стоїмо для того, щоб не впала остаточно демократія. Вибори в Києві, резолюція недовіри уряду і соціальні питання — це те, без розв'язання чого країна не може рухатися далі вперед. Тому не треба робити вигляд, що це потрібно лише опозиції».

Щодо засідання у четвер, то голова Регламентного комітету не вважає, що приміщення комітетів на вул. Банковій, 6-8, де й відбулося засідання більшості, підпадає під формулювання «інше місце». Вважаю, що Верховна Рада має працювати. Але ж і ви зрозумійте — п'ять місяців не працює парламент»,— зауважив В. Макеєнко.

Вихід із ситуації, що склалася, безумовно, є, переконаний заступник голови фракції «Батьківщина» В'ячеслав Кириленко. Але щоб його знайти, мають відбуватися політичні консультації. «Політика — це мистецтво домовитися про ті речі, які не є відходом від своїх позицій, але рухають питання уперед», — вважає він. Водночас депутат повідомив, що опозиція наполягатиме позапарламентську активність з тим, щоб влада чітко бачила: вимоги опозиції — це не так вимоги депутатів, як простих людей.

Водночас депутат скептично ставиться до ефективності нинішнього складу парламенту. Протистояння, за його словами, триватиме й надалі та відбуватиметься це по наростаючій, «бо влада не робить жодних кроків назустріч вимогам опозиції». На запитання журналістів, що, мовляв, готуємося до виборів, депутат сказав, що це лише один із інструментів. «Вибори повинні бути чесні, прозорі й відкриті. Тому вибори — так, але тоді постає питання закону про вибори. Давайте розглянемо його і ухвалимо рішення консенсусом. Тоді це вибори. А якщо інакше, то це повторення 2004 року», — додав В. Кириленко.

У свою чергу позафракційний Володимир Литвин переконаний: частку провини за те, що сталося у парламенті, має взяти на себе опозиція. Оскільки сама проголосувала за постанову про обрання київського міського голови за основу. «Це абсурд. Перед цим проголосували майже дві сотні постанов про дострокові місцеві вибори в цілому. А тут запропонували ноу-хау», — сказав В. Литвин. Причина цього, на його думку, очевидна: «Вони не можуть виштовхнути свого єдиного кандидата, зокрема Кличка, для того, щоб нейтралізувати його на президентських виборах. Представники протилежних фракцій не впевнені в перемозі свого кандидата. Існує не афішована домовленість, що буде процес. Не треба намагатися перехитрити один одного, а потрібно вести чесний діалог».

Що стосується терміну «виїзне засідання Верховної Ради», то його, за словами екс-глави парламенту, не існує. «Це комітет може провести виїзне засідання. Можливе лише засідання Верховної Ради в іншому місці. Стаття 2 Регламенту передбачає, що Верховна Рада може прийняти рішення про проведення пленарного засідання в іншому місці. Я свою точку зору висловив: якщо звучить формулювання таким чином, то спочатку парламент приймає рішення, а потім проводить засідання. Є й інші думки», — зауважив він. Утім, скільки буде юристів, стільки буде й думок, упевнений депутат.

Водночас В. Литвин упевнений, що події четверга не можна називати путчем. «У нас таврувати і навішувати один одному ярлики навчилися дуже добре. Замість того, щоб організувати роботу. Розумієте, ситуація з блокуванням доведена до безглуздя. І очевидно з цієї ситуації шукали вихід, але знайшли не найкращий», — сказав він.

Олена ГОРБУНОВА, Сергій МЕЛЬНИК.

Що скаже народ, таке рішення і має бути виконано

В Україні опрацьовується сценарій референдуму щодо зміни конституційного ладу і системи виборів. Про це під час брифінгу заявив голова фракції Партії регіонів Олександр Єфремов.

«Є процедура запуску референдуму. Що скаже народ на референдумі, таке рішення і має бути виконано. Варіанти такі існують. Але поки рішення ніхто не приймав», — зазначив він.

На запитання про те, чи опрацьовується варіант скорочення кількості депутатів і переходу до двопалатного парламенту, лідер ПР сказав, що це окрема точка зору юристів і експертів. За його словами, проведення референдуму набагато дешевше, ніж проведення виборів. Він вважає, що народ підтримає пропозицію про скорочення кількості депутатів.

О. Єфремов наголосив, що необхідна кількість голосів для ухвалення законів під час засідання на Банковій справді була, і це зафіксували 12 представників лічильної комісії. На засіданні, крім регіоналів і комуністів, були присутні позафракційні депутати.

Відповідаючи на запитання, чому в зал не пустили представників лічильної комісії від опозиції, лідер регіоналів сказав: «Спочатку планувалися збори народних депутатів, і було прийнято рішення поговорити без представників преси, відверто по багатьом питанням. Згодом збори перекваліфікувалися у засідання, і з'явилася інформація про те, що опозиційні депутати йдуть в зал, щоб зірвати його. Тому було заблоковано двері. З тієї ж причини в зал не пустили і журналістів».

Парламентарій також зазначив, що інформація про реєстрацію депутатів на виїзному засіданні не опублікована. Її можна отримати за письмовим запитом до секретаріату Верховної Ради.

Сергій МЮЛЕР.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Вимоги незмінні

«Рішення, які нібито ухвалили регіонали з комуністами, є нелегітимними і їх треба переголосувати в сесійній залі Верховної Ради», — заявив голова фракції «Батьківщина» Арсеній Яценюк. При цьому він наголосив, що їхні вимоги щодо призначення місцевих виборів у Києві, скасування пенсійної реформи, розгляд питання про відставку Кабміну залишаються незмінними.

Заступник голови фракції «УДАР» Віталій Ковальчук наголосив: «Те, що відбулося днями, розколює не тільки парламент, а й загрожує розколом країни. І дуже дивно, чому Президент досі не дав оцінку таким діям депутатів. Те, що сьогодні робить влада — це ще один крок до міжнародної ізоляції України».

У свою чергу голова фракції «Свобода» Олег Тягнибок заявив: «Реакцію європейської і світового співтовариства, думаю, можете прогнозувати: люди є просто-напросто шоковані, це інформація поки що з напівофіційних розмов».

«Я вчора мав попередньо ще анонсовану зустріч з послом Італії, де звісно, що поінформував про ситуацію в парламенті. Реакція світової спільноти не забариться», — підсумував він.

Сергій ОЛЕКСАНДРІВ.
Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Віталій Ковальчук, Арсеній Яценюк, Олег Тягнибок.

ЗІ СВЯТОМ!

Працівникам геологічної галузі

Шановні працівники геологічної галузі!

Щиро вітаю вас із професійним святом — Днем геолога!

Ваша професія потребує не лише спеціальних знань і навичок, а й великої витримки, терпіння та наполегливості. Ви вивчаєте та відкриваєте природні багатства країни, закладаєте її ресурсну базу на десятиліття вперед. І багато в чому завдяки саме вашій невтомній праці формується основа для успішного, впевненого розвитку України, її економічна стабільність та енергетична незалежність.

Переконаний, що ваша безмежна відданість своїй справі й надалі сприятиме відкриттю нових родовищ корисних копалин та успішній реалізації Загальнодержавної програми розвитку мінерально-сировинної бази України.

Бажаю вам щастя, міцного здоров'я, благополуччя та достатку в сім'ях, професійних успіхів та геологічних відкриттів!

Голова Верховної Ради України Володимир РИБАК.

Дослідники надр відкривають нам перспективу

У неділю країна відзначає професійне свято працівників геології, геодезії та картографії.

Попри те, що його святкують у першу неділю квітня згідно з президентським указом від 1995 року, ця дата залишається незмінною від середини шістдесятих. І не сумнівайтеся, залишиться ще надовго. Через визнання і повагу до людей, які вміють поєднувати глибокі знання з відданістю своїй справі, високий професіоналізм — з тяжінням до романтики. І тому, що вони не з чуток і вікіпедій можуть судити про економічний потенціал країни, в якій ми живемо. І навіть тому, що нам і на думку не спадає, що завдяки їхнім відкриттям ми маємо чудові перспективи розбудувати країну до світового рівня. Якщо, звісно, не розбазаримо те, що може дати колосальний економічний ефект.

Завдяки передусім геологам, геодезистам та картографам, ми нараховуємо близько 20 тисяч родовищ і рудоуправлінь і видобуваємо 96 видів корисних копалин. За підрахунками вчених, ринкова вартість цієї мінерально-сировинної бази еквівалентна 7,5 трильйона доларів, на кожного мешканця країни — 150 тисяч доларів. І будьте певні, не існує сировини неважливої — нам усім потрібні і залізні, і марганцеві, й уранові руди, і вугілля, й газ та нафта з конденсатом. А ще віднайдені поклади титану, циркону, каоліну, глини, графіту, нерудної сировини для металургів. У наших надрах видобувають облицювальне та будівельне каміння, благородні та кольорові метали. З розвіданих 7829 родовищ вже розробляється 3349 і, як то кажуть, — далі буде.

Тож нехай їм щастить в усьому — і в професійному пошуку, і на життєвій дорозі!

Ігор Калєтнік: «Я не виключаю, що найближчим часом лави опозиційних фракцій можуть покинути ще декілька депутатів»

Чи зможуть більшість і опозиція знайти компроміс, хто створив передумови для продовження роботи Верховної Ради не в сесійному залі, скільки депутатів ще залишать лави опозиції і як надалі розгортатимуться події у парламенті, а також про підсумки пленарного тижня в інтерв'ю з Першим заступником Голови Верховної Ради Ігорем КАЛЄТНІКОМ.

— Парламент провів засідання в будівлі комітетів на вулиці Банковій. Наскільки легітимне таке засідання, і чому керівництво парламенту пішло на такий крок?

— Провести виїзне засідання парламенту — це був вимушений крок. Робота парламенту мала бути відновлена. І епопея з постійним блокуванням, штучним створенням нестабільності в парламенті має бути завершена.

Сьогодні депутати, які прагнуть працювати, а не займатися популізмом, продемонстрували, що компроміс потрібно шукати шляхом розгляду законів. А свою позицію висловлювати під час голосування, а не галасом у залі та блокуванням трибуни. До того ж абсолютно штучно втягувати Верховну Раду в стадію парламентської кризи.

Україна вдруге за свою новітню історію побачила «виїзне» засідання Верховної Ради. Вперше подібне засідання відбулося 21 січня 2000 року в Українському домі.

Але порівнювати причини попереднього засідання поза стінами парламенту і теперішнього — не можна. Тоді виїзне засідання було пов'язано із кадровими питаннями, так би мовити. А фактично — із бажанням заволодіти владою в парламенті. Депутати відправили у відставку тодішнє керівництво Верховної Ради.

Сьогодні виїзне засідання — це просто бажання відновити роботу Верховної Ради. Та працювати над законопроектами.

Такий крок було здійснено без порушення чинного Регламенту, закону, за яким живе парламент. До того ж у 2000 році Регламент Верховної Ради ще не мав сили закону, а був внутрішньою постановою парламенту. На сьогодні це — закон, і депутати, які взяли участь у «виїзному» засіданні, його не порушували.

Окрім того, 4 квітня ми були у будівлі Верховної Ради, у будівлі комітетів парламенту. Це стосовно закидів опозиції у тому, що пленарні засідання мають проходити в будівлі на Грушевського, 5.

Теоретично, якщо б у Верховній Раді на Грушевського, 5 існувало приміщення, де могли б вміститися 250 народних депутатів, і були технічні можливості для проведення засідання, воно відбулося б на Грушевського, 5. Якими були б тоді аргументи опозиції?

По суті, ми не залишали територію парламенту. Ми хотіли працювати, а не перетворювати засідання на черговий фарс. Люди втомилися від цієї вистави, що триває у сесійній залі вже чотири місяці.

Керівництво парламенту поступово виконувало всі вимоги опозиції. Ми виконали вимогу щодо особистого голосування, змінили регламент, були проведені серйозні переговори керівників фракцій із депутатами. Парламент розглянув на вимогу опозиції питання виборів міського голови та депутатів Київради. Але після цього щоразу з'являлися нові ультиматуми, протилежні тим, що були раніше.

Опозиція налаштована виключно на деструктив, звинувачення, в якому «Батьківщина», «Свобода» та «УДАР» сьогодні закидають іншим політичним силам, а також депутатам, які готові працювати.

— Які ще варіанти розблокування парламенту розглядалися керівництвом Верховної Ради, і які пропозиції були запропоновані «Батьківщині», «Свободі» та «УДАРу», як їх сприйняли?

— Були різні варіанти, але жоден з них не передбачав силового розблокування парламенту.

— В опозиції заявляють, що є рішення Конституційного Суду, яке забороняє приймати рішення поза стінами Верховної Ради.

— Опозиціонери посилаються на рішення Конституційного Суду, нібито перенесення місця засідання парламенту є нелегітимним. Натомість суд своїм рішенням у 2012 році чітко вказав, що нелегітимними є рішення, які були прийняті поза пленарними засіданнями.

— Натомість під час зібрання депутатів на Банковій спочатку головуючий поставив питання про перенесення місця парламентського засідання, отримав підтримку і лише після того закрив засідання вівторка, яке напередодні не зміг закрити через блокування трибуни опозицією.

Такий розвиток подій жодним чином не суперечить Регламенту Верховної Ради України та рішенню Конституційного Суду. По суті, опозиціонери, заблокувавши засідання у вівторок, самі створили передумови для продовження роботи Верховної Ради в інший спосіб.

Ми повинні забезпечити прозору роботу парламенту, підтримувати законопроекти не за партійною ознакою, не за особистими інтересами, а зважаючи на їх значення для людей.

Я хочу вчергове нагадати, що до президентських виборів ще два роки. Ще не час розпочинати виборчу кампанію, треба трохи «придушити» в собі президентські амбіції. Хоча скоріше опозиціонери «придушать» один одного, ніж забудуть про президентські перегони. І це показали останні події навколо депутатів, які вийшли з фракцій, бо не хотіли брати участь у постійній внутрішній фракційній боротьбі.

— Прокоментуйте, будь ласка, вихід з фракції «Батьківщина» народних депутатів. Що це показало, і як такі події впливають на імідж опозиції?

— «Батьківщина», «Свобода» та «УДАР» позиціонують себе як об'єднана опозиція, хоча насправді всередині їх лав єдності немає.

Згадайте тільки ситуацію з виборами міського голови Києва. Дата виборів ще невідома, а опозиція вже не може визначитись із кандидатом. Конфлікти в партії вже винесені у публічну площину.

Тому, спостерігаючи за цими конфліктами, окремі депутати з «Батьківщини» прийняли таке рішення. Воно показало справжню сутність навіть не опозиції, а «Батьківщини» зокрема.

Ці люди — не останні серед депутатів, які вийдуть із фракцій опозиції. Найближчим часом фракцію покинуть ще декілька осіб.

Окрім того, вихід депутатів із фракції «Батьківщина» — той факт, що формування списків для участі в парламентських виборах 2012 року відбувалося непрозоро. І не за ідеологічними переконаннями.

Згадайте голосування за законопроект про скасування пенсійної реформи, чого домоглися комуністи. І саме через продажність опозиції не вистачило лише 8 голосів. Хоча їх лідери одноголосно заявляли, що пенсійну реформу потрібно скасувати.

— Лідер комуністів Петро Симоненко заявив, що парламент налаштований на конструктивну роботу, чи це означає, що КПУ знову голосуватиме спільно із Партією регіонів?

— Раніше Компартія заявила, що ми ніколи не голосуватимемо за рішення, які суперечать нашим програмним принципам та нашим обіцянкам перед виборцями.

Однак, якщо буде внесено законопроект (неважливо, якою політичною силою) і ми будемо бачити, що він справді спрямований на покращення життя людей, а не просто популізм, ми обов'язково його підтримаємо.

Закони, які розглядалися сьогодні під час виїзного засідання парламенту і які підтримала КПУ, мали виключно економічний характер.

Окрім того, більшість дослухалася до наших вимог і підтримала в першому читанні законопроект за авторством депутатів із КПУ — стосовно запровадження пені за затримку із виплатами заробітної плати.

Це питання на сьогодні є надзвичайно актуальним, зважаючи на рівень заборгованості по країні, поперше. Яка станом на 1 березня перевищила 1 мільярд 100 мільйонів гривень. Розмір заборгованості у березні зріс стосовно лютого на 9%, і ця тенденція — загрозлива.

Заборгованість у зарплаті на підприємствах, що знаходяться у сфері управління центральних органів виконавчої влади, становить понад 457 мільйонів гривень, майже половину всіх боргів.

До того ж хочу зазначити, що зростання рівня заборгованості відбувається з початку року. Саме тому, на мою думку, цей законопроект стосовно запровадження пені за авторством депутатів із Компартії є надзвичайно потрібним.

За кожен день прострочення виплати пеня становитиме 0,5% від суми заборгованості. Компенсація повинна бути співрозмірною індексу зростання цін на споживчі товари і тарифи на послуги за цей період.

Ця норма стимулюватиме роботодавців вчасно розрахуватись із найманими співробітниками, а державу — вчасно проводити всі соціальні виплати.

— Чому комуністи не голосували за закони, які потрібні для євроінтеграції?

— Тому що вони не відповідають нашим програмним принципам. По-друге, ці документи не несуть кардинально нічого нового. Ці закони, які уряд декларує як такі, що спрямовані на спрощення візового режиму, — далекі від теми виконання вимог Євросоюзу.

Наприклад, законопроект 1103 про зміну порядку конфіскації майна. Як він наближує українців до безвізового режиму з ЄС? Окрім того, запропонований законопроект не тільки не спрощує процедуру конфіскації, а ще більше заплутує та створює нові протиріччя.

Зокрема, згідно із запропонованими змінами, конфіскувати можуть не лише знаряддя злочину, а й власність потерпілого. Це може призвести до порушення основних прав людини, зокрема на власність. У разі свавілля з боку правоохоронців, потерпілий просто може бути позбавлений майна!

Наприклад, законопроект 2033 — відповідальність за корупцію юридичних осіб. Питання — важливе, але навіть не у всіх європейських країнах застосовується такий вид покарання.

Згідно із законопроектом не можна буде покарати за корупцію юридичні особи, які повністю фінансуються за рахунок державного чи місцевих бюджетів, а також міжнародних організацій. Це одразу ставить у нерівні умови практично весь приватний бізнес. І фактично дає позаконкурентні переваги державним та міжнародним компаніям.

Згідно з проектом юридичні особи, які частково фінансуються державою, нестимуть відповідальність. Зокрема, ЖЕКи, КП «Зелене будівництво», КП «Міськсвітло» та інші.

Суд на власний розсуд може застосовувати такі заходи, як покарання юрособи. Чіткого переліку випадків не передбачено.

По-друге, сама практика застосування покарання до юридичних осіб суперечить принципам кримінального переслідування, а саме — персоніфікації відповідальності. Це питання мають оцінити науковці.

— Раніше в Партії регіонів для розблокування роботи парламенту розглядали варіант перевиборів до Верховної Ради за мажоритарною системою. Як ставиться до цього КПУ, і як до цього ставитеся ви особисто? Чи є потреба?

— На мажоритарній системі кандидати не соромляться застосовувати один проти одного брудні технології та адміністративний ресурс. Це показала практика виборів в одномандатних виборчих округах восени 2012 року.

Хочу зазначити, що у ЦВК не було проблем із підрахунком голосів за пропорційними списками. А скандальні ситуації виникли виключно на мажоритарних округах.

Водночас хочу запевнити, що Компартія готова до будь-яких виборів. У нашої партії найбільший політичний досвід серед усіх сил, представлених на сьогодні в парламенті.

Але виключно мажоритарну систему виборів КПУ не підтримує. Тому що в цьому разі в парламенті не будуть представлені політичні вподобання українців.

— Чи готові ви взяти участь у перевиборах на одному з мажоритарних округів?

— Так, готовий. Вибори за «мажоритаркою» ніколи не були для мене стримуючим чинником. Мені є що сказати людям і мені не соромно дивитися їм в очі.

— У чому ризики виборів за мажоритарною системою, чи складніше стати народним депутатом?

— Вибори за «мажоритаркою» вимагають від кандидата значної концентрації зусиль, а головне — часу. І в 2012-му я об'єктивно не зміг дозволити собі брати участь у виборах у мажоритарному окрузі, оскільки очолював митну службу і всі зусилля спрямовував на роботу митниці.

Зокрема, щодо наповнення державного бюджету і недопущення незаконного ввезення товарів в Україну. Це передбачає цілу низку робочих контактів, нарад, управлінських рішень, постійний зв'язок з підлеглими, а також низку нарад на різних рівнях, зустрічей із бізнесом.

Однак і вибори за списком не були легкими, оскільки дуже багато часу йде на роботу в партії. Посада члена Президії ЦК Компартії зобов'язує. Необхідно приймати зважені, але водночас оперативні рішення.

А крім того, стати народним депутатом для мене ніколи не було самоціллю. Але, треба визнати, що статус депутата — це більш дієвий інструмент для того, щоб змінити життя нашого народу на краще. Це і право законодавчої ініціативи, і, скажемо так, можливість бути почутим у найвищих органах влади.

— Як ви оцінили роль Комуністичної партії України у нинішньому парламенті, чи не можна сказати, що налагодження роботи парламенту гальмувалося у тому числі через позицію КПУ, яка із самого початку заявила про те, що вестиме окрему політику і з провладною більшістю спільно не голосуватиме. Так само і не голосує разом із опозицією?

— Комуністична партія України виконує роль стабілізатора парламентських процесів. Причому, це стосується як законотворчої складової, так і політичної. Оскільки парламент лихоманить від крайнощів.

Позиція Компартії завжди була конструктивною і виваженою. Наша політична сила завжди вносила до Верховної Ради та/або голосувала лише за ті законопроекти, які були спрямовані на реальне покращення життя людей.

У даному випадку окрема позиція КПУ — це гордість, а не гординя. Бо фракції, які бездумно голосують, або з більшістю, або з опозицією, — це політичні одноденки. Вони приречені.

— Чи не вважаєте ви, що опозиція останнім часом намагалася «перехопити» риторику КПУ? Зокрема, в питанні скасування пенсійної реформи?

— Те, що в нас намагаються «перехопити» риторику, зокрема опозиція, означає лише одне — комуністична риторика правильна!

Деякі політичні сили кидаються в крайнощі (євроінтеграція, сенсорна кнопка, вшанування псевдо-героїв), забуваючи про базові речі. А саме про добробут громадян. Той факт, що опозиція раптом «згадала» про пенсійну реформу, означає, що закінчився, так би мовити, словниковий запас.

— Чи можна назвати дії опозиції стратегією на дискредитацію Комуністичної партії?

— Дії опозиції — це, передусім, дискредитація їх самих. І як політиків, і як людей, яким виборці довірили свої голоси. Звичайно, від цього страждає імідж всієї Верховної Ради.

А те, що опозиціонери дозволяють собі різні висловлювання на адресу Компартії, свідчить виключно про непохитність КПУ. І що Компартія — це політична сила, в якій бачать серйозного опонента. І що з її думкою рахуються.

— Ви, як Перший заступник керівника Верховної Ради, чи бачите перспективи налагодження конструктивної роботи парламенту? Давайте порахуємо законодавчу активність депутатів. У своїх перших інтерв'ю ви висловлювали переконання, що парламент зможе працювати ефективно. Минуло чотири місяці, і що вони показали?

— Сьогодні у Верховній Раді України зареєстровано майже 1,5 тисячі законопроектів. Понад тисячу проектів законів і постанов на сьогодні знаходяться на розгляді в комітетах.

Але, на жаль, поки що парламент приймав виключно політичні рішення, а до питання економічного характеру повернувся тільки під час засідання 4 квітня, яке відбулося поза стінами парламенту.

Єдині спільні рішення, які до 4 квітня змогли ухвалити депутати, це Заява Верховної Ради України про реалізацію євроінтеграційних прагнень Украї-

ни, це постанова, яка фактично не має наслідків, а просто показує настрої парламенту. До речі, проголосована представниками Партії регіонів спільно з опозицією. І кадрові призначення.

А також спільно голосували за постанови про призначення позачергових місцевих виборів, аж 118 документів. Разом із голосуванням по постанові за призначення виборів у Києві.

На сьогоднішньому засіданні за участю Партії регіонів, Комуністичної партії та позафракційних народних депутатів, яке пройшло на вул. Банковій, було розглянуто 25 питань порядку денного. І переважно всі ці закони — економічного характеру.

Тобто за один робочий день депутати виконали 20% всієї законодавчої роботи з початку ІІ сесії.

Отож запевняю, що парламент може працювати конструктивно. Було б тільки бажання до роботи. Це — головна перспектива та умова налагодження роботи Верховної Ради.

— Чи не став парламент майданчиком для політичного піару, який не матиме у підсумку жодних конкретних законодавчих ініціатив на виході? Чи не соромно за колег?

— Коли чотири місяці кожного дня йде напруга, кожного дня — ультиматуми, які потім за собою не мають жодних реальних наслідків у вигляді законопроектів, що стосуються життя всієї країни в цілому — тоді справді стає соромно за колег.

Бо парламент — це єдиний орган законодавчої влади в країні, і ми всі разом повинні підтримувати імідж цього представницького органу влади на високому рівні. Доводиться визнати, що на сьогодні в суспільстві змінилося ставлення до парламенту. Існує доволі високий рівень недовіри до Верховної Ради, і цю ситуацію треба виправити.

Так, я згоден, що парламент — це, передусім, майданчик, на якому своє бачення і свою точку зору мають можливість донести представники всіх регіонів України. Склад парламенту демонструє політичні уподобання наших громадян, настрої суспільства, і це місце потрібно поважати.

На жаль, сьогодні робляться спроби перетворити Верховну Раду на студію політичного ток-шоу. Піаритися треба там, на телебаченні. Виборці сьогодні вже відкрито сміються з депутатів. А професія народного обранця стала схожа на когось на кшталт «тусовщика» — глядачам цікаво, в що він одягнений, з ким побився, як осоромився або з ким одружився — тобто депутати сьогодні справді більше схожі на зірок телебачення, аніж на серйозних представників людей з регіонів. І цю ситуацію потрібно виправляти.

— Наскільки складно проходять переговори з опозицією, і наскільки відрізняється риторика опозиції під час переговорів і після них на проведенні брифінгів?

— Уся риторика опозиції стає спокійною та конструктивною після того, як ідуть журналісти... П'ють чай, їдять цукерки, розповідають анекдоти. А інколи просять спиртні напої та бутерброди. І дуже рідко згадують про людей.

— Як би ви оцінили останню акцію протесту, яка відбулася під парламентом 2 квітня, зокрема, той факт, що на акцію протесту вийшло значно менше людей, ніж анонсувала опозиція?

— Це просто хвороба платних, замовних мітингів. До речі, цю традицію свого часу започаткував саме БЮТ. Скільки змогли вивести штаби — стільки і прийшло.

Насправді, на мою думку, на сьогодні суспільство турбують не так питання політичного характеру, як питання соціальні. Люди можуть вийти на протести, і не тому, що так захотіла та чи інша політична сила.

Ніхто заради опозиції не захотів кинути роботу. Бо якщо співробітник у нас сьогодні прогулює робочий день — у нього вирахують із зарплати. А якщо прогулює народний депутат, то нічого не станеться, як бачимо. Всі прогульники, які блокували трибуну, справно отримували заробітну плату. Це вже — нечесно по відношенню до виборців.

— Як ви, як Перший заступник Голови Верховної Ради, оцінюєте інцидент із жінками-депутатами від Партії регіонів? Чи має влада зробити висновки, як заявляє опозиція, чи, навпаки, опозиція має зробити висновки щодо своїх представників у парламенті.

— Насамперед такий інцидент я оцінюю як чоловік, а не тільки як перший заступник глави парламенту. Тому що піднімати руку на жінку — неприпустимо. І це принизливо.

А ще більше мене обурило те, що після цих подій опозиція спочатку намагалась відбутися жартами. Мовляв, це питання до КМДА і неприбраного з тротуарів снігу. Потім від лідера «Свободи» почали лунати заяви про те, що цей інцидент просто показав настрої суспільства.

Не треба переконувати суспільство в тому, що в нього радикальні настрої. А тим більше розпалювати їх. Треба працювати над тим, щоб створити сприятливі умови для людей, а не розпалювати боротьбу.

Опозиція просто живе провокаціями і діє вуличними методами, бо в іншому разі вона стає непомітною. Але цього разу постраждали жінки. Тому винні за цей інцидент мають бути покарані.

— Віталій Кличко у своєму інтерв'ю одному з видань заявив, що прийшов у політику у «рожевих окулярах». А як сприймаєте ви нинішніх політиків?

— Ви знаєте, в нинішньому складі парламенту політик узагалі може залишитись без будь-яких окулярів, і не тільки рожевих.

Стосовно сприйняття політиків з «УДАРу», для українського суспільства не секрет, що фракція Віталія Кличка — це збірна «солянка» великого і середнього бізнесу, помаранчевих «тушок» з «Батьківщини», уламків «Нашої України» Віктора Ющенка, а також засланих козачків від різних олігархічних груп, які знаходяться при владі. Я думаю, що в «УДАРі» зараз не менше потенційних «тушок», ніж у «Батьківщині».

— Якими якостями має бути наділений сучасний політик та яка частка депутатів від Верховної Ради наділена такими якостями?

— Сучасний політик має бути передусім відповідальним. Мати чітку систему цінностей. Бути послідовним. Політику не потрібно бути спортсменом чи артистом і, безумовно, він не повинен бути романтиком.

Ольга ВІТАЛЬЄВА.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

У НОМЕР

Збільшення зони прикордонного руху з Польщею — вимога часу

Заступник Голови Верховної Ради України **Руслан КОШУЛИНСЬКИЙ (на знімку)** направив звернення міністру закордонних справ України Леоніду Кожарі стосовно необхідності збільшення зони прикордонного руху між нашою країною та Республікою Польща.

Заступник Голови Верховної Ради повідомив міністра, що нещодавно брав участь у роботі міжнародної конференції у місті Красічин (Республіка Польща), на якій мова йшла про прикордонне співробітництво двох країн.

Руслан Кошулинський уточнив, що одним з основних питань порядку денного конференції стало питання необхідності удосконалення організації малого прикордонного руху між Україною та Республікою Польща.

Він нагадав, що угода про малий прикордонний рух між двома країнами набула чинності 1 липня 2009. Цією угодою було запроваджено спрощену систему перетину українсько-польського кордону для мешканців прикордонної смуги, і на вимогу Єврокомісії, визначено тільки 30 кілометрову зону її дії.

Натомість, за словами політика, під час обговорень на конференції, зокрема, ставилося питання про необхідність збільшення зони дії малого прикордонного руху з 30 до 50 кілометрів, у зв'язку з тим, що останнім часом саме у 50 кілометровій зоні спостерігається значна активізація ділового співробітництва і обміну між громадянами України та Польщі.

Руслан Кошулинський звернувся до міністра з проханням повідомити позицію Міністерства з цього питання, а також досягнуті на сьогоднішній день домовленості та перспективи його практичного вирішення.

Прес-служба заступника Голови Верховної Ради.

Пастка для браконьєра

Учора відбулася виставка знарядь браконьєрства. Ініціатори — голова Комітету Верховної Ради з питань свободи слова та інформації Микола Томенко, голова парламентського Комітету з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності Андрій Кожем'якін, голова підкомітету з питань охорони і раціонального використання надр, тваринного та рослинного світу Андрій Тягнибок. Також до участі у заході долучилися президент Всеукраїнського риболовного громадського об'єднання «Громада рибалок України» Андрій Неліпа та президент Київського еколого-культурного центру Володимир Борейко.

На виставці було показано понад сто різних ексклюзивних знарядь сучасного браконьєрства — сітки, капкани, петлі, пастки, отрути та інші.

Також було презентовано новий проект закону «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо охорони тваринного та рослинного світу» (№ 2503). Цей документ забороняє пряме знищення об'єктів Червоної книги України.

Зліва направо: голова підкомітету з питань охорони і раціонального використання надр, тваринного та рослинного світу Андрій Тягнибок, президент Київського еколого-культурного центру Володимир Борейко, голова Комітету з питань свободи слова та інформації Микола Томенко.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Без преференцій у судах

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Комітет з питань правової політики визнав, що законопроекти про внесення зміни до статті 5 Закону «Про судовий збір» щодо звільнення від сплати судового збору не відповідають Конституції України. В одному законопроекті пропонується на законодавчому рівні закріпити правові підстави для звільнення Міністерства юстиції від сплати судового збору в разі подання позовів в інтересах Кабінету Міністрів України. Другий законопроект передбачає звільнити від сплати судового збору Верховну Раду, Раду міністрів, міністерства, республіканські комітети та інші органи виконавчої влади Автономної Республіки Крим у справах, пов'язаних з питаннями щодо повноважень цих органів.

Під час обговорення зазначалося, що однією з основних засад судочинства, згідно зі статтею 129 Конституції України, є рівність усіх учасників судового процесу перед законом і судом. Тому, на думку народних депутатів, звільнення певних органів влади від сплати судового збору може розцінюватися як надання їм процесуальних переваг перед іншими учасниками судового процесу. Окрім того, кошти судового збору, що сплачується до спеціального фонду Державного бюджету, спрямовуються на забезпечення здійснення правосуддя, зміцнення матеріально-технічної бази судів, включаючи створення та забезпечення функціонування Єдиної судової інформаційної системи, вебпорталу судової влади, комп'ютерних локальних мереж, сучасних систем фіксування судового процесу, придбання та обслуговування комп'ютерної і копіювально-розмножувальної техніки, впровадження електронного цифрового підпису.

За повідомленнями Інформаційного управління Верховної Ради.

У Дібрівськ приїхали підводники

Сьогодні у віддалене поліське село Дібрівськ, що в Зарічненському районі, майже у повному складі приїхав екіпаж підводного човна К-219. Життя розкидало підводників по різних містах і селах колишнього Радянського Союзу, але вони приїхали на рівненське Полісся, щоб вшанувати пам'ять свого колеги, уродженця Дібрівська Миколи Смаглюка, а також вклонитися його матері Меланії Степанівні, яка так і не дочекалася сина з далекого походу.

— 6 жовтня 1986 року, ще за часів Радянського Союзу, підводний крейсер стратегічного призначення К-219 зазнав аварії під час походу в Атлантичному океані, — розповідає голова Зарічненської РДА Надія Федюшко. — Екіпаж врятували, за винятком чотирьох матросів сьомого відсіку субмарини. Серед загиблих був і наш земляк Микола Смаглюк. Попри те що від дня трагедії минуло чимало років, члени екіпажу, які врятувалися, не забули своїх загиблих товаришів і вирішили увіковічнити пам'ять про них на їх батьківщині. Підводники замовили, а Дібрівська сільська рада встановила меморіальну дошку на приміщенні школи, де свого часу навчався Микола Смаглюк.

Мешканці Дібрівська гостинно зустріли підводників, розділили з ними і з матір'ю біль від втрати, який не стихає навіть з роками. А до меморіальної дошки відважному підводнику Миколі Смаглюку лягли квіти.

Олександра ЮРКОВА.
Рівне.

Вийшов збірник «Війна чи воєнна злочинність»

Учора народний депутат Вадим Колесніченко (Партія регіонів) під час брифінгу в парламенті представив видання «Війна чи воєнна злочинність». Це третій том із серії «Історична правда», яку видає з 2011 року Міжнародний антифашистський фронт. Наклад книги — 15 тисяч російською та українською мовами.

За словами В. Колесніченка, до збірника увійшли дослідження і публікації сучасних західних і вітчизняних вчених — Анатолія Чайковського, Пера Андерса Рудлінга та Джон-Пола Хімкі.

«Дискусія з питань української історії вже давно вийшла за рамки наукових кіл і є суто політичною. Безумовно, це негативно вплинуло на об'єктивне вивчення історії, побудову сучасної держави на правдивому нефальсифікованому гуманітарному фундаменті. На жаль, голос вчених, що професійно досліджують це питання як в Україні, так і за кордоном не чути в українських ЗМІ і часто підміняється політичними «агітками» навіть в освітньому процесі, — сказав парламентарій. — На цьому тлі як ковток чистого повітря й правди є публікації сучасних західних і вітчизняних вчених, які об'єктивно аналізують події цієї епохи».

Сергій ОЛЕКСАНДРІВ.

Сумські податківці разом з митниками викрили тіньові схеми ухилення від оподаткування, задіяні керівниками одного з підприємств–експортерів з Івано–Франківської області. Упіймали спритників під час експортування товару до Росії на митному посту «Суми–центральний», *інформує наш власкор Владислав Жмурков*

На будинку, де жив міський голова Миколаєва Володимир ЧАЙКА, буде встановлено меморіальну дошку, а муніципальному коледжу, будівництву якого він приділив багато уваги і сил, присвоять його ім'я. Так вирішили миколаївські депутати, *повідомляє наш кореспондент Ірина Нежигай*

«Доступне» житло вже не по кишені

У Херсоні найдоступніше за вартістю житло стає й найдефіцитнішим. Вартість оренди одно-, двокімнатних квартир навіть у спальних мікрорайонах на околиці за рік підскочила з 0,9—1 тисячі до 1,2—1,4 тисячі гривень на місяць. Але навіть за такі гроші винайняти дах над головою в більш-менш пристойному стані дуже важко. Адже саме малогабаритні квартири шукають молоді сім'ї з маленькими дітьми, що животіють на зарплату від півтори до двох тисяч гривень. Вони за скромну квартиру змушені віддавати до третини своїх прибутків! Експерти прогнозують: після підвищення ставок оренди на «дешеве» житло неминуче, хоч і не надто стрімко, зростатиме і його ціна на вторинному ринку.

Якщо вартість три-, чотирикімнатних квартир в обласному центрі вже понад рік не змінюється, то малогабаритні за цей же час здорожчали. І хоча всього на кілька відсотків, однак сама тенденція насторожує. Хоча нічого незвичайного в цьому немає: із сотні з гаком тисяч квадратних метрів житла, які ввели в експлуатацію минулого року по всій області, понад 90 тисяч — приватні котеджі, а не соціальні квартири в багатоповерхівках. А якщо нове житло за прийнятною ціною не знайти, потенційні покупці кинулися на вторинний ринок, який відразу ж відреагував на зміну кон'юнктури.

— У мене однорічна дитина, з якою живу в батьків, де в трикімнатній квартирі — ще дві сім'ї з трьома дітьми. Одне в одного по головах ходимо, але подітися нікуди. Чоловік — судномеханік, чотири роки був у рейсах, але зумів скласти всього 20 тисяч доларів. Думали, на «однушку» або «двушку» у спальному мікрорайоні вистачить. Та ба: ще минулого року за таку ціну можна було знайти щонебудь пристойне, а зараз на дві-три тисячі доларів більше просять. Та й то за такі руїни, на ремонт яких потрібно ще кілька тисяч витратити. Збиратимемо потрібні гроші, але боюся, що до того часу квартири знову здорожчають, — каже 25-річна Вікторія Демерджі. — Ситуація безвихідна: винаймати квартиру — витратити заощадження, а купити ні за що.

Прибутками від здачі нерухомості в оренду, що збільшилися, херсонці не поспішають ділитися з державою. Хоча всі місцеві газети приватних оголошень заповнені сотнями пропозицій про оренду квартир, прибутки від цього виду бізнесу в сумі 128 тисяч гривень впродовж всієї кампанії з їх декларування в Херсоні легалізували всього 15 осіб. Хоча загалом по області чесних орендодавців значно більше. Начальник відділу ДПС Херсонщини Ірина Сальник повідомила, що прибутки від здачі в оренду квартир і будинків на 822 тисячі гривень цьогоріч в області задекларували 352 мешканця.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсон.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

На Миколаївщині завершується посівна

Аграріям, які рано вийшли в поля, не завадили ні березневий сніг, ні морози. Посіявши ярові, вони вже готують грунт під пізні культури: кукурудзу, соняшник, ріпак. Заступник голови облдержадміністрації Володимир Луста розповів, що область заздалегідь підготувалася до посівної кампанії. З огляду на той факт, що Миколаївщина належить до регіонів ризикованого землеробства і щорічні втрати врожаю від аномальної літньої спеки тут чималі, було закуплено посівний матеріалів засухостійких сортів.

Нині площі озимих на Миколаївщині збільшено на 60 тисяч гектарів. Проте вперше за останні роки на 174 тисячі гектарів скоротилися площі соняшника. Ця популярна культура значно виснажила грунт, і тепер доводиться його відновлювати, витрачаючи на рекультивацію чималі кошти.

Щороку в розвиток сільського господарства в регіоні інвестують мільйони гривень. Обсяг кредитів, задіяних агропідприємствами, становить 368,3 млн. грн.

Як зазначив заступник голови облдержадміністрації Володимир Луста, прогноз урожаю в області непоганий. Тут нарощують виробництво зернових, цукрового буряка, сої та інших культур.

Ірина НЕЖИГАЙ.
Миколаївська область.

Прокуратура взялася за хабарників

Під час одержання хабара в розмірі п'ять тисяч доларів правоохоронці затримали Олега Курятенка, голову Новоозернівської селищної ради, що біля Євпаторії. Таку суму чиновник зажадав за виділення ділянки на морському узбережжі, повідомляють у прес-службі прокуратури АРК.

Раніше новоозернівці неодноразово заявляли про незаконну забудову стометрової прибережної зони. Ще 2011 року група депутатів селищної ради і місцевих жителів звернулася до правоохоронців з вимогою зупинити незаконне захоплення земель.

За інформацією кримських ЗМІ, керівник селища уклав з кооперативом «Гавань-Крим» договір про пайову участь у розвитку інженерно-транспортної і соціальної інфраструктури населеного пункту. Кооператори одержали земельну ділянку площею двадцять гектарів для будівництва об'єкта житлового призначення. За умовами договору «Гавань-Крим» мав перерахувати для селищної ради мільйон гривень. І хоча сімсот тисяч так і не надійшли, О. Курятенко підписав акт, що засвідчує право власності на ділянку.

Прес-служба прокуратури АРК також повідомила про взяття під варту колишнього міського голови Ялти Олексія Боярчука, якого підозрюють у зловживанні службовим становищем.

Андрій РАЗИЛО.

Титул «Міс Луганщина 2013» отримала школярка

За титул найкрасивішої і найрозумнішою луганчанки змагалися 20 фіналісток з 11 населених пунктів області. На фінальному етапі дівчата мали перевтілитися в чотири стихії — вогонь, воду, землю та повітря, використовуючи у своєму вбранні підручні засоби. Плаття учасниці «шили» з риболовних сіток, картону, водоростей, перлів, паперу, пластику та інших матеріалів. А ось п'ятий елемент у кожної дівчини був свій, що відображає її світогляд: кульбаба, факел свободи, серце з букета троянд, орел та інші. Одне слово, кожна фіналістка знайшла для себе унікальний образ. Під час конкурсу талантів фіналістки співали, танцювали, читали вірші.

Переможницею конкурсу стала учениця 11 класу луганської школи №40 Ганна Савотченко. Дівчина перемогла відразу в трьох номінаціях, завоювавши титули «Міс посмішка», «Міс глядацьких симпатій» та «Міс Луганщина 2013».

Алла АНТІПОВА.
Луганськ.

Фото прес-служби Луганського національного університету ім. Тараса Шевченка.

Ще не випускний, а бал уже відбувся

У Кам'янці-Подільському відбувся третій міський конкурс краси та грації серед учнівської молоді «Шкільний вальс». На паркет вийшло 222 учні загальноосвітніх навчальних закладів, які вправно демонстрували мистецтво бального танцю. Королем і королевою балу стали цьогорічні випускники Олександр Савчук та Олександра Заяць.

Віра ШПИЛЬОВА.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Щоб не хворіти, треба слухати лекції

Буковинський державний медичний університет запроваджує курс публічних лекцій для чернівчан про різні хвороби та їх профілактику. Перша лекція відбудеться 10 квітня у теоретичному корпусі БДМУ, присвячена вона хворобі Паркінсона. Вхід безплатний, тож всі охочі матимуть змогу отримати багато корисної інформації. Лекцію організовують для більшої обізнаності населення, а також задля допомоги всім тим, хто зіткнувся з цією недугою.

Сергій СУЛИМА.
Чернівецька область.

До ям додалися ще й провалля

На кілька годин довелося перекривати рух транспорту на вулиці Руській, що в центрі Тернополя. Тут утворилося велике провалля глибиною майже 1,5 метра. Грунт могла підмити дощова вода, а також прориви вкрай зношеного водогону. Асфальт провалюється у багатьох населених пунктах області. Жителі райцентру Бучач з острахом обходять яму діаметром майже чотири метри, що утворилася в центрі міста. А у селі Струсові Теребовлянського району на проїжджу частину дороги державного значення падає каміння через пошкодження опорної стіни. Її підмивання також загрожує зсувом будинків, розташованих неподалік.

Тим часом водії обласного центру сьогодні мають намір влаштувати похорони колеса. На знак протесту траурною процесією вони прийдуть до приміщення міської ради. Їхні вимоги: надати повну інформацію про те, скільки виділяють коштів на ремонт доріг, як їх витрачають, хто виграє тендери?

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

ЦИФРА

43 підприємства Львова забезпечують майже половину бюджетних надходжень області. До великих платників податків належать ті, хто має валовий дохід майже півмільярда гривень.

Ці підприємства у першому кварталі нинішнього року сплатили до бюджетів усіх рівнів 668 мільйонів гривень. Про це повідомив начальник спеціалізованої державної податкової інспекції по роботі з великими платниками податків у Львові Олександр Юристовський. Серед найбільших поповнювачів бюджету — горілчані заводи, Львівська залізниця та «Львівгаз».

Богдан КУШНІР.

Стріляли з багатоповерхівки

Черкаська міліція продовжує розшукувати злочинця, котрий наприкінці березня поранив з пневматичної зброї 16-річну жительку обласного центру Вікторію.

Як повідомили у прес-центрі УМВС у Черкаській області, інцидент стався в одному зі спальних районів, коли школярка вийшла з дому на ранкову зарядку. З вікна багатоповерхівки дівчину було поранено у голову.

У лікарні Вікторію негайно прооперували — куля застрягла у кістці черепа. Після реабілітаційного періоду школярка почуває себе задовільно. Її батько Михайло, спілкуючись з правоохоронцями та журналістами, попросив оприлюднити його звернення до народних депутатів з проханням переглянути закон про вільний продаж пневматичної зброї.

Лідія ТИТАРЕНКО.
Черкаська область.

Бюджет не для діабетиків

Майже 5 тисяч сумчан, хворих на цукровий діабет II типу, не можуть отримати необхідне лікування. Грошей на гарантовані їм безплатні препарати для пониження вмісту цукру в крові немає. Медики порахували, що цьогоріч для лікування діабетиків необхідно майже 1,5 мільйона гривень.

Проте у міському бюджеті є менше десятої частини — лише 131 тисяча гривень. За перші два місяці на закупівлю інсулінових препаратів виділено тільки 13 тисяч. Де взяти решту — 1,48 мільйона гривень — поки що ніхто не знає.

Владислав ЖМУРКОВ.
Сумська область.

Прапор японського воїна через 67 років вручили його синові

Завдяки небайдужості волинян, прапор знайдений влітку 1945 року біля вбитого японського офіцера було збережено і передано на його батьківщину. Нещодавно ця історія, про яку вже двічі писала наша газета, отримала продовження.

На початку квітня до голови облдержадміністрації Бориса Клімчука надійшов лист від Надзвичайного і Повноважного Посла Японії в Україні Тоічі Саката. Він повідомив, що бойовий стяг та пряжку японського воїна, який загинув під час бою між радянськими військовими та підрозділами Квантунської армії, було урочисто передано його синові.

«Маю честь передати слова глибокої вдячності за цю знаменну подію від його сина, який також зазначив, що, на жаль, дружина загиблого японського солдата нещодавно померла, так і не побачивши шовкового стягу свого чоловіка, проте він упевнений, що вона й зараз радіє цій події. Користуючись цією нагодою, прийміть ще раз запевнення в моїй глибокій повазі», — написав Надзвичайний і Повноважний Посол Японії в Україні Тоічі Саката.

Нагадаємо: прапор голові ОДА Борису Клімчуку 13 січня минулого року передав директор Торчинського районного народного музею, заслужений працівник культури України (на жаль, нині вже покійний) Григорій Гуртовий. Краєзнавець отримав його 1967 року від колишнього піхотинця Михайла Римарчука із села Ратнів Луцького району. Волинянин підібрав прапор біля вбитого японського офіцера, зберіг, а по завершенні війни привіз додому. 19 червня 2012 року голова облдержадміністрації Борис Клімчук передав цей бойовий стяг через Тоічі Саката уряду Японії.

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.

Фото з архіву прес-служби ОДА.

Прапор японського воїна в руках Надзвичайного і Повноважного Посла Японії в Україні Тоічі Саката.

ДОВІДКОВО

Згідно з давньою традицією в Японії, коли солдат вирушав на війну, родичі дарували йому прапор-оберіг, записуючи на його полотнищі напутні слова і свої імена, зазначаючи й ім'я власника.

В дорогу — з іменними квитками

На пероні Київського вокзалу.

З 6 квітня Укрзалізниця для своїх пасажирів запроваджує продаж іменних проїзних документів. Купити квиток можна лише назвавши прізвище та ім'я того, хто вирушатиме в подорож, а вже під час посадки слід пред'явити документ, що посвідчує особу.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Укрзалізниця призначила безпересадковий вагон сполученням Київ—Кіровоград

Враховуючи численні побажання пасажирів, Державна адміністрація залізничного транспорту з 31 березня призначила безпересадковий вагон сполученням Київ—Кіровоград—Київ. Він курсуватиме в складі потяга №76 Київ—Кривий Ріг, **повідомляє «Урядовий портал»**.

Згідно з розкладом руху вагон щоденно відправлятиметься з Кіровограда о 23:36, а до столиці прибуватиме о 5:52.

Цій звістці зраділо чимало мешканців Кіровоградщини, особливо ті, хто навчається, працює в столиці чи мандрує країною.

Утім, кіровоградці їздили без пересадки до Києва вже з кінця лютого. Щоправда, безпересадковий вагон чіпляли до інших потягів.

Авторові цього матеріалу пощастило скористатися послугами Укрзалізниці та з'їздити з Кіровограда до столиці саме в причіпному вагоні до потяга №034 минулими вихідними.

Держадміністрація залізничного транспорту запевняє, що вона зацікавлена в створенні комфортних умов для перевезення пасажирів. Але враження від поїздки були неоднозначні. Вартість квитка — 68 гривень — прийнятна, це все таки не 100 і не 120, як автобусом. У вагоні чисто, провідник люб'язний.

Але всю дорогу пасажирів супроводжував жахливий скрегіт вагону і постійне очікування того, що він розсиплеться на ходу. Ніхто не сховатися й від протягів з вікон. Особливо вони дошкуляли тим, хто спав на нижніх полицях. Зрозуміло, що за цих умов про нормальний сон можна було лише мріяти.

Крім того, потяг затримався з прибуттям майже на годину. Залізничники пояснювали це неузгодженнями, які виникли через перехід на літній час. А пасажири жартували, що десь попереду на колії зупинився «Хюндай».

І ще одне. Придбати квиток на зворотній рейс на 26 квітня з Києва до Кіровограда в залізничній касі обласного центру не вдалося. Касир повідомила, що доїхати можна буде лише до Знам'янки. А до Кіровограда — заважає якийсь ремонт.

Петро МЕЛЬНИК.
Кіровоградська область.

Дочекалися весни лелеки

Навесні птахи, як завжди, поверталися «за графіком» у рідні краї, та Україна зустріла їх справжньою зимою. Отак і опинилися лелеки у сніговій пастці: холод могли б іще якось витерпіти, а от голод...

І хоч бузьки обережні, але цього разу трималися ближче до людей. Один навіть осмілів настільки, що повадився у Лохвиці щоранку прилітати на ринкову площу, щоб поснідати з рук Галини Списюк, Володимира Даценка, Катерини Трутень, Надії Профатило.

Утім, це не єдина щаслива лелеча історія. Родина Пархоменків — Віталій Іванович, Валентина Михайлівна та їх дочка Леся — врятували зі снігового полону і забрали додому зовсім виснаженого птаха. Отак разом і чекали приходу справжньої весни!

А жительки села Западинці Валентина Калімбет та Ганна Щербина застали на засніженому льоду кількадесят лелек. Жінки збігали додому за їжею, щоб погодувати перелітних, але двійко з них уже не рухалися. Один і справді виявився мертвим, а другий був іще живим. Рятуючи його, Валентина навіть провалилися у холодну воду, але лелеку таки дістала! Тож у хаті Ганни Щербини знайшлося місце ще одному «малюку», адже у неї своїх дітей... п'ятеро!

Не залишилися байдужими і жителі Лохвиці Валентина Терещенко та Олена Герасименко. Разом з дітворою вони прийшли до річки Гайванка, де теж оселилися птахи, щоб погодувати їх хлібом, зерном і вареною картоплею. Тут же, в чагарниках, знайшли ще одного лелеку — вкрай знесиленого, з обмерзлими крилами та облізлою шкірою на колінах... Жінки загорнули його в куртку і принесли до оселі. Та, здавалося, він безнадійний, адже відмовлявся навіть від їжі. Довелося господарю Ігорю Герасименку сходити на риболовлю, і — о, диво! — від карасиків гість не відмовився. Тож коли почали його годувати свіжою рибою, швидко пішов на поправку.

А тут і нове щастя: дізнавшись, що у Лохвиці живе одинокий птах, жінки із Западинців привезли йому пару. Птахи подружилися і цілком ймовірно, що Бузько і Лелька (так їх назвали люди) стануть сімейною парою. Жінки-рятівниці уже називають себе свахами і навіть породичалися.

Ось так буває. Ми все лаяли весну за сніг та холоди, а виявляється, тепло людських душ здатне відігріти не лише птахів, а й зблизити самих людей.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.
Полтавська область.

Фото Бориса ЛЕВЧЕНКА.

Валентина Терещенко, Олена Герасименко та її син Антон з врятованими птахами.

СПОРТ

Варіантів достатньо

Футбол. Ліга Європи. 1/4 фіналу. Перші матчі. 4 квітня.

«Бенфіка» (Португалія, Лісабон) — «Ньюкасл» (Англія). 3:1 (Родріго, 25, Ліма, 65, Кардосо, 71 (п) — Папісс Сіссе, 12).

«Челсі» (Англія, Лондон) — «Рубін» (Росія, Казань). 3:1 (Торрес, 18, 70, Мозес, 32 — Натхо, 41 (п)).

«Фенербахче» (Туреччина, Стамбул) — «Лаціо» (Італія, Рим). 2:0 (Вебо, 78 (п), Кейт, 90).

«Тоттенгем» (Англія, Лондон) — «Базель» (Швейцарія). 2:2 (Адебайор, 40, Сігурдссон, 58 — Штокер, 30, Фрей, 34).

Лише один нічийний результат зафіксовано в чотирьох поєдинках, причому результативний. За логікою, певну перевагу має швейцарський «Базель», котрий раніше по черзі вибив з розіграшу наше «Дніпро» і російський «Зеніт». Зрозуміло, що базельці вдома постараються не дати «Тоттенгему» виграти. Та й нічия з рахунком — 3:3, 4:4... — малоймовірна. Але в футболі, як відомо, різне трапляється.

Більш-менш зрозуміла ситуація у протистоянні стамбульців і римлян. Турецький клуб зробив перший упевнений крок до мети. І в Італії «Фенербахче», за умов граничної концентрації, може вирішити питання виходу до наступного раунду.

Ще два матчі завершилися з однаковим рахунком — 3:1. Здавалося, перевага цілком пристойна. Однак гол, забитий на полі суперника, дає певні шанси на успіх футболістам «Ньюкасла» і «Рубіна».

Матчі у відповідь відбудуться за тиждень.

Збільшено фінансування культури та спорту

Керівникам низки закладів культури та спорту на Вінниччині встановлено надбавки до посадових окладів. Таке рішення затвердили на черговій сесії депутати обласної ради.

Надбавки до зарплати отримають очільники обласного театру ляльок, обласного краєзнавчого музею, обласної філармонії та училища культури і мистецтв імені Леонтовича. Збільшено оклади і трьом директорам спортивних шкіл — олімпійського резерву з хокею на траві «Олімпія», стрільби та складно-координаційних видів спорту. Крім того, за рахунок перерозподілу коштів на 500 тисяч гривень зросла сума на забезпечення існування та навчально-тренувальної роботи дитячо-юнацьких спортивних шкіл. Більше коштів виділять і на утримання спортивних споруд.

Підтримають найменш оплачувані категорії працівників за рахунок коштів від перевиконання бюджету.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

Кращі отримали стипендії міського голови

Десять кращих спортсменів Хмельницького отримали стипендію міського голови впродовж року. Становитиме вона 50 відсотків від мінімальної заробітної плати. На ці потреби в міському бюджеті передбачено 57 тисяч гривень. Вітаючи спортсменів, очільник Хмельницького Сергій Мельник розповів про плани влади в галузі спорту. Щоб залучити якомога більше дітей до занять фізичною культурою, міська влада хоче й надалі відкривати нові підліткові клуби. Буде капітально відремонтовано футбольний майданчик в одному з міських парків. На це з бюджету виділено 300 тисяч гривень. Передбачено реконструювати прибудинкові спортмайданчики й ті, що розташовані в центральному парку відпочинку. Загалом на розвиток спорту з бюджету міста виділено близько дев'яти мільйонів гривень.

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.

У Чернівцях 3 квітня відбулося представлення нового керівника Чернівецького слідчого ізолятора. Ним став майор внутрішньої служби Петро Лисак. До цього він працював заступником начальника СІЗО, *повідомляє наш кореспондент Сергій Сулима*

На Придесенні з початку року виявлено втрат фінансових і матеріальних ресурсів на суму понад 20 мільйонів гривень. Про це повідомив начальник Держфінінспекції в Чернігівській області Юрій Євдокімов. За матеріалами ревізій розпочато 31 досудове розслідування, *інформує наш власкор Сергій Павленко*

Їздимо дорогами по–новому:
від увімкнених фар до різнокольорової розмітки

У МВС запевняють, що прийняті нові норми Правил дорожнього руху сприятимуть підвищенню безпеки на дорогах та зроблять більш зрозумілими взаємовідносини водіїв та інспекторів ДАІ. Давайте зорієнтуємося в основних нововведеннях та спробуємо дати їм свою оцінку.

Ось зміни до Правил дорожнього руху, які набудуть чинності 15 квітня цього року.

Світло

Одна з найрезонансніших новин — з 1 жовтня по 1 травня на всіх транспортних засобах поза населеними пунктами має бути увімкнено ближнє світло. Виконання цієї норми допоможе водію бути помітнішим для інших учасників дорожнього руху. У країнах, де діє таке правило, впевнені, що завдяки цій нормі зменшується ризик потрапляння в ДТП. У ДАІ запевняють, що на початку дії нововведення лише попереджатимуть водіїв про необхідність увімкнути світло, а вже згодом забезпечуватимуть виконання цього правила накладенням штрафів.

Реклама

Гарна новина чекатиме й на власників автомобілів, які використовують своє авто як рекламу. Новими правилами буде скасовано необхідність узгодження з ДАІ розміщення реклами на транспортному засобі. Звертаємо вашу увагу, що йдеться про наклейки та рекламні написи, а не про габаритну рекламу, яка встановлюється, наприклад, на даху автомобіля, оскільки в цьому разі йтиметься вже про переобладнання транспортного засобу, а воно, як і раніше, потребуватиме узгодження.

Розмітка і знаки

На українських дорогах подекуди буває, що розмітка суперечить дорожнім знакам. Досвідчений водій знає, що орієнтуватися насамперед потрібно на знаки, адже розмітка має уточнювальний характер.

Утім, неврегульованість цього питання може призвести до аварійних випадків на дорозі та спірних ситуацій, коли складно сказати напевно — винен водій у порушенні ПДР чи ні.

Нарешті цю неузгодженість вирішено — у нових правилах чітко зафіксовано: постійні дорожні знаки мають перевагу перед дорожньою розміткою.

Питання видимості дорожньої розмітки та знаків на цьому не закінчується. Нині велику кількість знаків і елементів дорожньої розмітки можна назвати видимими лише умовно — є знаки, які закриті кронами дерев, інші встановлені так, що треба крутити головою на 180 градусів, щоб їх побачити. Відтепер для знаків установлено норматив — їх має бути видно з відстані не менше 100 метрів, а висота їх розміщення не повинна перевищувати шести метрів над рівнем проїжджої частини. Тепер за наявності понад однієї смуги руху в одному напрямку знаки встановлюються не тільки на правому узбіччі, а й обов'язково дублюються над смугами або ж на розділній смузі чи у випадку, якщо зустрічних смуг не більше двох, на протилежному узбіччі.

Розробники ПДР вирішили оживити дорожню розмітку новими кольорами. Зокрема, окрім закріплених білого та жовтого, додано елементи розмітки синього, помаранчевого й біло-червоного кольорів. Зміна впорядкує застосування елементів розмітки, які використовувалися на практиці, але юридично не були закріплені, наприклад, розмітка синього кольору нині наноситься на місця, відведенні під паркування, чи розмітка біло-червоного кольору, яка наноситься на пішохідні переходи (нерегульовані, з підвищеною вірогідністю виникнення ДТП, місця переходу сліпих пішоходів). Помаранчевий же колір використовуватиметься для нанесення лінії тимчасової розмітки.

Вводиться норма, що може бути корисною для водіїв. Звучить вона так: «Дорожні знаки розміщуються так, щоб інформацію, яку вони передають, могли сприймати саме ті учасники руху, для яких вона призначена». Отже, якщо водій порушив правила дорожнього руху або вчинив ДТП через те, що не зрозумів, кому було спрямовано та кого стосувався дорожній знак, може посилатися на цю норму та аргументовано відстоювати свою позицію.

Поворот — розворот

Ще одне уточнення та формальне закріплення загальновідомої норми в нових ПДР — повертаючи ліворуч, слід пропустити автомобіль, що рухається з вами в одному напрямку та перед вами здійснює розворот. Таке нагадування не буде зайвим, оскільки дуже часто нетерплячі водії починають повертати ліворуч, не дочекавшись, доки автомобіль попереду закінчить свій маневр на перехресті.

Стоянка

Цілком логічно з'явилася заборона стоянки на газоні. Адже у власників автівок останнім часом стало за правило заїжджати на газони, щоб припарковувати своє авто, якщо він не знайшов іншого вільного місця. Слід звернути увагу на те, що нині за пошкодження зелених насаджень можуть штрафувати лише органи благоустрою, з набуттям чинності нових правил за виїзд на газон штрафуватиме ще й ДАІ. Утім, паралельно з цим нововведенням владі варто було б подумати про створення належних умов для цивілізованого паркування, адже припаркуватися за правилами в мегаполісі нині дуже важко.

Відтепер у Правилах дорожнього руху буде чітко перелічено випадки, коли проїжджу частину можна блокувати за допомогою так званих конусів. Тепер це зможуть робити лише працівники ДАІ й дорожніх служб та лише під час виконання ремонтних робіт, оформлення ДТП, обмеження або заборони руху транспортних засобів та пішоходів. Чітке визначення цієї норми має на меті подолання практики самовільного розміщення конусів ким і коли заманеться. Нині ми це можемо часто бачити біля ресторанів, банків, магазинів. Працівники цих закладів резервують місця на узбіччі для своїх клієнтів, не даючи змоги припаркуватися іншим водіям. Чи виконуватиметься ця норма, залишається питанням. Адже заборона на самовільне використання спеціальних знаків діяла раніше й була передбачена нормативними документами ще радянських часів. Утім, її ігнорували. То що ж завадить робити це й надалі?

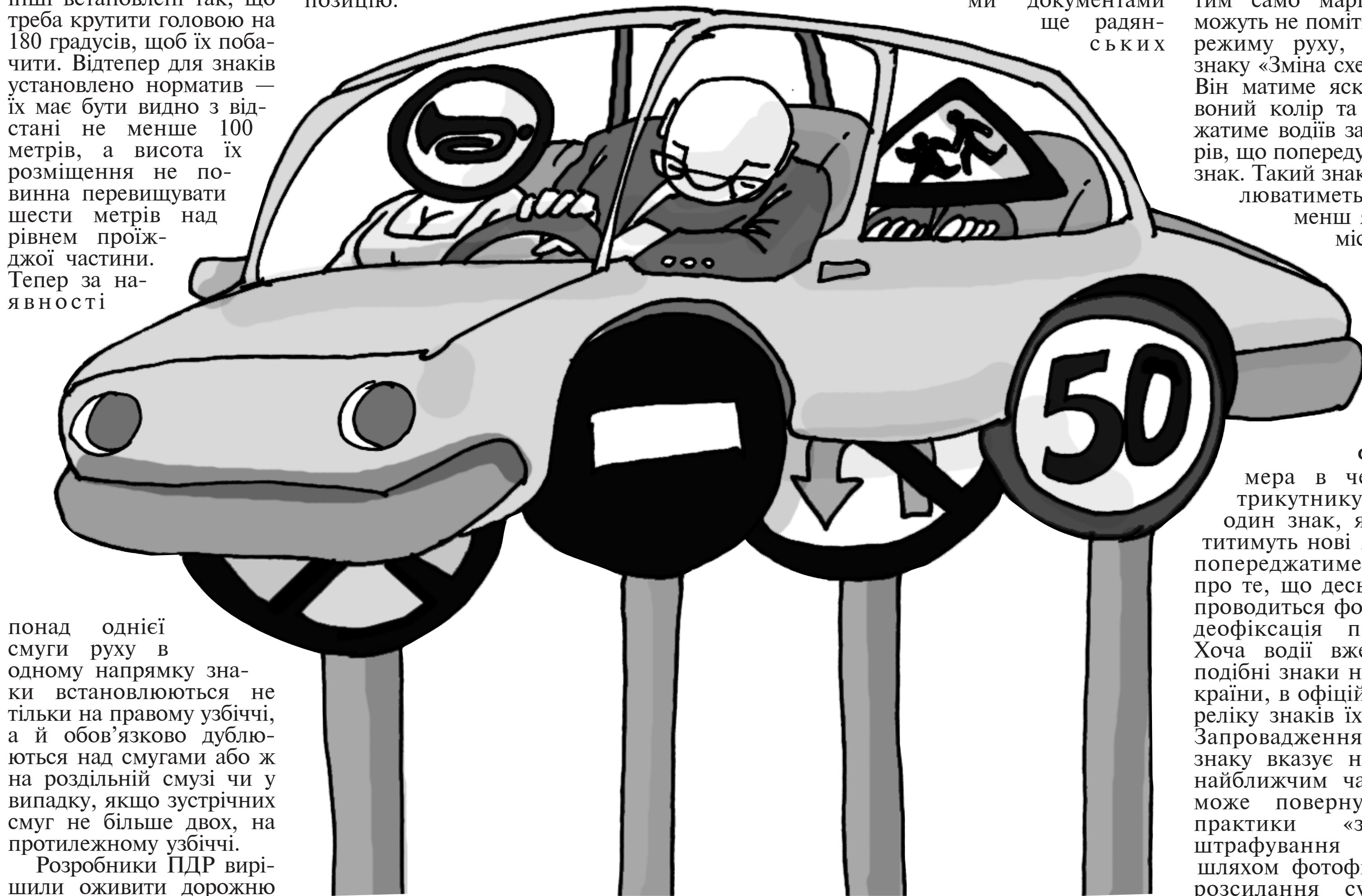
Особливості руху та фіксації порушень

На транспорт зі знаком «Діти» водіям доведеться звертати ще більше уваги. Адже якщо такий транспорт, рухаючись з вами в одному напрямку, починає зупинятися на узбіччі, вам також потрібно пригальмувати або ж і взагалі зупинитися, щоб уникнути наїзду на дітей, що можуть вийти з такого транспорту.

Допомогти правоохоронцям правильно кваліфікувати дії учасників дорожньо-транспортних пригод має введення нового терміна — залишення місця ДТП.

Згідно з новими правилами — це дії, спрямовані на приховання факту ДТП або обставин її скоєння, які спричинили необхідність проведення працівниками міліції заходів щодо встановлення (розшуку) цього учасника та розшуку транспортного засобу.

Допоможе водіям, які часто їздять за одним і тим само маршрутом і можуть не помітити зміни режиму руху, введення знаку «Зміна схеми руху». Він матиме яскраво-червоний колір та попереджатиме водіїв за 100 метрів, що попереду — новий знак. Такий знак встановлюватиметься не менш як на три місяці.

Фотокамера в червоному трикутнику — ще один знак, який міститимуть нові ПДР. Він попереджатиме водіїв про те, що десь поблизу проводиться фото- та відеофіксація порушень. Хоча водії вже бачили подібні знаки на дорогах країни, в офіційному переліку знаків їх не було. Запровадження цього знаку вказує на те, що найближчим часом ДАІ може повернутися до практики «заочного» штрафування водіїв шляхом фотофіксації та розсилання сумнозвісних «листів щастя».

Розробники ПДР також уточнюють питання зі знаком «Проїзд без зупинки заборонено», у народі він відомий як знак «Стоп». Хоча встановлення цього знака на другорядній дорозі, безумовно, має сприйматися водіями як вказівка зупинитися та поступитися дорогою транспортним засобам, які рухаються головною, не всі його правильно розуміють і виконують. Тому слід не лише зупинитися, а й дати дорогу транспортним засобам, що рухаються дорогою, яка перетинається.

Артур АЛІЄВ.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Зарплатні борги повертає прокуратура

Завдяки жорсткій позиції прокуратури Одеської області співробітникам Приватного акціонерного товариства «Українське Дунайське пароплавство» повернули понад 7,5 мільйона гривень заборгованості з заробітної плати.

— Дунайською транспортною прокуратурою з нагляду за дотриманням законів у транспортній сфері до Єдиного реєстру досудових розслідувань із попередньою правовою кваліфікацією кримінального злочину за ч. 1 ст. 175 КК України (невиплата заробітної плати) внесено відомості про правопорушення в ПАТ «Українське Дунайське пароплавство» з невиплати заробітної плати працівникам на загальну суму понад 17 млн. грн., — повідомили в прокуратурі.

На сьогодні досудове розслідування завершено. За поданням прокуратури робітники пароплавства одержали 3,6 млн. грн. заборгованості з зарплати.

Крім того, прокуратура почала кримінальне провадження відносно посадових осіб Українського Дунайського пароплавства щодо безпідставної невиплати зарплати працівникам підприємства (звільненим і працюючим) з листопада 2012-го по січень 2013 року на загальну суму 14 млн. грн. із правовою кваліфікацією злочину за ч. 1 ст. 175 Кримінального кодексу України. Нині робітники одержали майже 4 млн. грн. заборгованості.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

На хвості у маленької рибки великі неприємності

Правоохоронці Дніпровської прокуратури лише нинішнього року направили до суду 52 провадження відносно 72 рибалок, котрі займалися незаконним виловом у Кременчуцькому водосховищі. Кожному браконьєру доведеться заплатити чималий штраф, а, можливо, й відпрацювати не один день на громадських роботах.

Лідія ТИТАРЕНКО.

«Мій син нікого не вбивав»

МІЛІЦЕЙСЬКІ ІСТОРІЇ

Мешканець Дніпропетровська Андрій Калитка (на знімку) вже понад чотири роки перебуває за ґратами. Чоловіка засудили до 12 років позбавлення волі за нібито заподіяння смертельних тілесних ушкоджень студентці К. К. Але його мати Лідія Іванівна стверджує: її син нікого не вбивав. Мовляв, жодного доказу правоохоронці досі так і не виявили. Весь цей час вона шукає правду в українських судах, прокуратурах. Однак так і не знайшла. Жінка звернулася до «Голосу України» як до останньої інстанції. Головна мета — привернути увагу громадськості до її проблеми.

Усе почалося ще в далекому 2008 році. 17 грудня на одній із вулиць міста жорстоко побили студентку місцевого університету. Слідчі встановили, що в неї зник мобільний телефон та інші цінні речі. Через чотири дні дівчина від отриманих травм померла в лікарні. А вже 9 січня за підозрою у вбивстві вартові порядку затримали місцевого жителя Євгена Л.

— Міліціонери жорстоко хлопця били та катували. На 20-градусному морозі закопували його в сніг. Таких знущань він не витримав і зізнався у скоєному. Він написав явку з повинною, де вказав, що співучасником нападу є його товариш Андрій. І вже 9 січня мого сина заарештували. Його теж жорстоко били та катували. Однак він не зламався, не взяв на себе злочин, — розповідає крізь сльози Лідія Іванівна.

Зі слів жінки, кримінальну справу правоохоронці сфабрикували. Мовляв, одним із головних аргументів, яким міліція намагалася зв'язати Євгенія Л. і загиблу К. К., став її мобільний телефон, котрий зник. Слідчі виявили його в Кривому Розі. А хлопець нібито має відношення тільки тому, що родом із цього міста. Дуже багато й інших нестиковок у слідстві.

— Згодом з'ясувалося, що слухавку вкрали ще кілька років тому. Щоб не засмучувати батька, дівчина придбала таку саму модель, але без документів. Одна з її подруг одразу повідомила про це міліціонерам, однак вони не захотіли навіть і слухати, — веде далі жінка.

А вже потім адвокати Андрія Калитки провели власне розслідування. Вони встановили, що 16 грудня близько опівночі в телефоні (новому) загиблої змінилася sim-карта, і вже з неї дзвонили декілька разів. Тобто мобільний на той час був у чужих руках.

«Цей факт руйнує версію слідства про те, що на дівчину напали вранці наступного дня, коли вона розмовляла по телефону. Втім, встановити, коли і хто говорив, слідчий категорично відмовився», — зазначає вона.

За словами правозахисника Сергія Довгаля, справа Андрія Калитки — одна з тих, яку сфабрикували у ході досудового слідства. Адже в ній відсутні речові докази, свідчення не перевіряли за допомогою слідчого експерименту тощо. «За новим Кримінальним процесуальним кодексом справу мають переглянути. Адже в частині 4 статті 461 КПК написано чорним по білому: «За наявності обставин, які підтверджують невинуватість засудженого або вчинення ним менш тяжкого кримінального правопорушення, перегляд судового рішення за нововиявленими обставинами строками не обмежено», — зазначив Довгаль.

А тим часом убита горем мати уже четвертий рік веде боротьбу за врятування свого сина Андрія, засудженого до 12 років позбавлення волі. Вже двічі Індустріальний районний суд Дніпропетровська підтверджував цей вирок, який залишала без змін і апеляційна судова інстанція. Тепер удруге кримінальну справу, за якою засуджено до 8 років позбавлення волі і товариша Андрія Калитки Євгена Л., переглядатиме і вища касаційна інстанція, оскільки перший вирок стосовно хлопців Верховний Суд України вже скасував.

Нещодавно цю сумну історію обговорювали і на популярному шоу одного з телеканалів. У передачі в ролі опонента взяв участь і батько покійної дівчини Володимир К. Сумнівні факти причетності хлопців до вбивства настільки вразили чоловіка, що він особисто звернувся до Генпрокурора України з проханням переглянути цю справу, повідомляють деякі ЗМІ.

«Мій син нікого не вбивав. Нині сенс мого життя — врятувати його. Єдина надія на те, що справу поновлять у зв'язку з нововиявленими обставинами. Однак ні прокуратура, ні міліція в цьому не зацікавлені. Я сподіваюся лише на допомогу ЗМІ й збираюся таки добитися справедливості в Європейському суді», — підсумувала Лідія Іванівна.

Олександр ПЕКНИЙ.

Фото надано Людмилою **КАЛИТКОЮ.**

18 березня під Індустріальним районним судом Дніпропетровська громадськість провела пікет на підтримку Андрія Калитки.

Втікач із СІЗО сам себе перехитрував

Рівно тиждень вдалося погуляти на волі 20-річному Роману Князеву, котрий скоїв на рідкість вигадливу втечу зі слідчого ізолятора Херсона. Отримавши два роки позбавлення волі за крадіжку велосипеда, він залишився в СІЗО на господарських роботах і добросовісно там працював, заслуживши довіру адміністрації.

Та, коли до звільнення залишилося всього півроку, душа не витримала: під час виходу за продовольством до сховища, яке розташоване поза межами «режимної» зони, метикуватий «зек» проскочив до порожнього гаража і заблокував двері зсередини. А поки супроводжуючий контролер у них колотився, через отвір у даху вибрався нагору, а звідти — на вулицю. Там втікача вже чекали «Жигулі», перехопити які переслідувачам, що поспішили слідом через кілька хвилин, вже не вдалося.

Вигадливий злодюжка тріумфував: він навіть залишив на своїй сторінці у соціальних мережах насмішкувате повідомлення для правоохоронців, стверджуючи, що вони його ніколи не знайдуть. А оперативники обласного управління Державної пенітенціарної служби тим часом на такі дрібниці не відволікалися. Вони встановили, що незадовго до втечі на побачення з Романом приїжджав його приятель — мешканець Феодосії, котрий також відбував покарання у господарському підрозділі СІЗО Херсона. Спільно із міліцією вирішили перевірити, чи мав той приятель алібі на час втечі, і де перебуває зараз.

Розплутуючи цей «клубок» нитка за ниткою, учасники операції вийшли на орендовану у Феодосії квартиру, на якій переховувалися втікач із своїм спільником. Та спільник виявився не один. Затримані розповіли, що для підготовки втечі кримський приятель заздалегідь приїхав у Херсон, де винайняв квартиру в багатоповерхівці на Бериславському шосе. І поетапно, до дрібниць, спланував увесь «сценарій», залучивши на допомогу власника тих самих «Жигулів» — також раніше судимого знайомого, котрий і очікував Романа Князева в обумовлений час і в заздалегідь обраній затишній місцині біля Парку Слави, що розташований поруч із комплексом слідчого ізолятора. Співробітники пенітенціарного відомства не виключали, що втікача намагатимуться вивезти до Криму легковиком, тому на трасі Херсон—Керч приватні машини перевіряли. Але злочинці також припускали можливість перевірок і поїхали манівцями — довше, зате без небезпеки зіткнутися з патрулем. А поки вони добиралися до Феодосії, мати тамтешнього спільника Романа, яку той завбачливо ознайомив зі своїми планами, винайняла ще одну квартиру і приготувала запас продуктів, аби в ній можна було довгенько відсиджуватися, не показуючи носа на вулицю. Та коли адресу конспіративного прихистку з'ясували, далі залишилося тільки організувати затримання без стрілянини й зайвого галасу, що вдалося якнайкраще.

Суд Суворовського району Херсона санкціонував арешт втікача, якого вже повернули до Херсона. Надалі слідство вирішуватиме також, за якою статтею КК України відповідатимуть троє співучасників злочину. Що ж стосується спритного, але не дуже розумного злодюжки, то до жовтня, коли його мали звільнити, він уже буде засуджений вдруге. І опиниться у виправній колонії терміном до п'яти років — саме таке покарання передбачено за втечу з місць позбавлення волі. Звісно, що невідбуті півроку йому також додадуть до нового, вже значно більшого, терміну, прогнозують в обласному управлінні Державної пенітенціарної служби України. Тож урешті-решт «хитрий» втікач тільки сам себе перехитрував.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсон.

Мал Олексія **КУСТОВСЬКОГО.**

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...криміналісти США сприятимуть українським колегам у боротьбі зі злочинним світом

Кам'янець-Подільський може стати учасником Міжнародної програми підвищення кваліфікації для органів кримінального розслідування (ICITAP). Такого висновку дійшли експерти цієї програми — члени американської делегації, що вивчала роботу української міліції в різних містах, зокрема, на Херсонщині та Хмельниччині.

Рон Гленсор, колишній заступник начальника поліції міста Рено (штат Невада), професор університету Невада в згаданому місті, та Роберт Пікок, старший експерт програми ICITAP Департаменту поліції США, цікавилися профілактикою правопорушень і взаємодією органів внутрішніх справ із населенням задля забезпечення охорони громадського порядку. За їхніми словами, Кам'янець відповідає усім критеріям відбору учасників ICITAP. «Найближчим часом сподіваємося на конструктивні переговори правоохоронців міста з представниками кримінального відділу Департаменту юстиції США», повідомив міський голова Кам'янця-Подільського Михайло Сімашкевич, котрий сам багато років прослужив у міліції.

Метою візиту американців було й налагодження зв'язків між правоохоронними органами та місцевими громадами двох країн. Міністр внутрішніх справ України Віталій Захарченко вважає: «Така співпраця є запорукою своєчасної профілактики правопорушень та оперативного розкриття скоєних злочинів». Двостороннє співробітництво та участь українських органів внутрішніх справ у програмах на кшталт ICITAP також забезпечує їх необхідними технічними засобами.

Віра ШПИЛЬОВА.

...заступник декана погорів на хабарі

Заступник декана одного з дніпропетровських вишів вимагав від студентів гроші за складання заліків. Гроші він одержав — а разом з ними й перспективу самому вирушити «вчитися життя» до колонії на 5—10 років.

Як розповіли в ГУ МВС України в області, до Жовтневого райвідділу звернулася студентка одного з вищих навчальних закладів. Вона повідомила про те, що в адміністративній будівлі вишу заступник декана вимагав і одержав у неї гроші в сумі 6 500 гривень за складання заліків усією групою з двох предметів. На цьому апетит здирника не згас. У своєму робочому кабінеті він вимагав і одержав ще 4400 гривень за складання заліків.

«Зловмисника затримано. Слідчим відділом розпочате кримінальне провадження за ч. 3 ст. 368 (одержання хабара) КК України, — зазначають в обласній міліції. — Санкція статті передбачає позбавлення волі на термін від п'яти до десяти років з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років і з конфіскацією майна.

Володимир **РИБАЛЬЧЕНКО.**
Дніпропетровська область.

...жорстокість стає тенденцією?

Міліціонери шукають матір немовляти, тіло якого знайшли на сміттєзвалищі, що поблизу села Здовбиця Здолбунівського району. Експерти встановлюють обставини загибелі новонародженої дівчинки. За цим фактом відкрито кримінальне провадження за ч. 1 ст. 117 Кримінального кодексу України (умисне вбивство матір'ю своєї новонародженої дитини).

На жаль, це не перший випадок, коли породіллі так жорстоко чинять із немовлятами. Не так давно дитячі тіла було знайдено в Рівному та в лісопосадці неподалік села Зносичі Сарненського району.

Олександра ЮРКОВА.
Рівненщина.

Польща занепокоєна намірами уряду України обмежити імпорт коксівного і бітумного вугілля та їх похідних шляхом запровадження ліцензування та відповідних квот. Про це йдеться у листі посла Польщі в Україні міністру енергетики та вугільної промисловості Едуарду Ставицькому, *повідомляє «Українська правда»*

НАК «Нафтогаз України» здійснила чергову виплату на суму 75,763 млн. дол. за єврооблігаціями з погашенням у кінці вересня 2014 року. *Про це йдеться в повідомленні НАК «Нафтогаз».* З 1 січня НАК скоротила свій кредитний портфель на 2,4 млрд. грн.

Металургійний ривок вартістю в 200 мільйонів «зелених»

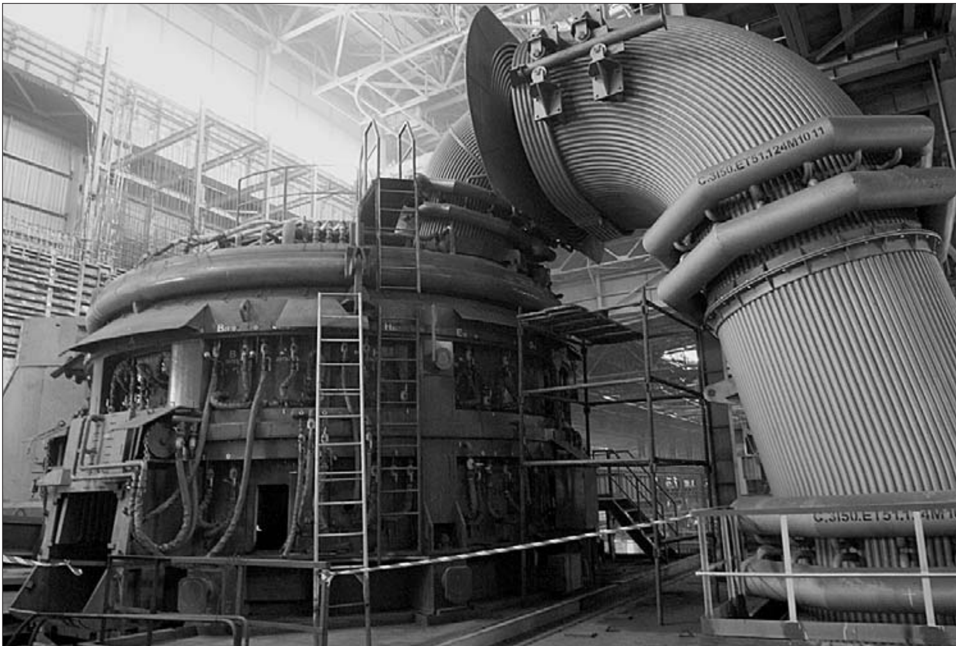
ВІТЧИЗНЯНИЙ РИНОК

У Донецьку знову заговорили про державну підтримку металургів. Місцева влада запропонувала низку заходів із активізації внутрішнього ринку металопродукції. Це дасть змогу зберегти обсяги виробництва, які за минулий рік скоротилися через економічну кризу. За словами голови обласної державної адміністрації Андрія Шишацького, загальний обсяг пропозицій — 1 мільйон тонн, із них 700 тисяч тонн — це метал підприємств Донеччини.

Викиди в атмосферу скоротяться в 3,5 разу, а витрати газу — вдесятеро

— Кабінет Міністрів прийняв Державну програму активізації розвитку економіки на 2013-2014 роки. План дій, який забезпечить її реалізацію, базується на п'яти ключових пріоритетах: підвищення конкурентоспроможності економіки, поліпшення інвестиційного клімату, підтримка національного товаровиробника, розвиток високотехнологічних секторів, структурні реформи та нарощування експорту. На реалізацію цієї програми заплановано спрямувати як бюджетні кошти, так і кошти приватних інвесторів. При цьому частина інвестиційних коштів видаватиметься під державні гарантії, — зазначив Андрій Шишацький.

Один із претендентів на кредит під державні гарантії — ПрАТ «Донецькстальметалургійний завод», який веде масштабну реконструкцію виробництва із 2008 року. Торік на підприємстві закрили мартенівський цех, де сталь варили застарілим енергоємним і шкідливим для навколишнього середовища способом. Споруджується нова дугова електросталеплавильна піч потужністю 1,5 мільйона тонн, яку планують ввести до ладу восени цього року. Із пуском печі буде завершено перший етап реконструкції. «Це дозволить відновити виробництво сталі та листового прокату, викиди до атмосфери знизяться у 3,5 разу», — заявив заступник генерального директора підприємства із стратегічного розвитку Андрій Ємченко.

Нова піч, яку споруджують замість зупиненої старої.

Наступним етапом реконструкції має стати спорудження нового ливарно-прокатного комплексу, який включає машину безперервного лиття заготовок і сортового прокатного стану. Постачальник обладнання — компанія Siemens VAI: німецькі розробники запропонували рішення, завдяки якому на одній машині можна виробляти і листову, і сортову заготовку. Протягом доби цикли змінюватимуться двічі. «Це обладнання може працювати понад 50 років. Потрібно лише вдосконалювати його і налагоджувати у відповідності з вимогами ринку», — пообіцяв президент компанії Вернер Ауер.

На підприємстві обіцяють, що після завершення реконструкції витрати природного газу скоротяться більш як у 10 разів. Суттєво здоровішою стане навколишнє середовище: сучасні агрегати забезпечують дотримання всіх екологічних норм. А завдяки розвитку виробництва збережуть робочі місця, мало того — створять 1200 нових. Для обласного центру, де торік призупинив роботу і відправив у вимушений простій майже три тисячі робітників Донецький електрометалургійний завод, розвиток металургійного виробництва означає надходження до бюджету і соціальну стабільність.

Вартість другого етапу реконструкції — близько 200 мільйонів доларів. Кредит на цю суму під державні гарантії сподівається взяти підприємство. Його підтримують обласна та міська влада. «Ми спрямували пропозиції до Кабміну і передали народним депутатам від Донецької області. Зараз документ розглядається для включення до пулу проектів, які можуть фінансуватися банком під державні гарантії», — сказав голова облдержадміністрації.

На запитання, навіщо державі допомагати приватному бізнесу, голова спостережної ради «Донецьксталі» Юрій Філатов відповів так: «Реалізуючи цей проект, ми не лише повертатимемо банку гроші, але й щомісяця сплачуватимемо до бюджету на 100 мільйонів доларів більше. Підвищуючи зарплату працівникам, збільшуватимемо надходження до місцевого бюджету. Крім того, програма дає зниження викидів у 3,5 разу — це дуже важливо, тому що завод стоїть у центрі Донецька. Контракти щодо електросталеплавильної печі підписували, коли кризи не було, розраховували лише на себе. Зараз ми просимо, щоб держава допомогла, вона стає третім партнером».

ДОВІДКОВО

Після завершення реконструкції виробництво чавуну на ПрАТ «Донецьксталь — металургійний завод» збільшиться до 2 мільйонів тонн на рік, сталі — до 1,5 мільйона тонн, листового прокату — до 750 тисяч тонн, сортового прокату — до 623 тисячі тонн. Одним з найголовніших факторів також стане зниження собівартості продукції, адже реконструкція виробничих потужностей дасть можливість повністю відмовитися від використання дорогого природного газу.

Предметом дискусії залишається як джерело фінансування проекту, так і термін його реалізації. Представники Siemens VAI озвучують цифру у 30 місяців. Стільки, на їхню думку, потрібно для виконання всього обсягу робіт. Але керівники «Донецьксталі» висловили побажання скоротити цей термін. Зрештою, багато що залежатиме від того, чи вдасться підприємству отримати кредит.

Мріють повернути продукцію у вагони

Ситуація на провідних металургійних підприємствах Донеччини залишається доволі складною. Наприклад, завантаження товстолистового цеху комбінату «Азовсталь» становить 60—70 відсотків, повідомив журналістам голова облдержадміністрації. Тому в області покладають надії на програму активізації розвитку економіки, яка передбачатиме заміну застарілих трубопроводів, водогонів тощо і потребуватиме вітчизняного металу. Підтримкою для виробників можуть стати й індивідуальні залізничні тарифи, вважає Андрій Шишацький. Сьогодні через високі тарифи підприємства возять метал до морського порту автотранспортом. Вантажівки розбивають дороги та піднімають пил, що призводить до численних скарг мешканців. «Залізниця таким чином втрачає 4,5 мільйона тонн перевезень на рік. Економічно вигідно буде домовитися з основними замовниками, щоб повернути метал у вагони із автомобілів. Але це потрібно вирішувати економічними методами. Тому що якщо будуть заборони, ми завдамо шкоди металургам, підвищимо собівартість продукції», — заявив керівник області.

Ліна КУЩ.

Донецька область.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Затвердили Регіональний план дій

На засіданні Регіонального комітету з економічних реформ при Раді міністрів АР Крим, що відбулося 21 березня, затвердили Регіональний план дій на 2013 рік.

Основні заходи плану передбачають підвищення соціальних стандартів життя кримчан, наголосила під час презентації проекту міністр економічного розвитку та торгівлі Криму Світлана Верба.

Відповідно до документа в сфері медичного обслуговування в Автономії плановано завершити формування 19 центрів первинної медичної допомоги; провести реорганізацію і визначити новий статус ФАПів, лікарських амбулаторій; організувати підвищення кваліфікації кадрів; підготувати проект плану-схеми з формування 10 госпітальних округів; розробити концепцію регіоналізації перинатальної допомоги другого рівня.

У системі освіти передбачено обладнання багатофункціональних спортивних майданчиків, а також створення Республіканського молодіжного центру праці.

Крім того, триватиме реалізація державної цінової і тарифної політики на споживчому ринку.

Також планується продовжити роботу зі спрощення процедур надання адміністративних послуг. У дозвільній системі проводитиметься робота з усунення адміністративних бар'єрів, що стримують розвиток малого й середнього підприємництва, удосконалення процедури видачі дозвільних документів тощо.

Крім цього, буде продовжено роботу з міжнародної інтеграції та співробітництва.

В аграрному секторі передбачено заходи щодо реконструкції, капітального ремонту, будівництва сучасних тваринницьких споруд.

У земельній сфері плановано проведення інвентаризації земель, а також роботи зі встановлення прибережних захисних смуг, завершення нормативної грошової оцінки земель населених пунктів.

У санаторно-курортному секторі передбачається розробити механізми модернізації державних оздоровниць із метою залучення інвестицій у рекреаційну сферу.

Нагадаємо, Регіональний комітет з економічних реформ є консультативно-дорадчим органом при Раді міністрів АР Крим.

До його складу входять заступники голови Ради міністрів, керівники міністерств, міст і районів республіки, банківських установ, представники податкових органів, науки й громадськості.

Керує роботою комітету голова Ради міністрів АР Крим Анатолій Могильов.

Андрій РАЗИЛО.

ФАКТ

У соціальній сфері Регіональний план передбачає забезпечення виділення матеріальної допомоги пенсіонерам, інвалідам, які опинилися у складних життєвих обставинах; наукову розробку регіональної стратегії підвищення зайнятості населення з урахуванням стратегічних пріоритетів регіону.

Інвестують в енергетику і дебюрократизацію бізнесу

Понад 1,8 мільярда доларів є в портфелі, сформованому Дніпропетровським інвестиційним агентством. Фахівцями вже опрацьовано більше 70 перспективних пропозицій. Серед уже реалізованих проектів — будівництво торговельного комплексу «Терра», вартістю 11 мільйонів доларів, завдяки чому створено 900 нових робочих місць.

Як розповіли в облдержадміністрації, агентство планує взятися за реалізацію ще 14 великих інвестиційних проектів. Так, уже цього року буде збудовано сонячні електростанції в Нікополі, Широківському і Криворізькому районах. Інвестор виступає чеська компанія «Екотехнік». Обсяг інвестицій становитиме майже 40 мільйонів доларів.

Також заплановано запуск цеху з виробництва віконних склопакетів у Дніпродзержинську: швейцарська компанія «Euroglass» інвестує в проект 5,5 мільйона доларів. Розробляється й концепція створення двох індустріальних парків у Кривому Розі та Павлограді.

— Робота із залучення інвестицій у регіон проводиться за п'ятьма напрямками, — зазначив голова ОДА Дмитро Колесніков. — Це модернізація існуючих підприємств і створення нових, розвиток територій, дебюрократизація бізнес-процесів і формування інвестиційно привабливого іміджу регіону.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.

Дніпропетровська область.

Завдяки розвитку виробництва збережуть робочі місця, мало того — створять 1200 нових

Кожну десяту дисертацію у країні захищають у Київському університеті

У сучасному світі розвиток науки став головною запорукою успіху країни. Як сьогодні живеться українській науці, «Голос України» вирішив дізнатися у флагмана у цій сфері — Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

2009 року згідно з Указом Президента України цей виш першим отримав статус дослідницького. Це означає, що навчальний процес та наукова робота тут пов'язані нерозривно. В складі університету 7 інститутів, 14 факультетів. Плюс, є окремі підрозділи, які займаються винятково наукою, — Астрономічна обсерваторія, Ботанічний сад імені академіка Фоміна, Канівський природний заповідник.

Київський університет працює над науковими темами, які Кабінет Міністрів визначив пріоритетними. Якими практичними результатами наукових досліджень може похвалитися виш, ми запитали у проректора з наукової роботи **Сергія Андрійовича ВИЖВИ:**

— У цьому напрямку маємо багато здобутків. Приміром, на географічному факультеті створюють екологічний атлас Києва, де враховується рельєф міста, будівлі, гідрографія, орографія, геоморфологія, типи різних ґрунтів. Атлас можна використовувати при будівництві, плануванні розвитку столиці, прокладанні інженерних споруд, метро.

Геологічний факультет займається розробкою перспектив розвитку мінерально-сировинного комплексу України. Зокрема, досліджує поклади залізних і марганцевих руд за замовленням НАК «Нафтогаз», займається сланцевим газом, нетрадиційними джерелами вуглеводнів, сланцевою нафтою, нафто- та газоносністю шельфу Чорного і Азовського морів. Фізичний факультет досліджує нові матеріали, кібернетики — системи управління, математики дуже активно розвивають такий напрямок, як актуарна математика, радіофізики ведуть дослідження в галузі комп'ютерної інженерії.

Сьогодні найбільші перспективи мають міждисциплінарні та міжгалузеві дослідження. Прикладом цього в університеті є кооперація хіміків і біологів. Хіміки синтезують нові речовини, а біологи перевіряють їх біологічну активність, що дає змогу синтезувати нові ефективні препарати для медицини, сільського господарства та інше.

Прикладом розробок, які можуть мати найближчу перспективу впровадження, можна назвати пристрій екзоскелетон, створений на факультеті кібернетики. Він дає змогу підвищити фізичні можливості здорової людини в екстремальних ситуаціях. Такий пристрій знадобиться рятувальникам, військовим, різним силовим спецпідрозділам. Так само екзоскелетон стане у нагоді людям з обмеженими можливостями.

Крім того, у нас діють сертифіковані лабораторії, де проводять діагностику матеріалів, аналіз води і ґрунтів, вміст генетично модифікованих речовин та різних консервантів у продуктах, дослідження вмісту радіонуклідів у тих чи інших об'єктах і т. д.

— Чи просто сьогодні впроваджувати нові розробки у виробництво?

— Раніше ми цим не займалися. Вважалося, що вчені мали розробити та передати свої проекти до Інституту науково-технічної та економічної інформації. Там їх, велику кількість сторінок друкованого тексту та терабайти інформації, клали на поличку... Тепер з цим усім треба працювати.

Один із шляхів комерціалізації винаходів та інших розробок — мережа трансферу технологій. Університет є членом національної, європейської та українсько-російської мереж. Туди виставляємо свої розробки, а зацікавлені структури можуть їх придбати. Необхідно створювати мережу підприємств для доведення до промислових кондицій та впровадження розробок університетських учених.

Великі надії ми покладаємо на науковий парк, який відкрито два роки тому. Засновниками корпорації «Науковий парк Київського університету імені Тараса Шевченка», крім нашого університету, стали дев'ять інститутів НАН України та Університет харчових технологій. Сподіваємося, що через нього ми почнемо ефективніше впроваджувати наукові розробки.

— Сьогодні роботу університетів часто оцінюють за місцем у рейтингах. Як до цього ставляться у Київському університеті?

— В українському рейтингу класичних вишів, наш університет від початку посів перше місце, і не поступається ним. Якщо говорити про інші показники, то за індексом Гірша (показник впливовості науковців, заснований на кількості статей та їх цитуванні. — **Ред.**) Київський університет поступається лише усім Національній академії наук та Інституту теоретичної фізики імені Боголюбова.

Минулого року університет ввійшов до рейтингу QS, потрапивши до групи 501-550. Насправді, це дуже високий показник. Адже у цьому рейтингу ми зайняли 56-те місце за якістю професорсько-викладацького складу і ввійшли у трьохсотку за присутністю наших викладачів у науково-метричних базах даних. Мінусом стала невисока кількість іноземних студентів та викладачів. І це навіть не через те, що їх мало, а через те, що не навчилися їх правильно представляти. Ми вважали, що якщо якийсь викладач приїхав до нас і прочитав разову лекцію, цього не варто показувати. Виявляється, треба рахувати усіх.

Водночас хочу наголосити, що присутність у світових рейтингах не є самоціллю. Просто є внутрішня самооцінка, а є — зовнішня. До речі, рейтинг QS, до якого ми потрапили, охоплює лише кращі університети світу, які становлять два відсотки від загальної кількості вишів на планеті.

— Наскільки масовою є наука у КНУ?

— В університеті працює 510 докторів та 1800 кандидатів наук. Маємо 1560 аспірантів і 120 докторантів. Тож у нас навчається кожен восьмий докторант України і кожен дванадцятий аспірант. За результатами минулого року, було захищено 506 дисертацій, з них 70 — докторські. Це кожна десята дисертація, яка захищається в Україні.

Ефективність роботи докторантури та аспірантури у нас удвічі вища, ніж в інших вишах України. Це відбувається за рахунок якісного викладацького складу керівників (в основному, професорів, докторів наук) і традицій наукових шкіл. Зараз в університеті працює 46 спеціалізованих рад із захисту докторських і кандидатських дисертацій. Це також дуже серйозний показник — п'ять відсотків від усіх рад в Україні.

— З якими науковими осередками у світі ви співпрацюєте?

— Ми підтримуємо контакти з 256-ма вишами світу. Серед стратегічних партнерів переважають все-таки університети Європи. Минулого року 1800 співробітників університету мали закордонні відрядження, 1200 з них — до Європи. Прикладами такої тісної співпраці є співробітництво хіміків з університетом Поля Сабатьє у місті Тулуза. Там створено спільну лабораторію, магістратуру й аспірантуру. Тож кожен аспірант має двох керівників: одного — в Україні, іншого — у Франції. Інститут високих технологій співпрацює з вишами Німеччини, де відбувається спільне патентування, впровадження й комерціалізація досліджень. Активні контакти з польськими університетами, останні роки — з університетами Норвегії.

Наші фізики беруть участь у роботі Об'єднаного інституту ядерних досліджень (місто Дубна, Росія), ЦЕРНу (Швейцарія), проекту теватрон (США), кількох лабораторій ядерних досліджень у Франції.

Економісти та кібернетики працюють з вишами Норвегії. Нині близько 30 наших аспірантів і студентів знаходяться на стажуванні (від місяця до півроку) у вишах цієї країни. Крім того, на економічному факультеті за допомогою німецького фонду відкрито спеціальність — екологічний менеджмент. Для цього створено спільну кафедру, де частину предметів читають наші викладачі, частину — німецькі.

В Інституті філології вивчають 38 іноземних мов. Практично кожне посольство зацікавлене у тому, щоб створити свій центр, якому надають допомогу в облаштуванні аудиторії, придбанні спеціалізованої літератури, засобів навчання; надсилають викладачів і приймають наших студентів за програмою обміну на безоплатній основі.

— Які завдання на майбутнє у сфері науки ставить перед собою університет?

— Амбітних планів у нас багато. Наприклад, наш університет-партнер з міста Кіото (Японія) навчає так само, як і ми — понад 25 тисяч студентів, але у них шість тисяч аспірантів, а у нас лише 1,5 тисячі. Тобто ще є куди рости. У 2012 р. до складу університету увійшов потужний науково-дослідний інститут «Кримська обсерваторія». Тому є перспективи участі у міжнародних проектах разом з Європейським космічним агентством, агентством США, Росавіакосмосом та іншими.

Відзначають нашу науку й престижні публікації. За даними Scopus (бібліографічна і реферативна база даних та метод для відстеження цитованості статей. — **Ред.**) серед 100 найкращих науковців України — 10 представники університету. Це говорить про те, що ми маємо величезний резерв. Необхідно навчитися правильно представляти свої результати, щоб отримати найвищий рейтинг як для університету, так і для України в цілому.

Розмову вела Тетяна ПАСОВА.

Фото надано КНУ імені Тараса Шевченка.

Таблиця

№	Організація	Кількість публікацій у Scopus (2012)	Індекс Гірша (2012)
1.	Київський національний університет імені Тараса Шевченка	9895	57
2.	Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна	5893	46
3.	Львівський національний університет імені Івана Франка	4201	38
4.	Одеський національний університет ім. І. І. Мечникова	5510	38
5.	Національний технічний університет України «Київський політехнічний інститут»	2193	36

ДО РЕЧІ

Вимога до дослідницького університету — заробляти не менше 50 копійок на кожну гривню, яку одержали від держави на наукові дослідження. 2012 року надходження до спеціального фонду університету на наукові дослідження становили 25 мільйонів гривень, ще близько 11 мільйонів університетські вчені отримали у вигляді індивідуальних грантів, що в сумі становить 51 копійку на кожну гривню з бюджету.

У НОМЕР

Трудовий паспорт для міст і районів

Для отримання реальної картини зайнятості населення в області почали роботу зі створення трудових паспортів міст і районів. Пілотними територіями у розробці таких документів виступили торік місто Брянка й Марківський район.

Трудовий паспорт містить у собі моніторинг зайнятості населення, який відображає кількість людей, що працюють офіційно, а також у «тіні» або за межами регіону. До цього залучають фахівців профільних відомств, зокрема ДПС в області. За попередніми розрахунками, в «тіні» або за межами регіону сьогодні трудяться 500 тис. луганчан.

У рамках розробки програми зайнятості населення профільні департаменти облдержадміністрації сьогодні аналізують роботу підприємств у своїх галузях і складають прогнози щодо того, які з них нарощуватимуть чи, навпаки, скорочуватимуть виробництво. У такий спосіб в області з'ясовують потребу в кадрах і планують їх розподіл.

Знешкоджено арсенал «чорних» археологів

У Лутугинському районі Луганської області співробітники Служби безпеки України та МНС знешкодили боєприпаси часів Великої Вітчизняної війни. Як стало відомо, недалеко від села Комишуваха «чорні археологи» облаштували «склад» снарядів та іншої зброї, знайденої в цьому районі. За допомогою піротехніків МНС було вилучено та знищено 33 одиниці боєприпасів, у тому числі артилерійський снаряд калібру 105 мм, 22 снаряди калібру від 37 до 75 мм, ручну гранату Ф-1 і дев'ять зривників. Правоохоронці вважають, що, швидше за все, арсенал призначався для продажу. Колись такі знахідки зберігалися вдома в копальниках, а цього разу правопорушники вирішили, що безпечніше залишити їх у полі. Схованка розташовувалася на відстані близько 300 метрів від житлових будинків, і снаряди, які були в бойовому стані, створювали для жителів села небезпеку.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Іноземним туристам — здорові зуби

Новий вид туризму планують розвивати в Севастополі — стоматологічний. Проект ініціювали не лікарі, а керівник однієї із севастопольських турфірм Світлана Очкуренко. Свою ідею вона озвучила на туристичній виставці ITB Berlin, яка нещодавно пройшла у Берліні. Життєздатність проекту базується на тому, що «...однаковий матеріал використовують стоматологи всього світу — німецький, швейцарський, американський. А вартість послуг у нас набагато нижча. І якщо ви до нас приїдете, ви ще й відпочинете, і туристична програма ваша буде насиченою, і стоматологічними послугами скористаєтеся».

Микола МАГДИЧ.

Севастополь.

На Закарпатті жінок більше, ніж чоловіків

Минулого року у Закарпатській області народилося 18 968 дітей, а померло — 14 813 чоловік. Усього в регіоні мешкає 1 млн. 254 тис. осіб. Із них 653 тис. — жінки, 601 тис. — чоловіки. Цікава тенденція простежується у всіх адміністративно-територіальних одиницях краю: серед населення, старшого 40 років, зафіксовано переважання представниць слабкої статі. Тоді як до 35 літ більшість становлять саме чоловіки. 923 тис. — це закарпатці віком від 15 до 70 років. Значна кількість вихідців із цього краю працює за кордоном, а саме у Польщі та Росії. Здебільшого — у сфері сільського господарства, мисливстві та лісовому господарстві, будівельних організаціях, торгівлі.

Василь НИТКА.

Ніч над світлицею Світлицького

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Адреса є, а будинку і вулиці немає

Потрапити на Дегтярну, 30 — завдання для супергероя. Адреса є, але фактично вулиці такої немає, і як туди дістатися — невідомо. Для цього потрібно довго блукати елітним Воздвиженським районом столиці (історична назва — урочище Гончарі-Кожум’яки), поки не знайдете звалище будівельного сміття, огороджене зеленим парканом. На цьому місці колись і була вулиця Дегтярна. Тепер від неї залишився один приватний будинок та кілька руїн поруч. Серед них — рештки музею-садиби Світлицького. Реконструкції він уже не підлягає. Вікна та двері вибиті **(на знімку)**, стіни обвалилися, всередині купи сміття. Старі матраци та порожні пляшки свідчать про те, що у будинку таки бувають гості, але точно не шанувальники живопису. А ще на снігу під дверима і вікнами добре видно багато собачих слідів. Місце на постаменті, де колись стояв бронзовий бюст художника, порожнє, немає й меморіальної таблички. Лише розкішна ліпнина на стелі другого поверху **(на знімку внизу)** вказує на те, що колись це була непроста садиба.

Сміливці, які відважаться зіпсувати взуття, щоб сюди дістатися, відчують незвичайну ауру цього місця. Звідси відкривається чудовий вид на Воздвиженку (це якщо ви добре вмієте абстрагуватися від вигляду будівельного звалища) та Замкову гору. Колись неподалік від садиби художника починалися сходи зі старовинними ліхтарями на іншу столичну гору — Кудрявець. На її вершині досі розташована Національна академія мистецтв, де викладав сам Григорій Світлицький. Нині все це — і Світлицький, і його музей, і сходи зі старовинними ліхтарями — стало легендами старого Києва.

Як музей перетворився на руїну

Занепад почався традиційно — 1992 року будинок закрили на реконструкцію. Музей руйнувався, а довкола на повний хід велося будівництво району Воздвиженка. Про дім Світлицького почали забувати. На той час юридично він вважався підрозділом музею Києва, який не міг опікуватися світлицею, бо й сам певний час був бездомним. Згодом усі експонати з Дегтярної, 30 таки передали столичному музею. Так світлиця остаточно втратила шанси на відродження.

Щоправда, у жовтні 2007 року тодішній заступник голови КМДА Денис Басс обіцяв, що після закінчення будівництва на Воздвиженці розпочнуться ремонтно-реставраційні роботи і в будинку-музеї художника. «Як тільки ВАТ трест «Київміськбуд-1» імені Загородного завершить II чергу забудови урочища Гончарі-Кожум’яки, Головне управління культури і мистецтв розпочне ремонтно-реставраційні роботи в Будинку-музеї Григорія Світлицького», — запевняв тоді чиновник. Але за шість років ніхто не тільки не почав відроджувати музей, але й навіть нічого не було зроблено, щоб хоч законсервувати його.

Такий вигляд має вхід до музею.

«Голос України» запитав у департаменту культури КМДА, чи все-таки є надія відновити світлицю. Там відповіли, що немає, і пояснили це так: «Згідно з даними БТІ, зазначений будинок за Музеєм історії міста Києва на праві власності не зареєстрований. Названий будинок зареєстровано за іншими фізичними та юридичними особами». Тому «питання його реконструкції за кошти бюджету міста Києва сьогодні не розглядається», — йдеться в офіційній відповіді за підписом директора департаменту Світлани Зоріної.

Цікаво, що водночас столичні чиновники визнали: музей Світлицького перебуває на державному обліку і розміщений в археологічній та архітектурній охоронних зонах на території Державного історико-архітектурного заповідника «Стародавній Київ». Як може на території заповідника розташовуватися звалище — це вже давно запитання риторичне, але вразила інша норма сучасного життя — як музей, що був відкритий 1958 року, став чиєюсь власністю?

Щоб розібратися, «Голос України» звернувся до нащадків Світлицького, які довгий час жили у прибудові. «Флігель було споруджено за власний кошт та з дозволу виконкому міста ще за радянських часів, — пояснив правнук художника Олексій Гуляницький. — Сам музей з 1958 року належав, звичайно, державі». З 1992-го, розповідає нащадок художника, велася боротьба за існування музею, яка завершилася у дусі сучасних київських забудовних війн — пожежею. Спочатку, за його словами, будівельники Воздвиженки намагалися палити дерева біля газопроводу, через кілька років екскаватором пошкодили електродроти, потім світло підключили, але в обхід пробок, а тоді вже достатньо було дати струм з більшою напругою, щоб виникло загоряння. Саме так, на думку Олексія Гуляницького, і трапилося 15 жовтня 2008 року. Печально, що після пожежі онука художника, ветеран Великої Вітчизняної війни Раїса Гуляницька опинилася в лікарні, а тепер доживає останні дні у хоспісі. Своєї квартири у неї немає досі.

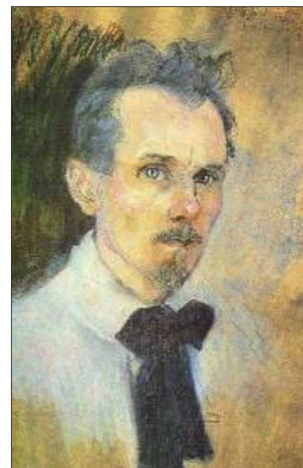

Вид на звалище та Воздвиженку з будинку Світлицького.

Місто ж втратило ще один музей. А значить — частину свого духовного спадку. Цікаво, що у Києві є й вулиця, названа іменем художника. Таке «вшанування», очевидно, обходиться значно дешевше, ніж утримання музею, але без нього вже за кілька десятків років мешканці цієї ж вулиці можуть забути, хто такий був цей Григорій Світлицький.

Портрет художника

Григорій Світлицький — один з найвизначніших українських художників XX сторіччя. Він навчався у Київській рисувальній школі Миколи Мурашка (1889—1898) і в Петербурзькій академії мистецтв. Був учнем Іллі Рєпіна, працював у майстерні Архипа Куїнджі. З 1901-го по 1917-й очолював групу з реставрації Ісаакіївського собору у Петербурзі. За цю роботу Микола II жалував Григорію Петровичу дворянський титул. З 1886 року він бере участь у багатьох міжнародних виставках, зокрема й тих, які організовував відомий меценат Сергій Дягілев. Його роботи високо оцінювали й купували у США, Німеччині, Бельгії. Здавалося, попереду забезпечене майбутнє, але революція боляче вдарила по сім’ї Світлицького. Померла дружина, загинув син Юрій, експропріювали петербурзьку квартиру. Проте у Григорія Петровича вистачило сили пережити все це і не втратити любові до мистецтва. 1919 року він переїжджає до Києва, селиться на вулиці Дегтярній. Згодом і нова влада визнає його талант — Світлицький стає першим народним художником УРСР. Григорій Петрович навіть написав картину «Апасіоната», на якій зображено вождя світового пролетаріату, що слухає музику Бетховена. Хоча, як твердять його нащадки, ця робота (єдина на соцреалістичну тему) стала фатальною для живописця. На обговоренні її дуже розкритикували «колеги» і «соратники». Серце Світлицького не витримало.

Найбільшим захопленням майстра була українська ніч. Ніхто з художників-пейзажистів, крім знаменитого Архипа Куїнджі, не написав так багато різних варіантів місячних ночей, як Світлицький. Сьогодні роботи Григорія Петровича можна побачити у музеях, зокрема історії Києва, а ще більше їх перекочувало до приватних колекцій. Та це вже зовсім інша історія.

Тетяна ПАСОВА.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Спрямувати зусилля на збільшення товарообігу

Україна і Казахстан мають працювати на збільшення товарообігу та розвиток економік двох держав. Про це заявив Президент України Віктор Янукович під час зустрічі з Прем'єр-міністром Республіки Казахстан Серіком Ахметовим (на знімку). Глава держави зазначив, що останніми роками спостерігалося поліпшення торгового балансу між країнами. Зокрема, торік обсяги торгівлі збільшилися майже на 12%. Цьогоріч товарообіг почав знижуватися, сказав Віктор Янукович, запропонувавши казахській стороні спільно працювати над розв'язанням цієї проблеми. «Ми маємо шукати причини, корені проблеми, і я вважаю, що це в наших взаємних інтересах — знайти ці причини і знайти сили подолати ці проблеми спільно», — підкреслив він.

Президент позитивно оцінив підписання між урядами України і Казахстану Спільного плану дій на 2013—2014 роки («Дорожньої карти»), який сприятиме поліпшенню ситуації, **повідомляє прес-служба Президента**. У свою чергу, Прем'єр-міністр Республіки Казахстан висловив переконання, що є чимало сфер, в яких держави можуть розвивати співпрацю. Крім того, тривають переговори щодо розвитку авіасполучення між Україною і Казахстаном, є гарні перспективи для створення спільних підприємств.

Фото Михайла МАРКІВА (прес-служба Президента України).

Сусіди — в епіцентрі нового «м'ясного скандалу»

Спілкуючись із нашими співвітчизниками — заробітчанами та «човниками», які заробляють на шматок хліба в сусідній Польщі, практично завше чуєш про те, наскільки дешевші (порівняно з вітчизняними) польські м'ясопродукти та як «здорово допомагають економити сімейні бюджети». І від них, які купують польські м'ясні вироби для власного вжитку, і від малих підприємців, котрі займаються фактично нелегальним їх ввезенням в Україну з метою заробітку, часто можна почути нарікання, що митні та ветеринарно-санітарні служби на кордоні «не дають їм можливості виживати у скрутних умовах фінансово-економічної кризи».

Отож нашим співвітчизникам — любителям дешевого м'яса — на замітку.

Не встиг улягтися відгомін «кінського скандалу», тобто контрафактної яловичини під виглядом якої продавали конину, як Польщу сколихнула чергова «м'ясна афера».

Повідомлення про виявлення чеськими контрольними службами у імпортованій з Польщі конині забороненого в Євросоюзі небезпечного канцерогенного антибіотика (фенилбутазону) польські санітарно-ветеринарні інспекції поки що не підтверджують. Натомість незаперечно доведеним місцевими експертами став факт виявлення м'яса дохлої та хворої худоби на бійні поблизу населеного пункту Біла Равська (Лодзьке воєводство).

На слід нечистого на руку бізнесмена натрапили поліцейські, які вибірково перевірили один із автопоїздів для транспортування тварин на в'їзді до бійні: дев'ять із 24 тварин були мертвими, а решта у критичному стані: лабораторні аналізи показали, що вся партія призначеної «на забій» худоби була хвора. Підприємство закрили. Проте у ході оперативнослідчих дій було виявлено замаскований склад зі 100 тоннами м'яса невідомого походження без будь-яких ветеринарних сертифікатів. Нездорову сировину відправили на утилізацію. Поляки були шоковані. Адже, як встановило попереднє прокурорське розслідування, м'ясо з цієї бійні «упродовж певного часу» закуповували щонайменше шістнадцять фірм із п'яти воєводств країни (Лодзького, Великопольського, Мазовецького, Сілезького та Нижньосілезького). Тому мешканці країни з подивом зустріли інформацію про звільнення з-під варти під заставу власника бійні, якому загрожує до 8 років тюремного ув'язнення.

Взяти ситуацію під контроль вирішив Головний ветеринарний лікар Польщі: вислав підлеглих йому державних ветеринарних інспекторів із перехресними перевірками на скотобійні, м'ясокомбінати, фірми, що працюють у галузі торгівлі худобою і м'ясом, а також до спеціалізованих перевізників. Контрольні заходи стануть великомасштабною операцією, бо таких підприємств є кілька тисяч. Додатково «під лупою» державних ветеринарних контролерів опиняться також приватні ветеринари, котрі згідно з чинним законодавством «за дорученням Державної ветеринарної інспекції перевіряють м'ясо на бійнях».

«М'ясними аферами» у Польщі та інших країнах Спільноти стурбовані також у Єврокомісії. Тут налаштовані рішуче зробити все, щоб скандали, в основі яких лежать суто кримінальні схеми, «не підірвали довіри громадян ЄС до спільного європейського ринку».

Брюссель готує нормативно-правові акти, спрямовані на запровадження жорсткіших методів контролю. Ними, зокрема, передбачається «проведення частіших і здійснюваних без попередження перевірок м'ясокомбінатів та боєнь», а також введення системи етикетування з обов'язковим інформуванням про місце годівлі, забою сільськогосподарських тварин та про м'ясопереробні підприємства, з яких випустили готові м'ясопродукти. Єврокомісія також рекомендує національним урядам запровадити суворіші покарання за м'ясний контрафакт. На думку Єврокомісара з охорони здоров'я та захисту прав споживачів Тоніо Борга, бажаючих легкого збагачення шляхом шахрайства можна зупинити, зокрема, введенням фінансових санкцій «вищих за ймовірні нечесні зиски».

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.
Варшава.

Через що розбито дві попільниці

У Києві покажуть скандально відому виставу Роберта Стуруа

Кожен його приїзд до нас завжди був сенсацією, а цього разу — особливо!

Тбіліський **театр ім. Шота Руставелі** під керівництвом **Роберта Стуруа не був** у Києві три роки. За цей час великого режисера встигли зняти з роботи і знову поновити. Його було звільнено з посади художнього керівника театру в серпні 2011 року, а десь за півтора відновлено на посаді.

Отже, 13 квітня в Києві грузинські гості покажуть «Сезон полювання» — останню прем'єру Стуруа перед звільненням з театру. П'єса про кохання, політика, спогади та втрачені надії. В будинку головної героїні оселився полтергейст. Він розповідає, що зрадив свою чарівну дружину заради мирських ідеалів. Але світ придумали президенти (у цьому випадку — американські)!.. Стуруа зробив коктейль із театральних жанрів: трагедія і комедія, фарс і драма, плюс містика і музика Гії Канчелі.

А 14 квітня ми побачимо «Солдат, Кохання, Охоронець і... Президент» (п'єса Лаші Бугадзе). Головний герой — президент якоїсь неназваної країни. Але у виконавця цієї ролі — Бесо Зангурі **(на знімку)** — майже портретна схожість із Михайлом Саакашвілі. У п'єсі він панічно боїться зради і знаходить собі відданого охоронця. Цей молодик обожнює президента й готовий знищити всякого, хто заподіє шкоду начальникові. Охоронець убиває дантиста президента за те, що той заподіяв верховному правителеві біль, коли лікував йому зуб. Він душить дружину президента, бо в момент статевого акту почув зі спальні крик обожнюваного глави країни. Він знищує дітей президента, щоб не дошкуляли татові запитаннями, куди поділася мама. І, нарешті, позбавляє життя самого президента, який, втративши всіх близьких, починає рвати на собі волосся, тобто, на погляд відданого слуги, теж заподіює собі шкоду. Виставу зроблено у звичайній для Стуруа брехтовській традиції. Цей сценічний абсурд, за визнанням критиків, **один з найсильніших зразків політичного театру останнього часу.** Як бачимо, тут президент не лиходій, а жертва політичної системи. За словами самого Стуруа, «Вистава не спрямована персонально проти Міші. Я ставив притчу про владу, а подібність актора з президентом надала цій притчі особливої гостроти». Коли у Стуруа запитали, які ролі він дав би у своєму театрі Путіну й Саакашвілі, він відповів: «Ніяких, бо вони видаються мені не занадто вдалими акторами».

Ця скандальна вистава ще не виїжджала на гастролі, і Україна її побачить перша (Москва — за тиждень після нас). Нібито саме **через цю постановку, кажуть, Президент Саакашвілі розлютився й розбив дві попільниці, після чого Стуруа звільнили з театру! Втім, сам Президент вистави не бачив...**

Христофор ГРУША.

Фото надано Pr-Компанією «Дель Арте».

ПЛАНЕТА

Створено громадський комітет примирення

Відомі релігійні, громадські діячі об'єдналися в громадський комітет «Примирення між народами», який намагатиметься зберегти та покращити добросусідські відносини України та Польщі. Комітет створено напередодні 70-ї річниці Волинської трагедії.

Члени організації звернулися до українського та польського суспільства зі словами співчуття щодо взаємного протистояння часів Другої світової війни. За словами співорганізатора комітету — екс-президента України Леоніда Кравчука, «примирення між народами» своєю діяльністю сприятиме знаходженню суспільної злагоди щодо суперечливих моментів у міжнародних стосунках України та інших країн, якщо такі виникатимуть». Члени організації підкреслюють важливість добросусідських відносин України та Польщі сьогодні. «Ініціативу, спрямовану на збереження взаєморозуміння та дружнього співіснування, мають підтримати небайдужі громадяни України та Польщі», — зауважив екс-президент.

У свою чергу Емеритований Верховний Архієпископ УГКЦ Кардинал Любомир Гузар підкреслив, що комітет сподівається, що якомога більше людей долучилися до ідеї всепрощення. Громадський комітет дбатиме про перспективи дружнього майбутнього та добросусідства народу, а дискусії щодо масштабів та наслідків україно-польського конфлікту залишать історикам. «Мертві не можуть вічно тримати за горло живих», — заявила відома письменниця, народний депутат Марія Матіос.

«Церква долучилася до комітету, бо для встановлення братерських відносин українців та поляків потрібно шукати примирення, а у цій справі важливу роль завжди відіграє церква. Польща та Україна — релігійні держави, тому в їх основі мають лежати мир, злагода, любов та дружні відносини», — наголосив Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет.

До складу комітету увійшли Президент Леонід Кравчук, Святійший Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет, Емеритований Верховний Архієпископ УГКЦ Кардинал Любомир Гузар, митрополит Вінницький і Барський УПЦ Високопреосвященніший Симеон, Марія Матіос, Борис Олійник, Ада Роговцева, Ігор Юхновський, Іван Васюник, Мирослав Маринович, Володимир Вятрович.

Анастасія КРИШНЬОВСЬКА.

В Антарктиді перевірять грамотність

Сьогодні в 170 містах Росії та світу відбудеться міжнародна акція «Тотальний диктант», у рамках якої будь-який бажаючий зможе перевірити свій рівень знання російської мови. Для всіх бажаючих його продиктують відомі актори, музиканти, письменники й державні діячі, а також професійні викладачі — філологи. Девіз диктанту: «Писати грамотно — це модно!».

У Москві тотальний диктант можна буде написати під диктування Леоніда Ярмольника (МВШСЕН), Олексія Кортнєва (МЕСІ), Юрія Колокольникова (МДУ), Дмитра Бикова (РУДН). Автор тексту диктанту, письменниця Діна Рубіна, прочитає свій твір учасникам у Новосибірському державному університеті. У Лондоні диктант проведе популярна журналістка Божена Ринська, у Ризі — кінокритик і журналіст Вадим Агапов, у Сіднеї — народний артист СРСР Олександр Діамандi. У Києві тотальний диктант на 14.00 заплановано у приміщенні Російського центру науки та культури.

Крім того, до учасників міжнародної акції з перевірки грамотності приєднаються космонавти-випробувачі та учасники Російської антарктичної експедиції.

Тотальний диктант — щорічна освітня акція, покликана привернути увагу до питань грамотності й розвинути культуру письма.

Тетяна КРАВЧУК.
Санкт-Петербург.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 67 (5567)
СУБОТА, 6 КВІТНЯ 2013

Четвертий місяць не отримують зарплати журналісти телекомпанії Львівської обласної ради «Львів–ТБ». Це сталося тому, що схему фінансування не було затверджено на останній сесії облради, яку зірвали депутати, *повідомляє наш кореспондент Богдан КУШНІР*

6 квітня Академії Військово-Морських Сил України виповнюється 76 років з дня заснування, *інформує наш власкор у Севастополі Микола МАГДИЧ*

«Державна зрада» — так характеризують дніпропетровські метробудівці ситуацію на техногенно небезпечному об'єкті

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ

Щороку на всіх рівнях давалися обіцянки зробити все необхідне для завершення будівництва Дніпропетровського метрополітену. Гарантувалося фінансування в повному обсязі, а городянам — безпека і швидке відкриття нових станцій. Але... тільки на словах. А тим часом місту загрожує найбільша техногенна катастрофа.

27 березня 2013 року. Акція співробітників ПАТ «Дніпрометробуд» проти невиплати зарплати.

Фото Миколи МЯКШИКОВА (Укрінформ).

Пообіцяти — не означає профінансувати

Грошей не виділялося не те що на продовження будівництва, а й на підтримання в безпечному стані вже виконаного. А городян потихеньку привчали до думки, що жити над ямою, заповненою водою, — цілком нормально.

«Подібна ситуація на дніпропетровському метробуді відбувається постійно протягом 17 років після пуску першої лінії, але в останні роки вона досягла катастрофічного розмаху. На початку кожного року спостерігається практичне припинення держбюджетного фінансування, — розповів у інтерв'ю кореспондентові «Голосу України» керівник профкому ПАТ «Дніпрометробуд», гірничий майстер Сергій Мартиненко. — У грудні минулого року віцепрем'єр-міністр Олександр Вілкул заявив, що особисто переконався в тому, що виділено 100 мільйонів гривень на продовження будівництва, ці гроші в держбюджеті є. Але настає січень, зарплату за грудень нам не платять... Минуло три місяці, але фінансування не відкривається. Від чиновників — суцільні відмазки й обіцянки. За фактом — нас гальмують. До того ж гальмують штучно».

На думку профспілки, метробудівці стали заручниками не тільки некомпетентності чиновників, а й амбіцій політиків. Тему будівництва підземки завжди намагалися використовувати в інтересах політичних сил і ділових груп.

«В обласній і міській владі існують протиборчі угруповання, котрі лобіюють різні інтереси. Є як затяті противники будівництва метрополітену, так і обережні прихильники. Перші, не соромлячись, закликають або засипати метро, або законсервувати, — зазначив Сергій Мартиненко. — Сьогодні підтримується такий обсяг виробок, що на консервацію піде більше грошей, аніж на добудову запланованих ліній».

Кипить не робота, а нерви

Об'єкт техногенно небезпечний, метробудівці розуміють, що кинути його не можуть. І тому вода як і раніше відкачується, виробки підтримуються в експлуатаційному стані. «Якщо все пустити на самоплив — це буде рівносильне державній зраді, — кажуть будівельники. — Увесь центр міста тримається на нас. Уся вода йде до нас — ми відкачуємо... А для цього потрібно, щоб працювали насоси, був обслуговуючий персонал. Але навіть на цей мінімум грошей не виділяють».

Виконуючий обов'язки першого заступника голови правління ПАТ «Дніпрометробуд» Ігор Чернявський:

— У разі зупинення водовідливу протягом трьох-семи діб залежно від об'єкта вода може затопити всі виробки. Взяти, приміром, будівлю, де раніше був «Дитячий світ». Рівень грунтових вод становив 3,2 метра. Коли на цьому місці рили шестиметровий котлован під будівлю «Пасажу», не було ні крапельки води — вся вона йшла до нас. А тепер може бути картина зворотна: якщо вода затопить виробки — вона піде під будівлю. Куди вона прямуватиме далі — одному Богу відомо. Тому ситуація для міста може стати непередбачуваною і катастрофічною.

Свого часу на нашому підприємстві працювало близько трьох тисяч людей. Сьогодні — 199. Торік прийшло багато молоді. Але через відсутність зарплати люди йдуть. І йдуть фахівці. Сьогодні підписала заяву одному з керівників дільниці — він виїхав до Москви будувати метро. А нам усе обіцяють і обіцяють погасити заборгованості. І якщо газета «Голос України» допоможе у розв'язанні цього питання — будемо дуже вдячні.

Чи можна вважати те, що сьогодні відбувається з нашим підприємством, державною зрадою? Я цього вам не кажу (разом з тим і не заперечує. — **Авт.**) — перебуваю в певних рамках. Усе, що було можна, — уже розповів.

За словами лідера профспілки, на підприємстві залишилося близько 200 людей із трьох тисяч. Фонд оплати праці з усіма відрахуваннями становить близько 1,5 мільйона гривень на місяць. Заборгованість за 4 місяці — порядком 6 мільйонів гривень. Крім того, нагромадилися великі борги за матеріали, які використовували в роботі в цей період. Є заборгованість за електроенергію, за обов'язковими платежами в усі фонди та податками. На 1 січня загальна заборгованість підприємства становила близько 22 мільйонів гривень.

Як розповіли гірничий майстер підприємства Сергій Кушніренко і прохідник Олександр Шадурський, два роки тому людям більше року взагалі не платили ні копійки. Тільки встигли розрахуватися зі старими боргами, як із грудня 2012-го знову — жодної копійки. Людям похилого віку (а таких у колективі — більшість) не простягнути ноги допомагає пенсія, молодь змушена або жити в борг, або підробляти, доводячи себе до цілковитого виснаження. Багато кваліфікованих працівників виїхали, щоб вижити, до Сочі або Москви. Решті весь час обіцяють: от-от усе зміниться, і робота закипить...

ДОСЛІВНО

«Мене ізолювали від колективу, заявивши, нібито це я привів людей на несанкціонований мітинг, — розповів Сергій Мартиненко. — У тому самому кабінеті, де раніше ми зустрічалися з нинішнім міністром ЖКГ Геннадієм Темником і першим заступником голови ОДА Анатолієм Крупським, люди в цивільному й у міліцейській формі проводили зі мною «профілактичні бесіди». Постійно вимагали забрати людей. Ми вирішили не псувати голові ОДА Дмитру Колєснікову день народження: всі люди ішли з квітами, а тут ми — з отаким подарунком. Розійшлися».

Замість зарплати — протокол

«Кожен рік розпочинається із шарпання нервів, з листів Президенту, Прем'єр-міністру, обласній владі, — каже Сергій Мартиненко. — Цього року ми не поспішали — почали «бомбити» нового главу облдержадміністрації. Написали йому по черзі три звернення. Не хотіли організовувати мітинги й страйки».

Але люди самоорганізувалися — 27 березня прийшли під стіни обласної адміністрації просто попросити свою зарплату. Чиновники, які вийшли до них, заявили про те, що голова ОДА особисто їздив до Президента і навіть написав йому листа. Людям порадили: мовляв, чекаєте вже не один місяць — зачекайте іще. Найближчими днями пообіцяли зустрітися з активістами-метробудівцями й розповісти, як просувається вирішення питання. А в цей час цих самих активістів ізолювали від колективу.

За словами керівника профспілки, як тільки після зміни він приєднався до своїх колег у будинку адміністрації — його відразу, як організатора, підхопили під руки співробітники правоохоронних органів. І весь час заходу він просидів у приміщенні ОДА, підписуючи протоколи.

«Існує реальна загроза...»

Завершення будівництва метрополітену у дев'ять раз збільшить пасажиропотік і поліпшить екологічний стан обласного центру. Про це голова Дніпропетровської ОДА Дмитро Колєсніков повідомив у згаданому листі Президенту, датованому 27 березня — днем проведення мітингу.

«Відсутність фінансування з державного бюджету в 2013 році та наявність заборгованості у виплаті заробітної плати створюють соціальну напруженість у колективі метробудівців і можуть призвести до зупинення робіт на об'єктах будівництва. І, як наслідок, до руйнування пройдених гірничих виробок, — йдеться в документі. — Зважаючи на те, що над виробленим простором розміщені житлові й адміністративні будівлі, автошляхи, інженерні комунікації, існує реальна загроза виникнення непередбачених наслідків».

Автор листа просить Президента дати доручення центральним органам виконавчої влади вирішити питання про виділення метрополітену коштів у сумі 71 802 тисячі гривень. У тому числі на погашення кредиторської заборгованості за виконані у 2012 році роботи — 21 802 тисячі гривень, і 50 мільйонів гривень на будівництво та утримання в безпечному стані гірничих виробок підземки.

ОФІЦІЙНО

На прохання кореспондента «Голосу України» ситуацію прокоментували в обласній держадміністрації.

З'ясовується, є рішення Кабміну про виділення 1 мільярда гривень на погашення кредиторської заборгованості бюджету перед підприємствами, які брали участь у виконанні держзамовлень 2012 року в Україні. 23 мільйони гривень із них передбачено для погашення заборгованості перед «Дніпрометробудом». Але є, мовляв, законодавча процедура, яка потребує певного часу. На це може піти 3—4 тижні. «Отримано завдання губернатора відпрацювати питання надання кредитів для кожного співробітника в обсягах зарплати грудня й січня, а відсотки за цей кредит погасить підприємство, — розповів радник голови ОДА з питань промисловості й енергетики Віктор Сергєєв. — Цей варіант дозволить протягом 7—10 днів нормалізувати ситуацію в колективі, люди одержать гроші».

Коли верстався номер

3 квітня в прокуратурі Дніпропетровської області нашому кореспондентові повідомили, що за невиплату понад 2 мільйони гривень заробітної плати працівникам щодо посадових осіб ПАТ «Дніпрометробуд» відкрито кримінальне провадження.

«Під час перевірки, ініційованої і проведеної прокуратурою Дніпропетровської області з питань дотримання вимог законодавства про оплату праці в діяльності ПАТ «Дніпрометробуд», установлено, що службові особи зазначеного підприємства впродовж грудня 2012-го — лютого 2013 року безпідставно не виплатили 270 працівникам понад 2 мільйони гривень належної заробітної плати», — йдеться в повідомленні.

Відомості за цим фактом прокуратурою внесено до Єдиного реєстру досудових розслідувань і розпочато кримінальне провадження за ознаками злочину, передбаченого ч. 1 ст. 175 КК України (безпідставна невиплата заробітної плати). Досудове розслідування проводиться Управлінням МВС України на Придніпровській залізниці.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.

Дніпропетровська область.

ДОСЛІВНО

«Основним завданням залишається відкачування грунтових вод, хоча на нинішній рік з нами навіть не уклали договір на проведення таких робіт, — говорить гірничий майстер Сергій Кушніренко. — Якщо цього не робити, то вода протягом трьох діб затопить усі тунелі, почнуть руйнуватися гірничі виробки, і центр Дніпропетровська просто почне опускатися під землю».

Існує реальна загроза виникнення непередбачених ситуацій

А ви записалися у багатії?!

ТОЧКА ЗОРУ

Тарганів стає менше, а мільйонерів, приміром, рік у рік з'являється більше. 2012 року в Одеській області зареєстровано понад 70 офіційних мільйонерів. У реальності їх у рази більше, мабуть.

Учені б'ють на сполох — в Україні й, природно, в Одесі стрімко зникають таргани. Не посміхайтеся, ради Бога — знайшов, мовляв, проблему. З'ясовується, у нашій країні працює підприємство «Імунолог», розташоване у Вінниці. Підприємство виробляє доволі затребувану продукцію — алергени, а потрібну сировину цехи заводу отримують від переробки тарганів. Продукція вінницького підприємства затребувана по всій країні. Від алергії страждає 25 відсотків населення нашої держави. Тож таргани, а точніше, сировина, що її одержують із них, виявляється, рятують життя щорічно тисячам людей, які страждають на бронхіальну астму, на анафілактичний шок, що гинуть від укусів комарів, і бджіл.

З'ясували вчені й проблему масової тарганячої еміграції — з'ясовується, вони залишають квартири людей через те, що ми почали частіше вживати модифіковані продукти. Причиною їх зникнення можуть стати й екологічно брудні будматеріали. Винний в цьому й мобільний зв'язок, що вбиває комах. Сьогодні на Землі відомо понад 3600 видів тарганів. 20 видів живуть поруч із людиною.

Вусаті комахи з'явилися на Землі раніше за людину, вони були сучасниками динозаврів. За рік одна тарганяча родина пускає на світ 1 мільйон маленьких тарганят.

Мільйонери — не таргани. Їм що гірше, що нестабільніша економічна ситуація, то краще. У мутній воді, як відомо, рибку ловити завжди легше, тобто й так званий бізнес.

Набагато швидше, ніж кількість мільйонерів, зростає число людей, яким з кожним днем дедалі важче стає жити. Їх жодна статистика зареєструвати не може. І ніхто не б'є про них на сполох — вони ж не таргани і не мільйонери. Вони просто люди, які зневірилися в житті.

Понад 700 людей щорічно в Одеській області закінчують свій життєвий шлях самогубством. Понад 600 — отруюються від алкогольної бурди. Додайте сюди 350 убивств, понад 500 смертей в дорожньо-транспортних пригодах, понад 200 утоплень, й картина виявиться не сумна, а просто жахлива.

За минулий рік населення України скоротилося на 300 тисяч осіб, а щомісяця наша країна скорочується в чисельності на 22 тисячі осіб — це населення районного центру.

Одеса офіційно значиться містом-мільйонником, такі статистичні дані. Хоча постійного населення (чиновники не люблять цю цифру) — 970 тисяч осіб. У середньому в нашому місті щорічно з'являється на світ трохи більше 10 тисяч маленьких одеситів. А вмирає, хоч як гірко про це казати, 26 тисяч людей. У два рази більше. Сумна динаміка зростає рік у рік. Хвороби системи кровообігу, рак, інфекційні хвороби, хвороби органів дихання, нещасні випадки — у такому порядку розташовується сумна статистика. Можна припустити, що подібна динаміка перевищення смертності над народжуваністю продовжуватиметься. Не за горами час, коли перепис населення в Одесі можна просто замінити переліком жителів міста.

А із чого цій динаміці зупинятися? Сьогодні кожен день приносить для людей сюрприз один страшніший за інший. Зростання житлово-комунальних тарифів, підвищення цін на продукти харчування, обіцяне до кінця року підвищення ціни на електрику на 30 відсотків, дорожнеча ліків, мізерні пенсії, що завмерли, які принижують гідність людей, котрі віддали державі кращі роки життя, здоров'я...

Сьогодні на тему тарифів, про їх обґрунтованість, про прозорість не говорить хіба що тільки ледачий. Віктор Янукович мече громи та блискавки на адресу місцевої влади, яка, за його словами, перш ніж намалювати тарифи, чи то в кості грає, чи то в монетку, чи то на кавовій гущі ворожить. Ну а міністрам Янукович порекомендував їздити не в благополучні регіони, а в проблемні. «Треба їхати туди, де людям гірше живеться, де треба вирішувати питання» — порадив він.

Можна навіть, до речі, і не сподіватися, що тарифи ЖКГ будуть знижені. Політиків цікавлять проблеми російської мови, вступу до НАТО, самооборони, сенсорні кнопки, а не те, що люди голодують, що вони не можуть заплатити за новими тарифами.

Жодна політична партія, жодна фракція в міській раді так і не висловлює свого ставлення до підвищення тарифів, а отже, і до погіршення життя одеситів. Чи не тому мовчать, що цілковито підтримують політику зубожіння одеситів.

А чому б і не підтримувати? Їм-то на відміну від більшості одеситів живеться ой як прекрасно.

Лідер партії «Родина» народний депутат України **Ігор Марков** вказав у декларації цілий автопарк із 11 машин загальною вартістю понад 1 мільйон євро.

Дохід одеського регіонала-списочника голови Спілки вірменів України **Вілена Шатворяна** становить 35 тис. грн., членів родини — більше 7 млн. грн. У банку депутат тримає 600 тисяч гривень. Своєї нерухомості й автомобілів у Шатворяна немає, все записане на родину, яка має «Мерседес» представницького класу і дві великі квартири.

Олексій Гончаренко розбагатів в 2011 році майже на 700 тис. грн, з яких 150 із лишком тисяч одержав у вигляді зарплати. Решта — дивіденди. У банку Олексій Гончаренко тримає 728 тисяч гривень. Машини в нього немає, а проживає політик у квартирі площею 141 кв. м.

Юрій Преснов в 2011-му отримав 315 тис. грн., причому зарплати — всього 18,4 тис. (це півтори тисячі на місяць). Особняка й квартири в нього немає, зате він катається на «Бентлі Континенталь» 2006-го року (100-160 тисяч доларів), а плаває на катері та гідроциклі. Крім того, у своєму сейфі Преснов тримає цінні папери загальною вартістю 10 із гаком млн. грн.

Дохід **Сергія Ківалова**, як свідчать дані податкової декларації в 2011 році, — 627 тис. грн., родина заробила понад 13 млн. грн. У банку Ківалов тримає 11,6 млн. грн. У нього є квартира й великий житловий будинок, а от власного авто немає. Зате члени родини мають «Мерседес» 2010-го року випуску.

Геннадій Труханов в 2011-му одержав дохід у розмірі 48 тис. грн., члени його родини — 413 тисяч. Трохи більше 400 тисяч на рахунку в банку. У Труханова є квартира й особняк, а в його родичів у власності — величезна земельна ділянка площею 2,6 га. Катається регіонал на крутій AudiQ7 2007-го року (від 40 до 50 тис. доларів).

Леонід Клімов в 2011 році одержав дохід у розмірі 16 мільйонів гривень. У банку він тримає 562 тисячі гривень, а вартість наявних у політика акцій й інших цінних паперів перевищує 260 мільйонів! У Клімова є особняк і велика квартира, у членів родини — кілька будинків і квартир у Києві й Одесі. У власності депутата — «Мерседес» 2010-го року й ... ВАЗ 2109. Члени родини катаються на «Лексусі» і «БМВ».

Антон Кіссе в 2011-му заробив 94 тис. грн., у тому числі 10 тисяч викладанням у Південноукраїнському педуніверситеті. У Кіссе значна нерухомість, що складається з 7 (!) квартир. Їздить він на «Порш Кайєне», плаває на катері. Члени родини мають «Фольксваген Голф Плюс».

У той же час кожний четвертий одесит сьогодні перебуває за межею бідності, тобто 250 тисяч людей у нашому місті насилу зводять кінці з кінцями. Крайня бідність, або вбогість захлиснула сьогодні до 100 тисяч людей. Така от статистика на тлі тих цифр, які були наведені вище.

Зараз уже не в напівголосу, а в повний голос говорять про підвищення тарифів на воду. Депутати міської ради чомусь прагнуть не згадувати, що існує закон України «Про житлово-комунальні послуги». Інформація спеціально для депутатів — відповідно до цього закону споживачі за 30 діб повинні бути сповіщені про причини зміни тарифів. Крім того, міська рада зобов'язана роз'яснити одеситам причини цих змін і надати їх обґрунтування з посиланням на контролюючі органі. Ну й ще проста арифметика — незважаючи на прийняту в 2006 році постанову Кабінету Міністрів про те, що заборгованість з житлово-комунальних послуг минулих років погашається за рахунок субвенцій з держбюджету, її комунальники продовжують включати в нові тарифи. Це — Одеса! Чиновники, як і раніше, впевнені, що місто — територія, вільна від дотримання законів.

Та повернімося до наших, як то кажуть, тарганів. Можливо, їх масова втеча з одеських квартир пов'язана з тарганячим протестом проти нових тарифів, після яких у квартирах не стало тепліше й не скрізь стало ситно через те, що люди почали недоїдати. Таргани свій протест уже висловили. Люди поки що мовчать і роздумують — адже дуст проти них ще не застосовували.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеса.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Перерахували тих, хто в лісі живе

У мисливських угіддях Житомирщини завершено облік диких тварин. Мисливствознавці та єгері стверджують, що в лісах області — понад дві тисячі лосів, майже тисяча особин оленя європейського та ще 250 голів плямистого, більше семи тисяч кабанів та понад 16 тисяч козуль. Усі ці види мають позитивну динаміку чисельності. За останніх два роки поголів'я лося, зокрема, збільшилося на дев'ять, а козулі — на п'ять відсотків. А ще в лісах Житомирщини фахівці нарахували 43 тисячі зайців, майже п'ять тисяч куниць та півтори тисячі норок вільних. Пташине товариство представляють 342 глухарі, 655 рябчиків, понад тисячу тетеруків та трохи більше трьох тисяч сірих куропок.

Складною залишається ситуація з популяцією лисиці. Чисельність цих звірів у розрахунку на тисячу гектарів у кілька разів перевищує оптимальну, що створює певну епізоотичну загрозу.

Витрати на ведення мисливського господарства у регіоні постійно зростають. Лише минулого року на охорону диких тварин та проведення біотехнічних заходів лісгоспами обласного управління лісового та мисливського господарства витрачено майже два мільйони гривень власних коштів підприємств. Надходження ж від мисливського господарства становлять лише 10 відсотків від витрат.

Олексій КАВУН.
Житомирська область.

Фото надане прес-службою облуправління лісового та мисливського господарства.

ДОБРІ ВІСТІ

Посміхнись до людини в інвалідному візку

Гуманному ставленню до людей з обмеженими фізичними можливостями сприятиме книжка «Кожен з нас особливий», видана за кошти Вінницької міськради громадською організацією «Гармонія».

На яскраво оформленій обкладинці зображено дівчинку в інвалідному візку. Соломійка разом зі своїм другом Промінчиком подорожує Вінницею і розповідає про умови, що їх створено у рідному місті для тих, хто не може обійтися без допомоги інших людей. У книжці також йдеться про те, як живуть, навчаються, відпочивають діти з фізичними вадами. Видання містить методичні рекомендації для дорослих, насамперед для вчителів та вихователів дитсадків, про те, як ставитися до таких дітей, чим їм можна допомогти. Хоч як дивно, чи не найкращим подарунком для головної героїні Соломійки є звичайнісінька щира посмішка будь-якої людини.

— Головна мета нашого видання в тому, щоб ті, хто живе поруч, як до рівних ставилися до людей з фізичними вадами, — наголосила під час презентації книжки голова громадської організації «Гармонія» Раїса Панасюк, яка сама багато років не обходиться без інвалідного візка. За її словами, на сторінках видання — фотознімки та малюнки тільки членів їхньої організації.

— Це перше у нашому місті видання такого плану, яке вчить гуманному ставленню суспільства до людей з фізичними вадами, — каже заступник міського голови Вінниці Валентина Балицька.

Незвичайну книжку безплатно поширять у навчальних закладах міста разом з календарями та брошурою «Розклад уроків», де на малюнках у колі учнів є діти в інвалідних візках.

Віктор СКРИПНИК.

Хмельниччина опирається на «просунутий» Кам'янець

У Кам'янці-Подільському посилено готуються до відкриття туристичного сезону, яке планують на 19—21 квітня. Річ у тім, що цьогоріч у заповідному місті вперше відкриє сезон прийому гостей вся Хмельниччина. Керівництво області з метою популяризації краю цілком обґрунтовано вирішило опертися на «просунутий» Кам'янець. Лише за останні чотири роки місто з успіхом було представлене на трьох міжнародних виставках — 2010-го в Пекіні та 2012-го і 2013-го — у Берліні. Як результат, до Кам'янця-Подільського прибуде група німецьких туроператорів, яка внесла подільське місто у промо-тур «Перлини Західної України» разом зі Львовом та Чернівцями.

У Кам'янці-Подільському понад 230 пам'яток історії та культури, на Хмельниччині ж загальна кількість пам'яток археології, історії, архітектури, містобудування і монументального мистецтва становить 2015 одиниць, тож туристам є що тут пізнавати. Нещодавно одна з місцевих газет «Ключ» підрахувала, скільки грошей залишає один турист за добу в місті, яке називають квіткою на камені. Ця сума за екскурсії, проживання, харчування з дорогою туди й назад (зі столиці) сягає майже півтори тисячі гривень. Видання припускає, що лише торік музеї, готельний та ресторанний бізнес Кам'янця заробили не менше 315 мільйонів гривень на туризмі, адже, за інформацією заступника міського голови Василя Сукача, Кам'янець відвідало 210 тисяч екскурсантів. Якщо така кількість туристів залишиться ще бодай на добу, щоб оглянути інші архітектурні та природні цінності Хмельниччини, заробітки подолян примножаться.

Віра ШПИЛЬОВА.

Сховайте мене від матусі...

ПРОБЛЕМА

Насильство над дітьми у сім'ї стає дедалі більшою проблемою для органів державної виконавчої служби, місцевого самоврядування, правоохоронних органів. Вважається, що навіть із поганою матір'ю дитині краще, ніж без неї. Однак якщо мати з приводу і без приводу зганяє злість на дитячій безпорадності — вона калічить маля і фізично, і морально. Чому ж батьки знущаються над власними дітьми — це ж абсолютно нетипово для традиційної родинної педагогіки нашого народу? Прокурор, священнослужитель і психолог, які з цього приводу діляться думками з «Голосом України», вважають, що морально-етичний клімат багатьох сучасних родин заслуговує жорсткішої реакції з боку держави і суспільства.

Як хочу, так і виховую?..

Реальна ситуація справді насторожує: торік на Миколаївщині було порушено майже 250 кримінальних справ за фактами злочинів, вчинених стосовно неповнолітніх (із них майже третина — це діти до 14 років). Мав місце і дуже резонансний випадок: багатодітну матір-одиначку з Очаківського району за побої дітей на п'ять років засудили за грати. Зазвичай саме через прояви жорстокості у родині діти змушені втікати з дому, бродяжити, жебракувати (таких у минулому році понад сто було доставлено до відділів внутрішніх справ Миколаєва).

Хоч як парадоксально, та, якщо проаналізувати кримінальну хроніку, кривдять рідних дітей більше матері, а не батьки. У соціологів своя думка на таку ситуацію: жінці важче знайти роботу, і відсутність соціальної ніші у суспільстві спонукає її робити те, за що «платять». Нині немало жінок йдуть до пологового будинку, будучи затиснутими у лещата фінансової безвиході, а не від свідомого почуття величі материнства. А отже, такі горе-матері розцінюють державні кошти на дітей, як «плату за товар», і це лише вкорінює їхнє відчуття «власника» дитини. Запам`ятались мені слова ще молодої на вигляд мами, яка вранці поблизу дитсадка «втихомирювала» ляпасом по обличчі свого малюка: «Я хіба вашу дитину б`ю? Які претензії, як хочу, так і виховую!»

Із Закону України «Про попередження насилля у сім'ї»:

«Насильство в сім'ї — будь-які умисні дії фізичного, сексуального, психологічного чи економічного спрямування одного члена сім'ї по відношенню до іншого члена сім'ї, якщо ці дії порушують конституційні права і свободи члена сім'ї як людини та громадянина і завдають йому моральну шкоду, шкоду його фізичному чи психічному здоров'ю».

Чи потрібен малюку холодильник?

На одній із колегій Миколаївської облдержадміністрації начальник управління охорони здоров'я Світлана Хотіна звертала увагу, що «дитячі» кошти (субсидії від держави, які надаються при народженні дитини) не скрізь витрачаються за призначенням — на якісне харчування, одяг, предмети догляду за немовлям. За інформацією патронатних медсестер та педіатрів, які до року ведуть нагляд за здоров'ям новонароджених малюків, щойно отримавши соціальні виплати від держави, деякі батьки відразу купують у квартиру нові меблі, комп'ютери, холодильники... Медики вважають, що потрібен механізм контролю за «дитячими коштами»: щоб раз у квартал чи півроку батьки повідомляли у відповідні служби (навіть у довільній формі), що гроші вони справді витратили на повноцінне виховання дітей — візочки, іграшки, а основне — збалансовану і калорійну їжу, соки, фрукти тощо.

Залишила хлопчика в лісі...

У лісі, поблизу села Мішково-Погорілове, 48-річний чоловік, який вигулював собаку, знайшов дитячу колясочку з пристебнутим у ній малюком. Правоохоронці Жовтневого райвідділу міліції, шукаючи його батьків, опрацьовували різні кримінальні версії, оскільки спершу ніхто не міг допустити, що у соснових хащах дворічного хлопчика залишила напризволяще рідна матуся. Згодом, ретельно опитавши жителів найближчих осель, стало відомо, що близько 17-ї години дня до лісу із візочком дуже поспішала жінка. Люди бачили, як вона відразу ж звідти й повернулася, однак уже сама...

Фельдшер обласної дитячої лікарні, який потім оглядав дитину, сказав, що знайді пощастило: якби не чоловік із собакою, дитина б до ранку замерзла на морозі...

Уже через три години міліціонери спілкувалися з горе-матір'ю. 35-річна жінка пояснила, що пішла у пізній час до лісу (який був за 10 кілометрів від її будинку), щоб позбирати соснових шишок, однак випадково загубила дитину. Мовляв, повернулась додому, щоб покликати свого друга, — та зрештою дізналася від односельців, що її вже шукають правоохоронці, тому й прийшла сама у райвідділ міліції із заявою про зникнення синочка...

«Скористались» шансом

Інший випадок, щодо якого ведеться слідство у Первомайському районі, на жаль, призвів до фатальних наслідків. 28-річна мати залишила свого трирічного сина із співмешканцем, а коли повернулась додому, побачила дитину у синцях. Хлопчик скаржився, що йому зле. Замість того щоб викликати лікаря, мама поклала малюка спати, а коли сама прокинулась уночі, зрозуміла, що дитина мертва. У висновку судмедекспертизи вказувалося, що смерть могла настати від тілесних ушкоджень. Це ж підтвердили і старші діти, які бачили, як вітчим дуже бив їхнього братика. Правоохоронці та соціальні структури району виправдовуються, що вони постійно навідувалися у цю родину, яка перебувала на обліку як неблагополучна, крім того, 38-річний «громадянський вітчим» чотирьох малих дітей уже притягувався до кримінальної відповідальності. Напередодні трагедії комісія, яка розглядала мікроклімат у цій «сім'ї», вирішила ще раз дати їм шанс для «виправлення», не позбавляючи батьківських прав. На жаль, запізнились...

Осудити, перш ніж засудити

На жаль, переважно заходи зводяться до збору даних про те, що вже сталося.

Ольга Колос (на знімку ліворуч) — начальник відділу захисту прав і свобод дітей прокуратури Миколаївської області — зважаючи на свої професійні обов'язки, немало знає про наругу, драматизм і жахіття, які переносять дітки у власних родинах. Каже, що ще років із десять тому так гостро проблема про себе не заявляла. Найбільше випадків насилля спостерігається у родинах, де батьки ведуть аморальний спосіб життя, на вихованні у яких по декілька малесеньких діток; у неповних сім'ях; серед матерів-одиначок. Працівник прокуратури звертає увагу на посиленні відповідних заходів до недобропорядних батьків. Каже, на проблему повинен звернути увагу і соціум, який володіє такими сильними морально-етичними важелями впливу, як осуд.

— У порушення вимог статті 3 Закону України «Про попередження насильства у сім'ї» відділами у справах сім`ї та молоді, службами у справах дітей мало приділяється відповідна увага координаційній діяльності. Переважно, усе зводиться до збору статистичних даних про кількість зареєстрованих органами внутрішніх справ фактів насильства в сім'ї, винесених міліцією офіційних попереджень та захисних приписів, проведення семінарів, круглих столів. Так, торік, під час перевірки прокуратурою даних служб у справах дітей Березнегуватського, Врадіївського, Казанківського, Миколаївського, Новобузького районів на обліку були відсутні діти, які потерпають від насильства та жорстокого поводження. Водночас лише у Врадіївському районі до відповідальності було притягнуто 12 осіб. У відділі у справах сім`ї, молоді та спорту Жовтневої РДА на обліку перебувало три сім`ї, в яких було вчинено насильство, тоді як у Жовтневому райвідділі міліції їх було зареєстровано 87. Це свідчить про недостатню взаємодію між державними органами, на які законом покладено відповідальність за попередження насильства, та не сприяє реальному захисту дітей, наданню їм соціальних послуг та допомоги, — зазначає Ольга Колос.

Безслідно ніщо не минає

Олена КРАМАРЕНКО, психолог (на знімку ліворуч з синочком Сергійком у Музеї старожитностей):

— У наш час фізичне покарання у вихованні дітей зустрічається у багатьох сім'ях. Найчастіше воно притаманне молодим за віком батькам. Вони можуть дати легенького ляпасу і за елементарні пустощі, і за проступок, який розцінюється як асоціальна поведінка. Дитина розуміє, за що її покарано. Тривожить інше: нині серед батьків широкого розповсюдження набуває небезпечна тенденція виплескувати на дітей власну злість і роздратованість, образу за невлаштоване життя та особисті неприємності. Матері виправдовуються: мовляв, свою дитину я дуже люблю, однак іноді з'являється гостре бажання будь за що її вдарити. Цей стан можна розцінити як симптом внутрішнього психологічного чи емоційного розладу та неблагополуччя в самій людині. За цих обставин дитина зазнає фізичного покарання за найменші проступки. І це викликає в неї тяжке почуття образеності і страху. Жорстокість і насилля над дітьми можуть проявлятися не тільки у покаранні фізичним болем, а й у моральному приниженні словами за скоєні пустощі. Наголошую, безслідно ніщо не проходить. У таких випадках приблизно на 10% збільшується ризик виникнення проблем із психікою: депресії, почуття провини, страху, жалю. Це породжує тривожні стани, бажання обманювати, спокусу до алкоголізму, наркоманії, і, зрештою, досягнувши дорослого віку, невміння бути щасливим, цінувати, насолоджуватися та радіти життю. Вони не можуть успішно влаштувати своє особисте життя, а то й стають правопорушниками і злочинцями. Потрібно завжди пам'ятати про закон бумеранга: агресія породжує агресію, яка зрештою буде спрямована на свого кривдника...

Миколаївський міський притулок для дітей. Сюди потрапляють переважно «з вулиці», опинившись без нагляду батьків, або чекають своєї долі, поки вирішується питання про позбавлення їх батьків прав. Лише 4—5 % — це ті, які тільки-но стали круглими сиротами.

У гонитві за благами

Протоієрей Роман (Дідора), священнослужитель кафедрального собору Касперівської ікони Божої Матері (Миколаїв) УПЦ КП (на знімку вгорі)

— Раніше в українській родині був розподіл: хто є батько, хто є мати, була своя ієрархія. Коли сідали за стіл вечеряти, мати спершу подавала тарілку батькові, потім ставила собі, тоді дітям. І не тому, що своє чадо не поважали, а щоб навчити дітей послуху, поваги до батька і матері. Дехто, можливо, хоче сказати, що у такий спосіб нав'язували значущість старших над меншими. Однак так і повинно бути. Коли у сім'ї все на своїх місцях: батько — авторитетна людина, яка дбає про родину, а жінка — мати, яка дала життя дітям, то й діти будуть зростати вихованими та слухняними, і на них не буде потреби зривати свою злість.

Церква не схвалює насильницький підхід батьків у вихованні дитини. У премудрості Соломона сказано, що люблячий батько не жаліє різки для своєї дитини. Однак це Старий Завіт. Це був час, коли людина ще не мала Звершеного морального закону, і коли приймалися такі методи, як око за око, кров за кров, зуб за зуб. У Новому Завіті Христос приніс нам Закон любові.

Ми живемо у той час, коли усі кудись поспішають, коли кожна людина набрала на себе море справ. Коли ж згадати побут наших батьків, не було такої поспішливості, поверховості, гонитви за матеріальними благами, на яких нині сконцентрувався світ. Один наздогинає іншого, щоб мати ті само матеріальні речі. Це нервово збуджує та призводить до агресивної поведінки навіть до рідних дітей. А за те, що дитина не отримала любові, потрібно суворо питати, бо найцінніший дарунок на все життя — це світлі спогади про дитинство.

Олександра МЕНТЕЛЬ.
Миколаївська область.
Фото автора.

На Миколаївщині порушено майже 250 кримінальних справ за фактами злочинів, вчинених стосовно неповнолітніх

Чи відірветься літак від злітної смуги?

На Хмельниччині затвердили програму з відновлення роботи аеропорту

ПИТАННЯ РУБА

Питання відновлення роботи Хмельницького аеропорту для області не нове. Багато років поспіль йдеться про те, що підприємство повноцінно не працює, у нього виникли чималі борги як перед зовнішніми кредиторами, так і перед своїм невеликим колективом, котрому нічим платити зарплату. Застаріле обладнання, відсутність необхідних дозволів та сертифікатів, критична зношеність матеріальної бази призвели до того, що обласний центр позбавлений повітряного зв'язку. На всі ці проблеми звертав увагу і «Голос України». І от в області запропонована програма відродження аеропорту. Чи вдасться її виконати?

Літаки, які стоять на злітній смузі, вже давно не піднімалися в небо.

Зацікавленість давня, і проблеми — також

Запитання прагматичне. Навіть після того, як кілька місяців над розробкою документа працювала спеціальна комісія, були враховані пропозиції аерофлотівців, однозначно відповісти поки що важко. А депутати обласної ради, котрі затверджували програму, постали перед непростим вибором. Адже її виконання потребує чималих коштів. Але **чи зможе пасажир отримати зручні й головне — доступні за ціною транспортні послуги**, а економіка краю — належну віддачу від зроблених інвестицій? У цьому впевнені далеко не всі.

Хоча навряд чи пильну увагу до аеропорту можна назвати несподіваною. Адже в основі програми — розпорядження Кабміну ще п'ятирічної давності про схвалення концепції державної цільової програми розвитку аеропортів. Однак весь цей час на Хмельниччині ніхто так і не наважився взяти на себе відповідальність за фінансування такої програми. Адже для її реалізації протягом нинішнього і наступного років плановано витратити 41,5 мільйона гривень. Десять відсотків цієї суми дасть обласний бюджет. Решту мають покрити «інші джерела фінансування». Та чи справді готові забити такими грошовими потоками ці джерела?

Наразі аеропорт переконує, що має потенційні можливості для здійснення до шести міжнародних рейсів за добу. Однак усе, чим ще володіє підприємство, перебуває у такому стані, що практичне виконання польотів під великим сумнівом. Протягом останніх восьми років в розвиток аеропорту не вкладалися цільові кошти, і це призвело до втрати всіх регулярних авіарейсів.

Хоча не можна сказати, що весь цей час аеропорт сидів на голодному фінансовому пайку. Обласний бюджет таки знайшов свого часу майже 1,4 мільйона гривень на облаштування пункту пропуску через державний кордон, капітальний ремонт світлосигнальної системи та реконструкцію зливної каналізації. Крім того, за два минулі роки саме з обласного бюджету було погашено близько 600 тисяч гривень зарплатних боргів. Але наразі в підприємства знову борги, і знову відсутні власні гроші.

Нові плани спокушають

Тепер в області задумали не просто відновити роботу комунального підприємства, а й створити сучасний міжнародний аеропорт, котрий має стати транзитером як на міжнародних авіалініях, сполучаючи об'єднану Європу з Росією та Азією, так і на внутрішніх рейсах України. І тут є над чим подумати.

Програмою передбачено ремонт злітно-посадкової смуги, реконструкція та облаштування аеровокзалу, придбання технічних засобів авіаційної безпеки, авіаційно-рятувального та пожежно-технічного обладнання, відновлення аеродромної і спеціальної техніки, створення інфраструктури вантажного термінала з використанням усіх видів транспорту для обслуговування пасажирів та вантажів...

Звичайно, перспектива обнадійлива. І якщо великі гроші знайдуться, а це ще понад 37 мільйонів гривень, окрім тих, що може виділити обласна казна, то планам судилося збутися. Але проблема в тому, що наразі про потужного інвестора, готового взяти на себе такі витрати, нічого не чути.

Ще раніше в області було оголошено, що аеропорт готові здати в концесію, бо самотужки з ним не справитись. Та ажіотажу серед потенційних концесіонерів не видно.

І не дивно. Інвестори вміють рахувати гроші. А в даному випадку видно, що фінансові вливання можуть бути вищими від очікуваних прибутків. Навіть за найоптимістичнішими підрахунками. Адже виявилося: відповідно до попиту, що склався на авіаперевезення з Хмельницького, один літак «Сааб», який наразі ще є у розпорядженні аеропорту, може здійснювати два рейси на тиждень до Москви і один — до Санкт-Петербурга, а влітку — ще два перельоти на тиждень до Сімферополя. Якщо кожного разу перевезти три десятки пасажирів, річний дохід від таких польотів становитиме трохи більше 900 тисяч гривень.

На підмогу має прийти ще й літак Ан-24, котрий теоретично міг би тричі на тиждень перевозити по сорок пасажирів до Стамбула. З такими темпами доходи від обслуговування міжнародних рейсів мали б сягати 1,2 мільйона гривень на рік.

Іншими словами, розрахований на обслуговування чотирьох-п'яти вильотів на день, аеропорт щодня міг би виконувати, принаймні, один виліт, який би приносив близько тисяч гривень доходу. Не надто багато, але з такою ситуацією ще можна було б миритись, якби... не витрати. А за тієї ж завантаженості протягом року вони оцінюються у 1,4 мільйона гривень. У підсумку економічний баланс роботи аеропорту зводиться до трохи більше як 800 тисяч гривень прибутку на рік. За умови, що кожен рейс буде стовідсотково завантажений...

Те, що брали, вже проїли

Виходить, щоб відшкодувати вкладені інвестиції, доведеться зачекати майже півстоліття. І це за сприятливих обставин. Що пальне та електроенергія не дорожчатимуть. Що борги із зарплати не накопичуватимуться. І що, зрештою, знайдуться охочі платити чималі суми за авіаквитки.

— Понад два роки тому ми вже обговорювали цю проблему на всіх депутатських комісіях, вишукували кошти, писали плани, а зараз, схоже, знову стаємо на ті самі граблі, — каже депутат обласної ради Олег Хавронюк. — 600 тисяч гривень вже було виділено на аеропорт на минулій сесії. Але чи хто запитав: «Як використані ті кошти?» Тепер, відповідно до програми, маємо виділити півмільйона на погашення заборгованості із заробітної плати. Але хіба це ліквідує проблему, коли борг становить близько 1,2 мільйона гривень?

Та й хто дасть гарантії, що літак, котрий простоює ось уже три роки, зможе здійснювати регулярні, а головне — безпечні рейси. До того ж, як стало відомо з повідомлень податкової міліції, аеропорт раніше не дуже дбав про своє майно, розпродував нерухомість та літаки за надто низькими цінами. Так, приміщення площею понад 1,6 тисячі квадратних метрів — за 108 тисяч гривень, тоді як ринкова його вартість становила не менше 2,3 мільйона гривень. А літаки продали одному з хмельницьких товариств як відступне за раніше надану фінансову допомогу. І теж задешево: три літаки (Ан-24 та Ан-26) — за 1,1 мільйона гривень. Податківці розцінили таку діяльність окремих посадових осіб аеропорту як таку, що спрямована на фінансове знищення підприємства. Найприкріше, що все це відбувалось тоді, коли в обласному бюджеті шукали і знаходили кошти для того, щоб підтримати авіаперевізників.

Тож не дивна теперішня стурбованість — а чи не виявляться і програма, і бюджетне фінансування просто дежавю?

Тим більше, що авіатранспортний бізнес у країні переживає не найкращі часи. Далеко не кожний обласний центр нині може похвалитись тим, що має працюючий аеропорт. Та й не всі діючі радують своїми прибутками. Навіть столичні постійно балансують між прибутками і збитками. То чи справді раціональним інвестуванням можна назвати вливання мільйонних коштів у спробу реанімувати Хмельницький аеропорт.

З іншого боку, не здійснюючи жодних кроків для розв'язання проблеми, не можна розраховувати її вирішення.

ДОСЛІВНО

— Якщо не намагатись рятувати аеропорт, то ліпше взяти бульдозери та все розрівняти? — запитує голова ОДА Василь Ядуха. — Ми мусимо відштовхуватися від того, що залишилось, і йти вперед. Хоча погоджуюсь і з тим, що бюджетні гроші можна буде виділяти тільки тоді, коли знайдемо потенційного концесіонера, готового працювати на теренах краю.

Це розумне рішення. Бо ні обласний, ні державний бюджет не можуть дозволити собі такої розкоші, як розкидання мільйонів на неперспективні справи. Тепер потрібно шукати тих, хто не просто захоче підняти літаки з Хмельницького аеропорту, а й вкладе в цю справу кошти. От тільки в цьому чеканні не минув би дворічний строк, відведений для виконання програми з реанімації аеропорту. Бо тоді знову доведеться все розпочинати з нуля?

Ірина КОЗАК.

Хмельницька область.

Фото автора.

Вхід до Хмельницького аеровокзалу поки що зачинений.

ТУРБОТА

Для дорослих вихованців дитбудинків треба зводити соціальні гуртожитки

Уже протягом 14 років Марія та Атілла Ілошваї опікуються знедоленими дітьми у будинку сімейного типу. Нещодавно до великої родини, що мешкає у Береговому, навідалися заступник керівника області Михайло Попович та начальник служби у справах дітей Світлана Якімеліна.

Прийшли не з порожніми руками. Маленькому вихованцеві Івану подарували велосипед.

Сім'я, де троє рідних дітей, одного хлопчика всиновила, а ще семеро виховує. Один із них — Степан — уже повнолітній. За законом дитина в будинку сімейного типу перебуває до 18 років, або ж до 23—24, якщо навчається. Степан — інвалід з дитинства. Зараз він мав би перейти до інтернатного закладу.

— Ми його виховували змалечку, — розповідає батько Аттілла Ілошвай. — Він звик до сім'ї, до турботи. Як його віддати до інтернату? Якби міг сам себе забезпечити чи одружився, то інша справа — ми були б упевнені в його майбутньому.

З повноліттям державне забезпечення припиняється. Зараз Степан отримуватиме лише пенсію як інвалід.

ФАКТ

На Закарпатті у будинках сімейного типу виховуються 244 дитини. Ще 104 живуть у прийомних сім'ях. Серед вихованців ДБСТ — 19 інвалідів.

— Дитині, яка все життя була у колі сім'ї, у 18-річному віці важко адаптуватися до інтернатного закладу, хоч би який хороший він був. Тож ми зі свого боку посприяємо, щоб юнак міг залишатися у родині. Адже зараз наше завдання — скорочення кількості дітей, що перебувають в інтернатних закладах. Натомість дедалі більше дітей-сиріт мають виховуватися у закладах сімейного типу, — зазначив Михайло Попович.

— Вихованцям будинків сімейного типу намагаємося надавати житло, знайти роботу. Допомагають і благодійні організації, які виділяють приміщення під помешкання. Є випадки, коли самі родини зводять будинки для своїх вихованців, накопичуючи протягом років кошти з державної допомоги. Варта уваги побудова соціальних гуртожитків. Наразі такий заклад на 20 місць функціонує у райцентрі Перечин, — розповіла Світлана Якімеліна.

Василь НИТКА.

Ужгород.

Ветеранів оцінили на 10 відсотків дорожче

Суму одноразової грошової допомоги до 9 Травня ветеранам Великої Вітчизняної війни збільшено на 10%. Інваліди війни I групи одержать 2415 гривень, інваліди війни II групи — 2110 гривень, інваліди війни III групи — 1895 гривень і учасники війни — 745 гривень. Про це розповіли в департаменті соціального захисту населення Дніпропетровської ОДА.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.

Дніпропетровська область.

У Запоріжжі в долині річки Червоної протягом кількох діб стояв молочного кольору туман. Санітарно-епідеміологічна служба області заявила про перевищення максимально допустимих концентрацій фенолу, сірководню та сірковуглецю. За висновками санепідемслужби, найвірогіднішою причиною цього стали несприятливі погодні умови, *повідомляє наш власкор Леонід Сосницький*

Кам'янець-Подільський отримає екологічний паспорт. Виготовити його вирішили, проаналізувавши результати докладного обстеження довкілля. На жаль, у повітрі виявлено значне перевищення гранично допустимих норм шкідливих речовин. Стан води в річці Смотрич також незадовільний, *інформує наш власкор Віра Шпильова*

Карпати на шляху до сталого розвитку

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

У підсумковому документі Конференції ООН зі сталого розвитку «Ріо+20: Майбутнє, якого ми хочемо» (Ріо-де-Жанейро, Бразилія, 20—22 червня 2012 року) з новою силою підкреслено необхідність досягнення гармонії людини і природи. Висловлюється думка, що без цього виживання планети Земля та її екосистем, забезпечення необхідного балансу між економічними, соціальними та екологічними потребами нинішніх і майбутніх поколінь залишається проблематичним.

Виняткове значення гірських екосистем — постачальників води

Зроблено наголос і на тому, що в деяких країнах уже тепер права її величності Природи ставляться на перший план порівняно з правами людини, а серед інституційних рамок сталого розвитку екологічну складову винесено окремим розділом. Мало того, у схваленій Рамковій програмі дій та здійснення наступних кроків щодо впровадження стратегії сталого розвитку в різних тематичних областях та в міжсекторальних сферах розв'язанню екологічних проблем відводиться ключова роль. Це насамперед стосується водозабезпечення та санітарії, енергетики, сталого туризму, кліматичних змін, лісів, біологічного різноманіття тощо.

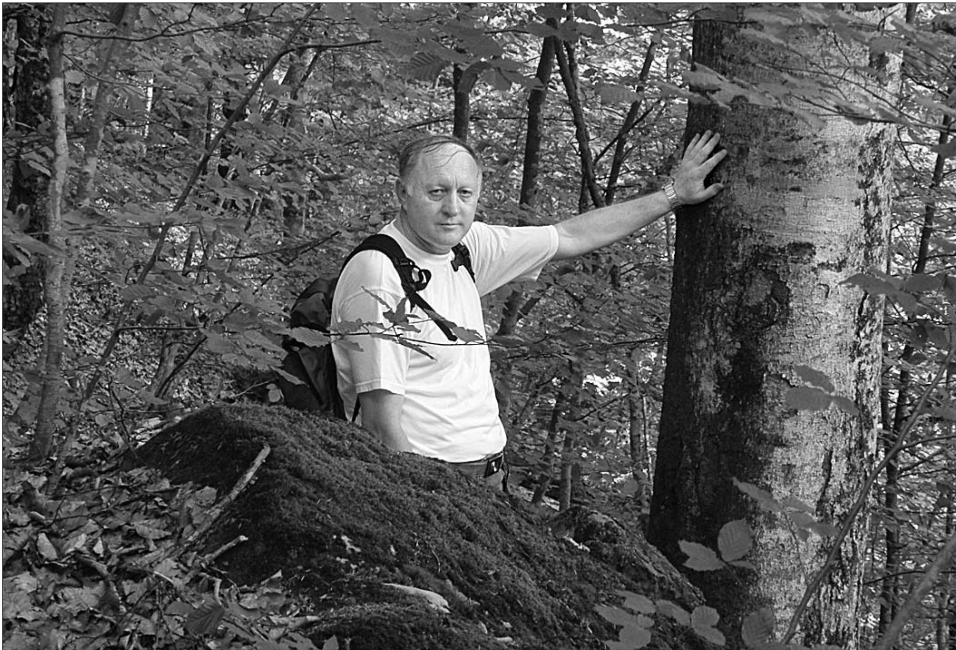
Окремо на Конференції визнано великі вигоди, які отримує світова спільнота для сталого розвитку від гірських районів. Зокрема, підкреслено виняткове значення гірських екосистем як основних постачальників водних ресурсів для великої частини континентів. Відзначено і той факт, що гірські екосистеми особливо вразливі перед пагубними наслідками кліматичних змін, знелісненням та деградацією лісів. Великої шкоди їм завдають зміни методів землекористування, деградація земель та стихійні лиха. У зв'язку з цим глави держав та урядів світу закликають активізувати зусилля з охорони гірських екосистем, у тому числі збереження їх біологічного різноманіття. Пролунали заклики щодо прийняття довгострокових концепцій із застосуванням всеохоплюючих підходів, які базувалися б на програмах розвитку гірських регіонів.

Наша країна вчергове порушила проблему Екологічної Конституції Землі

Показово, що на цій конференції Україна вчергове порушила питання Екологічної Конституції Землі. Було заявлено, що для досягнення цілей сталого розвитку Україна вважає за доцільне започаткування процесу підготовки проекту концепції Екологічної Конституції Землі та його публічного обговорення, заснування на базі ЮНЕП Світової Екологічної Організації.

Але, на жаль, незважаючи на рішення міжнародних форумів та велику кількість міжнародних нормативно-правових документів, досі в Україні не прийнято навіть концепції сталого розвитку. Надзвичайно складною залишається екологічна та соціально-економічна ситуація і в Карпатському регіоні.

За висновками Конгресу місцевих і регіональних влад Ради Європи (Резолюція 315 (2010 р.) «Сталий розвиток гірських регіонів та довідка Карпатських гір») для цього краю характерним є значне зменшення порівняно з недавнім минулим рівня лісистості. Через порушену тут екологічну рівновагу надзвичайно високим залишається паводкова небезпека, серйозну загрозу становлять ерозія земель, скиди у водойми забруднених стоків, неорганізоване нагромадження побутових і промислових відходів. **Отож розв'язати ці назрілі екологічні та соціально-економічні проблеми можливо лише шляхом прийняття Державної програми сталого розвитку Українських Карпат та інтеграції України до програми Європейського Союзу «Карпатський простір».**

А загалом, на думку експертів, антропогенне та техногенне навантаження в Україні, в тому числі і в Карпатах, в декілька разів перевищують відповідні показники в розвинених країнах. Тому тут тривалість життя в 2010 році була нижча й досягала лише 69,8 року, а показники ВВП в 2011-му становили близько 60 відсотків середньосвітового рівня. Майже втричі вища енергоємність виробництва, спостерігається тенденція до збільшення обсягів лісозаготівель тощо.

Масштабна та хаотична експлуатація природних ресурсів призводить до загострення екологічної ситуації і не приносить економічного зростання, до того ж насамперед місцевим громадам. А за регіоном Українських Карпат твердо закріпилася слава лісосировинного придатку. **Сотні тисяч кубічних метрів деревини, які заготовляють тут щорічно із застосуванням екологічно небезпечних технологій, вивозять за кордон кругляком або у вигляді пиломатеріалів. Такі методи лісокористування не приносять соціально-економічних вигод, а, навпаки, загострюють паводкову ситуацію, активізують ерозійні процеси, руйнують ландшафти та дорожню інфраструктуру, створюють негативний імідж для розвитку туризму тощо.**

Дуже показовим у цьому контексті може служити стан лісокористування в надзвичайно паводконебезпечному верхів'ї басейну Тиси, на території депресивного Рахівського району Закарпатської області. Саме тут, незважаючи на прийняття закону України про мораторій на проведення суцільних рубок у лісах на гірських схилах, спостерігається чітка тенденція до збільшення обсягів лісозаготівель. До того ж основна маса деревини заготовляється шляхом суцільних рубок, різко знижуються показники посадок лісу. Лише на папері залишаються декларації щодо сталого лісокористування та про міжнародну лісову сертифікацію.

Хто по дрова, а хто по гроші...

Надзвичайно тривожною видається тут, попри 70-відсоткову лісистість, й проблема забезпечення місцевого населення звичайними паливними дровами. Наприклад, за розрахунками, потреба в них для людей, підприємств та організацій цього віддаленого та негазифікованого району щорічно (не рахуючи потреби в будівельних лісоматеріалах) становить близько 250 тисяч кубічних метрів (27 тисяч дворогосподарств по вісім кубічних метрів кожному в середньому на рік плюс соціально-культурні та туристично-рекреаційні заклади, установи, підприємства торгівлі тощо). А насправді, за даними офіційної статистики, їх реалізовано торік лише третину до потрібної кількості. А в 2011 році продано населенню лише 36,1 тисячі куб. м. Звідки ж береться решта дров? Відповідь проста. Це самовільні рубки або нелегальна торгівля лісоматеріалами. Але так чи інакше, а реальні лісозаготівлі є значно більшими від статистичних даних. Отже, й екологічна шкода насправді набагато вища, ніж про це офіційно кажуть. А яких збитків від цих оборудок зазнає державна казна, теж чомусь замовчується.

На цьому тлі доволі тривожний вигляд має ситуація із виконанням у Карпатському регіоні Державної програми формування національної екологічної мережі, організація справжнього саботажу місцевими органами влади реалізації указів Президента України щодо створення та розширення природоохоронних територій, зокрема Карпатського біосферного заповідника, національного природного парку «Гуцульщина» та інших. **Залишилися лише добрими побажаннями вимоги статті 10 Закону України «Про мораторій на проведення суцільних рубок на гірських схилах в ялицево-букових лісах Карпатського регіону», якою передбачалося довести до 2005 року рівень заповідності в Карпатах до 20 відсотків.**

Вимагає значної активізації робота щодо виконання вимог Закону України «Про ратифікацію Протоколу про збереження і стале використання біологічного та ландшафтного різноманіття до Рамкової конвенції про охорону та сталий розвиток Карпат», підписаної у Києві 22 травня 2003 року. Адже, як показує аналіз, тут також складається непроста ситуація. За останні десятиріччя спостерігається значне збільшення кількості видів рослин і тварин, яких занесено до Червоної книги України, до того ж чимала частина зникаючих видів якраз припадає на регіон Українських Карпат. У цьому контексті видається цікавим і той факт, що більшість із них, а також видів, які занесено до європейських і міжнародних червоних списків, охороняється в межах Карпатського біосферного заповідника та інших природоохоронних територій. З огляду на це, треба підвищувати роль заповідників та національних природних парків, які нині як ніколи потребують підтримки з боку органів державної влади та місцевого самоврядування.

Особливої уваги, відповідно до цілей Севільської стратегії (1995 р.) та Мадридського плану дій (2008 р.) ЮНЕСКО, в гірських регіонах потребують проблеми розвитку біосферних заповідників (резерватів) та вдосконалення українського природоохоронного законодавства, що регламентує їх діяльність.

Біосферні резервати, які працюють з 1971 року в рамках програми «Людина і біосфера», — це природоохоронні території абсолютно нового типу, ключовою метою яких є забезпечення гармонійного розвитку людини і природи. Сама ідея біосферних резерватів, закладена в основу принципів сталого розвитку, зустрінута в усьому світі з великим ентузіазмом, і за минулі чотири десятиліття набула значних успіхів. А сьогодні біосферні резервати формують глобальну мережу модельних регіонів, де можуть бути апробовані різні способи сталого природокористування і можливості адаптуватися до мінливих екологічних, економічних та соціальних умов за участі всіх зацікавлених сторін.

Як підкреслено у Дрезденській декларації про біосферні резервати та зміни клімату, сьогодні до Всесвітньої мережі внесено понад 560 біосферних резерватів у більш як 100 країнах. Тут нагромаджено безцінний досвід, який є важливим внеском у сталий розвиток, зокрема, у напрямі мінімізації кліматичних змін та адаптації до них, а також для збереження біологічного різноманіття.

Із часу створення програми ЮНЕСКО «Людина і біосфера» та мережі біосферних резерватів впроваджувались інноваційні підходи в наукових дослідженнях, організації моніторингу, екологічній освіті, створювався для цього необхідний потенціал, проходило вдосконалення менеджменту, реалізовувались модельні проекти, які виходили далеко за рамки тільки збереження природи і є добрими моделями для екологічно сталого способу життя.

Дорожня карта, яку треба підтримати

В Україні створено й успішно функціонують у різних природно-кліматичних зонах чотири біосферні заповідники: Карпатський, Чорноморський, Дунайський та Асканія-Нова. Усі вони роблять свій посильний внесок у впровадження в Україні стратегії сталого розвитку, служать ефективними інструментами запровадження принципів «зеленої економіки», надання екосистемних послуг, раціонального природокористування, мінімізації кліматичних змін тощо. Так, до прикладу, букові праліси Угольсько-Широколужанського масиву Карпатського біосферного заповідника, за даними досліджень університету штату Вермонт (США), посідають друге місце у світі серед лісів помірної зони (після дощових лісів Тихоокеанського узбережжя США) з акумуляції парникових газів. Крім того, за висновками авторів україно-німецького проекту «Природоохоронний менеджмент Карпатського біосферного заповідника і розв'язання сучасних викликів на Закарпатті (Україна)» природні екосистеми східної частини Закарпаття становлять сьогодні європейський епіцентр дикої природи, недоторканності та функціональних лісів. Їх унікальна особливість постійно вабить дослідників, студентів, лісівників та природоохоронців з усього світу. А праліси Карпатського біосферного заповідника, які входять до складу україно-словацько-німецького об'єкта Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО «Букові праліси Карпат та давні букові ліси Німеччини», служать тепер еталоном в європейській лісовій екології та природоохоронній справі.

Не менш важливим є і той факт, що за ініціативи адміністрації Карпатського біосферного заповідника на Міжнародній науково-практичній конференції «Карпатський регіон і проблеми сталого розвитку» з нагоди його 30-річчя (Рахів, 13—15 жовтня 1998 року), прийнято справді історичне рішення дослівно такого змісту: **«З метою створення міжнародного правового поля в галузі збереження природи та соціально-економічного розвитку країн Карпатського регіону урядам цих країн розробити і прийняти Карпатську конвенцію сталого розвитку».** А в 2003 році на Київській конференції міністрів охорони довкілля Європи «Довкілля для Європи» ця ідея була реалізована шляхом підписання «Рамкової конвенції про охорону та сталий розвиток Карпат», яка в 2004 році ратифікована відповідним законом України.

Окрім того, за нашою ініціативою внесено до постанови Верховної Ради України від 12 вересня 2002 року «Про інформацію Кабінету Міністрів України про здійснення державної політики щодо виконання законів України «Про природно-заповідний фонд України» і «Про охорону культурної спадщини» та про дотримання посадовими особами вимог чинного законодавства стосовно Національного заповідника «Хортиця» й інших історико-культурних заповідників і об'єктів природно-заповідного фонду» пункт щодо розробки «до 1 липня 2003 року Державної комплексної програми сталого розвитку гірських районів України». А дещо раніше, за активної участі адміністрації Карпатського біосферного заповідника, прийнято закони України «Про статус гірських населених пунктів в Україні» (1995 р.) та «Про мораторій на проведення суцільних рубок на гірських схилах в ялицево-букових лісах Карпатського регіону» (2000 р.), постанову Кабінету Міністрів України «Про заходи щодо державної підтримки реалізації Комплексної програми еколого-економічного та соціального розвитку гірської Рахівщини на період 1998—2005 рр.». Крім того, в 2002 році Закарпатська обласна рада прийняла єдину в Україні «Концепцію сталого розвитку Закарпаття», а в 2012-му ухвалила спеціальне звернення до Президента України щодо сталого розвитку та благоустрою гірських населених пунктів Закарпаття, розташованих у зоні об'єкта Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО «Букові праліси Карпат та давні букові ліси Німеччини» тощо.

На розробку, пропаганду та впровадження конкретних проектів зі сталого розвитку спрямована робота наукових підрозділів, цілої мережі еколого-освітніх та інформаційно-туристичних центрів, які створено на базі біосферного заповідника (Музей екології гір та історії природокористування Карпат, «Музей нарцису», «Центр Європи», «Високогір'я Карпат» тощо), екологічного науково-популярного журналу «Зелені Карпати», газети «Вісник Карпатського біосферного заповідника». Їй темі присвячено майже два десятки організованих адміністрацією біосферного заповідника міжнародних науково-практичних конференцій та велика кількість реалізованих міжнародних проектів тощо.

Значний суспільний резонанс отримали сформовані нами та оприлюднені на сторінках газети «Голос України» ідеї щодо проведення в Карпатах зимової Олімпіади, створення на Закарпатті у географічному центрі Європи «Екологічного Давосу», впровадження принципів сталого лісокористування та інші.

Отож майбутнє розвитку Карпатського регіону значною мірою залежатиме і від впровадження тих розробок, які створено та апробовуються в Карпатському біосферному заповіднику. А сформовані, за нашою пропозицією, в постанові уряду України з питань розвитку гірської Рахівщини ще у 1998 році концептуальні положення про необхідність «стабілізації соціально-економічного становища в регіоні, збереження унікальних природних екосистем, освоєння потужного рекреаційного потенціалу, створення на цій основі зони екологічно зорієнтованого туристично-оздоровчого комплексу загальнодержавного значення» і сьогодні можуть служити дорожньою картою, дуже співзвучною з рішеннями Конференції ООН «Ріо+20: Майбутнє, якого ми хочемо», для розробки і прийняття Державної програми сталого розвитку Карпатського регіону.

Федір ГАМОР,
доктор біологічних наук, професор, заслужений природоохоронець України, директор Карпатського біосферного заповідника.
Закарпатська область.

Розв'язати екологічні проблеми можливо лише шляхом прийняття Державної програми сталого розвитку Українських Карпат

ПрАТ "Фабрика технічних тканин "Технофільтр" повідомляє про наміри щодо отримання Дозволу на викиди забруднюючих речовин в атмосферне повітря.

Підприємство ПрАТ "Фабрика технічних тканин "Технофільтр" розташована за адресою: 03115, м. Київ, Святошинський район, вул. Серпова, 11.

Підприємство належить до 3 групи об'єктів, для яких розробляються обгрунтування обсягів викидів забруднюючих речовин в атмосферне повітря.

Підприємство займається виготовленням технічних тканин.

Згідно зі звітом про інвентаризацію стаціонарних джерел викидів забруднюючих речовин, на території проммайданчика ПрАТ "Фабрика технічних тканин "Технофільтр" за станом на 01.03.2013р. діє 4 стаціонарних джерела забруднення, якими викидається в атмосферу 12 найменувань забруднюючих речовин у кількості 0,51114 г/сек та 0,316328 т/рік.

На період проведення робіт по інвентаризації та обгрунтуванню обсягів викидів забруднюючих речовин для отримання Дозволу, згідно з розрахунками розсіювання забруднюючих речовин у приземному шарі атмосфери на ЕОМ IBM PC/AT за програмою ЕОЛ 5,23-плюс свідчать, що концентрації не перевищують ГДК і що виробнича діяльність на проммайданчику ПрАТ "Фабрика технічних тканин "Технофільтр", 03115, м. Київ, Святошинський р-н, вул. Серпова, 11, не створює небезпечних концентрацій забруднюючої речовини у приземному шарі атмосфери в районі розташування.

Зауваження та пропозиції надсилайте в місячний термін після публікації до Святошинської РДА м. Києва за адресою: 03067, м. Київ, Святошинський район, проспект Перемоги, 97, тел. 424-66-66; 424-20-09.

● Ухвалою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б.Хмельницького, 44-б) № 910/1890/13 від 26.02.2013 року порушено провадження у справі про банкрутство ТОВ "Лакшмі 9" (01054, м. Київ, вул. Дмитрівська, 13-А, код 34619172).

Розпорядником майна по вищезазначеному підприємству призначено арбітражного керуючого Ярмолінського Юрія Васильовича (ліцензія серії АВ № 397324 від 14.11.2008р., 20500, Черкаська обл., смт Катеринопіль, вул. Петровського, 17, оф. 3).

● Ухвалою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) № 910/1734/13 від 28.02.2013 року порушено провадження у справі про банкрутство ПП "Будівельна фірма "Вегас" (04053, м. Київ, вул. Артема, 21, оф. 406, код 36948546).

Розпорядником майна по вищезазначеному підприємству призначено арбітражного керуючого Грицай Світлану Олександрівну (ліцензія серії АВ № 600713 від 20.03.2012р., м. Київ, пр.-т Космонавта Комарова, 14, кв. 54).

● Ухвалою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б.Хмельницького, 44-б) № 910/1736/13 від 28.02.2013 року порушено провадження у справі про банкрутство ТОВ "Комп ютерра" (04107, м. Київ, вул. Багговутівська, 1-А, оф. 5, код 34356732).

Розпорядником майна по вищезазначеному підприємству призначено арбітражного керуючого Кочин Наталію Василівну (ліцензія серії АД № 0775984 від 21.11.2012р., Житомирська обл., Олевський р-н, с. Жубровичі, вул. Фрунзе, 2).

ОГОЛОШЕННЯ ПРО ПРОДАЖ МАЙНА

Публічне акціонерне товариство "Сведбанк"

оголошує про рішення (Протокол № 11-2013 Засідання Правління АТ "Сведбанк" (публічне) від 06 березня 2013 року) продати належну йому частку - 480/1000 об'єкту незавершеного будівництва, житлового будинку з торговоофісним центром за будівельною адресою: Київська область, Вишгородський район, місто Вишгород, проспект Т.Г. Шевченка 5 (п'ять) за ціну 12 960 780,00 грн. (дванадцять мільйонів дев'ятсот шістдесят тисяч сімсот вісімдесят гривень 00 коп.) у тому числі:

-28 квартир за ціною -9 560 100,00 грн. (дев'ять мільйонів п'ятсот шістдесят тисяч сто гривень 00 коп.) без ПДВ;

- нежилі приміщення за ціною - 3 400 680,00 грн. (три мільйони чотириста тисяч шістсот вісімдесят гривень 00 коп.) з ПДВ

Співвласники запрошуються скористатися переважним правом купівлі вищевказаного майна.

Співвласників просимо повідомити Публічне акціонерне товариство "Сведбанк" про відмову від здійснення права переважної купівлі вищевказаного нерухомого майна за будьяку ціну або згоду на його придбання за вказану ціну у строк до **06 травня 2013 (дві тисячі тринадцятого) року.**

У разі неотримання відповідей від співвласників у встановлений строк, Публічне акціонерне товариство "Сведбанк" здійснить продаж майна за вказану ціну 07 травня 2013 (дві тисячі тринадцятого) року.

Адреса для листування: Україна, м. Київ, 04080, вул. Новокостянтинівська, 18В

Довідки за телефонами: (0800) 504 000, (044) 590 00 00, (067) 233 95 44

Інститут сорбції та проблем ендоекології НАН України оголошує конкурс на право оренди нерухомого майна,

що знаходиться на балансі Інституту та розташоване за адресою: вул. Генерала Наумова, 13, Київ, 03164.

Предмет оренди - 1 кімната на першому поверсі загальною площею 14,4 м2.

Стартова ціна - 107,88 грн.

Використання - з метою іншого використання нерухомого майна.

Кінцевий строк прийняття пропозиції на участь у конкурсі: 16 березня 2012 року.

Дата і час проведення конкурсу: 19 березня 2012 року об 11 годині.

Місце проведення конкурсу: 03164, м. Київ, вул. Генерала Наумова, 13.

Контактна особа: Лапко Валентина Володимирівна, тел. (044) 452-93-36.

Ухвалою Господарського суду Житомирської області (10002, м. Житомир, майдан Путятинський, 3/65) від 20.04.2012 р. за заявою Державного підприємства "Державний резервний насіннєвий фонд України" м. Київ, порушено провадження у справі про банкрутство Фермерського господарства імені Івана Франка (13333, Житомирська обл., Бердичівський район, смт Гришківці, вул. Дзержинського, буд. 67, код ЄДРПОУ 33136952).

Постановою Господарського суду Житомирської області (10002, м. Житомир, майдан Путятинський, 3/65) по справі № 19/5007/8-Б/12 від 12.03.2013 р. Фермерське господарство імені Івана Франка (13333, Житомирська обл., Бердичівський район, смт Гришківці, вул. Дзержинського, буд. 67, код ЄДРПОУ 33136952) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Минюка Дмитра Івановича (ліцензія АВ № 566982 від 05.10.2011р.).

Заяви кредиторів приймаються за адресою: 08200, Київська область, м. Ірпінь, вул. Садова, 86-а, кв. 209, тел. (099) 734-96-39; (067) 6881921).

Ліквідатор ВАТ Банк "БІГ Енергія", що діє на підставі постанови Правління НБУ від 24.02.2010 р. № 97 та постанови Правління НБУ від 26.02.2013р. №53,

повідомляє про продаж основних засобів банку: Сейф MOTTURA - 1 шт (м.Енергодар, пр.Будівельників, 46), офісна техніка (монітор) - 1 шт.(м.Київ, вул. С.Петлюри,15); комплекти меблів - 5 шт. (м.Енергодар, пр.Будівельників, 46).

Відповідно до Рішень Комісії з питань нагляду та регулювання діяльності банків Національного банку України від 01.02.2013 р.№60 та від 22.03.2-13р. №166 продаж майна здійснюватиметься безпосередньо юридичним або фізичним особам за ціною не нижче оціночної ринкової вартості у строк до 12.06.2013р.

З питань ознайомлення з майном, ціни продажу та за більш докладною інформацією про умови продажу звертатися за тел.: (044) 246-59-42.

Ліквідатор ВАТ Банк "БІГ Енергія" Ю.Л.Васільченко

Постановою Господарського суду АР Крим (вул. О. Невського/Річна, 29/11, м. Сімферополь, АР Крим. 95003) від 28.03.2013 року по справі № 5002-6/5908-2010 Риболовецький колгосп "Жемчужина моря" (ЄДРПОУ 03889089, місцезнаходження: 98324, вул. Забрева, 3, м. Керч, АР Крим, ЗКПО 03889089, п/р 26001010713361, ПАТ "Укрсоцбанк", МФО 300023) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Храмченко Вячеслава Андрійовича (ліцензія АВ №456321). Адреса для листування: вул. Чорноморська, 6/2, кв. 22, м. Керч, АР Крим, 98310.

Господарський суд Київської області (вул. Комінтерну, 16, м. Київ, 01032), Постановою від 05.10.2012 року по справі № Б24/083-12 визнав банкрутом Приватне підприємство "Аптека-Едельвейс" (08800, Київська обл., Миронівський район, м. Миронівка, вул. 40-річчя Перемоги, б. 10, ідентифікаційний код 23238336) та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ухвалою Господарського суду Київської області від 14.02.13р. ліквідатором ПП "Аптека-Едельвейс" призначено Коптєву Аллу Євгенівну (ліцензія АД № 077597; а/с 31, м. Київ-33, 01033, т. +38(050)6689416). Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний керуючий Птушко С.В. (91006, м. Луганськ, кв. Ленінського комсомолу, 6.4, кв. 109) у відповідності до вимог ст. 49 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" повідомляє про проведення конкурсу з визначення Організатора аукціону з продажу майна банкрута ЗАТ "Троїцький олійнопресовий завод" (код ЄДРПОУ 00373764, справа про банкрутство № 13/516/2011). Заявки щодо участі в конкурсі приймаються протягом 15 днів з дня публікації оголошення.

Додаткову інформацію можна отримати шляхом надсилання відповідного запиту на електронну адресу: konkurs.troitsk@gmail.com.

Постановою господарського суду Вінницької області від 04.03.2013р. по справі №902/177/13-г фізична особа - підприємець Кучеренко Олена Павлівна, ідентифікаційний номер 2600518762, адреса: 22341, Вінницька обл., Літинський р-н., с.Дяківці, вул.Жовтнева, 86 визнано банкротом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Побережний Володимир Трохимович (свідоцтво №332 від 26.02.2013 року, ідентифікаційний номер 2037811390, місце проживання: Хмельницька обл., м.Хмельницький, вул.Старокостянтинівське шосе, 22, кв.64).

Заяви з вимогами до боржника приймаються протягом 2 (двох) місяців з дня публікування оголошення.

Господарський суд Волинської області (м. Луцьк, пр. Волі, 54) постановою від 25.03.2013р. в справі №5004/515/12 визнав товариство з обмеженою відповідальністю "Алюглас" (Волинська область, м. Нововолинськ, вул. Шахтарська, 28А, код ЄДРПОУ 32062031) банкрутом та ввів ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором ТОВ "Алюглас" призначено арбітражного керуючого Григор'єва Валерія Васильовича (Свідоцтво про право на здійснення діяльності арбітражного керуючого №310 від 12.03.2013р. Поштова адреса: м. Луцьк, вул. Винниченка, 26).

Рішенням Загальних зборів учасників ТОВ "А.П.Х." № 5/1 від 02.04.2013р. вирішено припинити підприємницьку діяльність та відкрити ліквідаційну процедуру Товариства з обмеженою відповідальністю "А.П.Х." (69068, Запорізька обл., м. Запоріжжя, вул. Тельмана, вул. 23; код ЄДРПОУ 35500197; п/р 26002013001404 в ЗАТ "Сбербанк Росії" м. Київ, МФО 320627). Письмові заяви та претензії кредиторів надсилаються голові ліквідаційної комісії підприємства Короленко Ірині Миколаївні за адресою: 69037, м. Запоріжжя, а/с 408 упродовж двох місяців з дня публікації оголошення.

27.02.2013 року Криворізька міська рада ухвалила рішення №1806 "Про ліквідацію комунального підприємства "Ритуал" (код ЄДРПОУ 03341871, 50027, м. Кривий Ріг, вул. Отто Брозовського, буд. 79А, р/р 26006060109671 в КФ ПАТ КБ "ПриватБанк", МФО 305750). Вимоги кредиторів приймаються протягом двох місяців з дня публікації даного повідомлення Головою комісії по ліквідації КП "Ритуал" Красножоном Юрієм Леонідовичем за адресою: виконком Саксаганської у місті ради, 50071, м. Кривий Ріг, вул. Мелешкіна, буд. 32, каб. 314.

Протоколом загальних зборів Товариства з обмеженою відповідальністю "Компанія "Авіон Люкс" від 21.03.2013 року прийнято рішення про припинення Товариства з обмеженою відповідальністю "Компанія "Авіон Люкс" (49000, м. Дніпропетровськ, вул. Юдіна, буд. 2-а, ЄДРПОУ 37619898). Головою ліквідаційної комісії призначено Рубця Олексія Юрійовича (ідентифікаційний номер 2811505630). Вимоги кредиторів, відповідно до ст. 105 Цивільного кодексу України, приймаються до 25.05.2013 р. за адресою: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Юдіна, буд. 2-а.

В газеті "Голос України" від 28.03.13р. № 59 (5559) вийшло оголошення про ліквідацію підприємства ТОВ "Центр-4", справа № 18/1200/12. Адресу та код ЄДРПОУ ТОВ "Центр-4" слід правильно читати: 39600, Полтавська обл., м. Кременчук, вул. Свіштовська, 1; код ЄДРПОУ 33081927.

Вважати недійсною **форму №4-ОПП КСГФ "Український карантинний розсадник " ДАФ "Квіти України", код ЄДРПОУ-25943613 видану ДПІ** Шевченківського району м. Києва, в зв'язку з втратою оригінала.

Вважати недійсною **форму №4-ОПП Державна агрофірма "Квіти України", код ЄДРПОУ 03363648, видану ДПІ** Подільського району м. Києва, у зв'язку з втратою оригіналу.

Вважати недійсною **форму №4-ОПП Київська філія "АГРОКОМУНБУД"** ДАФ "Квіти України", код **ЄДРПОУ 25943174, видану** ДПІ Голосіївського району м. Києва, у зв'язку з втратою оригіналу.

Вважати недійсною **форму №4-ОПП Київська філія "ОАЗІС"** ДАФ "Квіти України", код **ЄДРПОУ 25965810, видану** ДПІ Голосіївського району м. Києва, у зв'язку з втратою оригіналу.

Саксаганський суд м. Кривого Рогу викликає громадянина Мележика Олександра Петровича у судове засідання на 24 квітня 2013 року на 11 годину 30 хвилин за адресою: м. Кривий Ріг, вул. Демиденко,6а , зал № 5 як відповідача по цивільній справі № 435/12431/12 (2/435/4003/12) за позовом Іваницької О. М. до Мележика О. П. про усунення від права спадкування та визнання права власності на майно в порядку спадкування за заповітом. При собі мати документи, які посвідчують особу. При неможливості з'явитись у судове засідання повідомити суд про причини неявки. У разі неявки у судове засідання без поважних причин та неповідомлення про причини неявки до суду справа буде розглянута за відсутності відповідача на підставі наявних по справі доказів.

Суддя Ан О.В.

ТОВ "Панорама СВ" викликає Печула Чеслава у судове засідання 09 квітня 2013 року на 16 год. 00 хв., як відповідача у цивільної справі за позовом Товариства з обмеженою відповідальністю "Панорама СВ" до Печула Чеслава, Товариства з обмеженою відповідальністю "Фінансова компанія "Народна позика" про визнання недійсним договору іпотеки нерухомого майна та заставної, скасування іпотечного обтяження та скасування заборони відчуження нерухомого майна і повідомляє, що судове засідання відбудеться в приміщенні Солом'янського районного суду м. Києва за адресою: м. Київ, вул. П. Шутова, 1, каб. 21. (судя Калініченко О.Б.). Явка в судове засідання обов'язкова.

Ухвалою господарського суду Київської області, 01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16, від 03.05.2012 року порушено провадження у справі № Б8/049-12 про банкрутство Державного підприємства "Племінний завод "Плосківський", 07450, Київська обл., Броварський район, с. Плоске, вул. Жовтнева, буд. 2, код за ЄДРПОУ 00849652, р/р № 26004060426563, в ПАТ КБ "Приватбанк", МФО 321842. Ухвалою господарського суду Київської області від 18.03.2013 року введено процедуру розпорядження майном, розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Цивіну Олександра Олександровича, свідоцтво міністерства юстиції України № 181 від 15.02.2013 року, адреса - 17500, Чернігівська обл., м. Прилуки, вул. Ярмаркова, б. 70, кв. 12. Вимоги кредиторів подаються протягом тридцяти днів після публікації даного оголошення.

В інформації, опублікованій в газеті "Голос України" № 46(5546) від 12 березня 2013 року (ст.11) про проведення аукціону Закарпатська область, м. Ужгород, вул. Підградська,59, змінити наступним змістом: "дата проведення аукціону - 22 квітня 2013 року", іншу інформацію в оголошенні залишити без змін.

У столичному центрі сучасного мистецтва «Совіарт» демонструється проект художника Анатолія Федірка «Супрематична Україна»

Благодійний фонд «Розвиток Криму» оголосив про початок II щорічного конкурсу робіт, присвячених спадщині великого кримськотатарського просвітителя Ісмаїла ГАСПРИНСЬКОГО (1851—1914)

Ми друзі: і на сцені, і у побуті

Їм аплодувала королівська родина Шотландії; у штаб-квартирі ООН у Нью-Йорку під їх запальну музику танцювали сенатори США; музиканти збирали на концерт п'ятнадцятитисячну аудиторію своїх шанувальників у Мюнхені; записи української пісні у їх виконанні в 56 країнах світу вже понад 15 років поширює одна з найвідоміших фірм звукозапису — англійська «ARC MUSIC». Це те, що нам відомо про ансамбль Національної філармонії України «Веселі музики». Сьогоднішня розмова з директором колективу заслуженим артистом України Юрієм Різолем, сподіваємось, дасть змогу краще зрозуміти людей, які вже понад 30 років виступають перед публікою у незмінному складі.

Ансамбль «Веселі музики» (у центрі Юрій Різоль).

— Юрію Миколайовичу, саме це викликає повагу і навіть певну заздрість на тлі дуже поширених творчих розлучень у примхливому світі шоу-бізнесу. Який ланцюг утримує «Веселих музик» так довго в одному човні?

— То є саме море, по якому пливе човен. Воно настільки неспокійне, мінливе і підступне, що його не перетнеш поодинці: проковтне. А якщо без лірики — то справді, нам і самим дивно, що ми вже понад три десятиліття разом. З п'ятох членів колективу першого складу покинув нас лише Слава Почко. Та й то через те, що пішов з життя взагалі. Нині у колективі новий скрипаль — Валерій Голуб.

Звичайно, ви маєте рацію: 5 чоловіків з різними характерами, 5 творчих особистостей зі своїм розумінням творчих тенденцій, але об'єднує нас спільна мрія, справа, любов до народної музики. А це почуття здатне творити справжні дива. Навіть почесні звання заслужених артистів України ми одержували у 2000 році разом. Унікальний випадок. І ще: ми не соромимося вчитися один в одного, не звертати уваги на вади характерів, постійно балансувати на межі терпіння, пам'ятаючи про безперечну силу компромісу. Окрім того, ми усі — друзі і на сцені, і у побуті. Разом ростимо дітей (у Олександра Чуха їх аж троє), робимо ремонти у наших оселях, спільно вирішуємо сімейні проблеми.

— Але ж у творчому процесі чиясь думка має домінувати. Особливо у прийнятті остаточного рішення.

— Ще зі студентських років, коли почався наш шлях у музику (в київському Національному педагогічному університеті імені М. Драгоманова, тоді — педінституті імені Максима Горького), ми присягнулися поважати думку кожного з нас, але останнє слово традиційно було і залишається за художнім керівником гурту Сергієм Хитряковим. Саме він виводить середнє арифметичне нашої дискусії і виносить вердикт на кшталт дипломатичного прийому відомого автомобільного магната Генрі Форда: «Автомобіль може бути будь-якого кольору, але неодмінно чорним».

— Закордонна діяльність гурту представлена дуже широко. А ваша музика звучить і там, де ви й самі не бували.

— Цей успіх ми сприймаємо на свій рахунок лише почасти. Головним солістом «Веселих музик» є не стільки наш заспівувач Павло Бугар, скільки сам репертуар, що будується на багатій духовній народній спадщині. Ми переконались, що народному мистецтву не потрібен перекладач: якщо душа співає у тебе, то вона заспіває і в інших. На будь-якому континенті на концертах сприймається живий звук, багатоголосся, живі народні інструменти, обмін енергетикою. Це те, чого сьогодні бракує на сцені: справжнє, натуральне, від землі, від народу. Ми зрозуміли ту істину під час далеких перших комерційних гастролей до Великої Британії, на великих концертних майданчиках Глазго, Ліверпуля, Единбурга, Лондона. Незабутньою лишилася зустріч у Манчестері з нашою діаспорою. Зала не змогла вмістити всіх бажаючих. Люди сиділи на підвіконнях, стояли у проходах.

— Відома англійська фірма звукозапису видала ваш альбом української музики, що продається у 56 країнах.

— Це диск «Танці на селі», який побачив світ завдяки фірмі «ARC MUSIC». Він має величезний успіх і витримав уже другу редакцію під назвою «Від Києва до Чорного моря», і нам дуже приємно, що нашою творчістю цікавляться навіть у таких екзотичних країнах, як Сінгапур, Таїланд і багатьох інших.

— Ми знаємо, що «Веселі музики» багато гастролюють і по Україні.

— У цій роботі ми надаємо перевагу зустрічам із сільським глядачем. І на це є причина: там, де народжувалася українська пісня, вона — дуже рідкий гість. Виступи наживо, без фонограми, несуть потужну енергетику, викликають у багатьох сльози на очах. І нам прикро: з усього арсеналу радіо і телеканалів лише Національна радіокомпанія України та певною мірою Перший національний канал інформаційно підтримують вогник нашої духовної спадщини.

— Чи є позаконцертна діяльність у творчому кредо колективу?

— Безумовно. Окремо хочеться сказати про просвітницьку роботу в середніх школах Києва, яку проводить Національна філармонія. Ми разом з іншими солістами, музикантами демонструємо на спеціальних лекторіях зразки світової класичної музики, вокальної та інструментальної. На наших лекціях-концертах про народну пісню, музику виросла не одна генерація молоді. Важко навіть порахувати, скільки її було за 25 років роботи у філармонії. Ми самі отримуємо особливу насолоду від цих виступів. Бо діти сприймають не так, як дорослі. Вони гостро відчувають фальш і нещирість.

— Мало хто знає, що «Веселі музики» ще й меценати.

— Наскільки це дозволяють наші обмежені фінансові можливості. Йдеться про видання книжки молодого талановитого київського письменника Володимира Козловського «Загадки зеленого портфеля», що вийшла наприкінці минулого року у Національному видавництві «Веселка». Це п'ять казок для дорослих, побудованих на образах кельтської міфології. Але остання з них має назву «Козаки у пабі», де дія не обходиться без наших співвітчизників-запорожців. Дуже мудра, філософська книжка. І ми вирішили фінансово підтримати її оприлюднення.

— Але написана вона російською мовою. Чи не є це парадоксом, враховуючи творчий почерк вашого колективу?

— Справді, так може здатися на перший погляд. Однак це не та закордонна іншомовна література, яка заполонила український книжковий ринок. Сьогодні підіть на «Петрівку» — і ви побачите на ятках головним чином книжки модних російських авторів. А хто допоможе нашим, вітчизняним? І для російського книжкового бізнесу вони чужі, і для нашого, виходить, теж. Можливо, Володимир і писатиме у майбутньому українською. Та на сьогодні маємо факт: і середню школу, і гімназію він закінчував у іншому мовному середовищі, у сусідніх країнах, куди було відкомандировано його батьків. Важливіше, мабуть, те, що твори автора перекладаються кількома мовами, зокрема англійською і китайською. У 22 роки він став членом Національної спілки письменників України, вже видавши три книжки (до речі, друга, «Картата сорочка», вийшла в українських перекладах). Його філософські твори, такі, як повість «Брелок» та оповідання «Пес на ім'я Пиріжок», ходять по столиці з рук в руки. Він відхиляє заманливі пропозиції, які надходять з однієї з сусідніх країн. Відхиляє тому, що в жертву має принести українське громадянство. Але презентує молоду українську прозу у товстих закордонних літературних журналах, не змігши, водночас, в Україні влаштуватися на роботу за спеціальністю, живучи на мізерну зарплату, якої, звичайно, не вистачить для друкування книжок. Тому наше рішення — не парадокс, а правильний з точки зору здорового глузду крок: мова — це ознака державності, але не вимір патріотизму.

— І останнє запитання: де можна побачити ваші виступи?

— Триває постійна робота, репетиції. Наші концерти найчастіше проходять у Колонній залі Національної філармонії у Києві. Тож слідкуйте за афішами...

Розмовляв **Валентин ПОДОЛЯН.**

Фото з архіву ансамбля.

Ігри жіночі, і не тільки

ПРЕМ'ЄРА

Якщо дослухатися до пліток, можна зав'язнути у них по вуха або потрапити у неабияку халепу. А якщо ти чесний перед собою, правда завжди буде на твоєму боці. Така мораль двох останніх вистав Вадима Пінського, режисера Донецького національного академічного українського музично-драматичного театру.

Те, що дві різні вистави сповідують схожі істини, напевне, є підсвідомим прагненням режисера висловити якусь незакінчену думку. Або спробою глибше осягнути природу людських дивацтв і хиб. Цього разу — за допомогою комедії.

Сцена з вистави «Суто жіночі ігри».

Фото В'ячеслава ПАЩУКА.

Отже, у листопаді минулого року глядачам показали виставу «Суто жіночі ігри» за п'єсою «Жінки» американки Клер Бут Люс. П'ять місяців по тому вийшла вистава «Вечеря під скандальним соусом» за п'єсою «Чутки» — знову-таки американського драматурга — Ніла Саймона. Автори відомі. Саймона вважають живим класиком. А п'єса «Жінки» пережила три успішні екранізації. Авторка придумала аж 40 жіночих ролей! Саме це свого часу привабило і донецький муздрамтеатр — можна показати власний «арсенал» актрис. Їх у виставі двадцять шість. Це немовби подіумне дефіле: всі виблискують у розкішних вбраннях, демонструють свої принади і хизуються «кігтями» світських левиць. За сюжетом, всі вони самодостатні, освічені та забезпечені. Такі собі взірці фемінізму. Жанр визначили як «плітки та інтриги у 2-х частинах». Утім, за наносним гламуром — простий сюжет: головну героїню зраджує чоловік. Розчарована життям, вона хоче розлучення. Але, шукаючи порад і співчуття у подруг, дізнається багато нового про своє оточення. Всього тут удосталь: заздрощів, пліток, наклепів... Справжній тераріум! Режисер наче підкреслює: «Подивіться, як не треба поводитись!»

Але минає час, і він озвучує тему на новий лад. Тепер у фокусі не тільки жінки, а й чоловіки — люди високого статусу — віце-мер, адвокат, кандидат у сенатори штату тощо. Виплутуючись із скрутної ситуації, всі вони враз перетворюються на диваків і самодурів. Ідеться про саймонівську «Вечерю».

...Майра та Чарлі запросили друзів на річницю шлюбу. Але у господарів відбулося щось незрозуміле: Майри немає вдома, а Чарлі з простреленим вухом у себе в кімнаті непритомний. Що сталося — не знає ніхто, а отже, одна за одною виникають неправдоподібні версії. Присутні дедалі більше заглиблюються у власні фантазії, що породжує безліч смішних і курйозних ситуацій. Чим закінчилося? Важко відповісти. Інтрига так і залишилася не розкритою. Хіба що був натяк, нібито вигадки гостей виявилися не такими й далекими від істини. Може здатися — на сцені не комедія, а абсурдистська п'єса, де вчинки людей не мають об'єктивних пояснень і де губиться загальна логіка. Тим часом вистава приваблює саме цим — тут немає висхідної події, отже, є де розгулятися фантазії режисера і на чому імпровізувати акторам. Навіть сценографія підкреслює абсурдність ситуації. У центрі сцени — сходи, які нібито ведуть у кімнату Чарлі. Але двері кімнати провисають у чорному просторі, де людина просто зникає у повітрі. Такий обман зору придумав художник-постановник Володимир Медвідь. А мораль у виставі та сама: не дозволяйте собі вплутуватися у незрозумілі ігри і долучатися до чиїхось пліток. А фінал традиційно американський — хеппі-енд! Можна розслабитися. Звичайно, якщо ви напружувалися.

Вадим Пінський каже, що отримав задоволення від роботи. А глядачі висловили прихильність повними залами. Але якщо озирнутися, то у недалекому минулому режисера можна нарахувати цілу низку вистав, в основу яких покладено теми значно глибші, ніж плітки, і значно вищі, ніж інтриги. «Історія коня» за повістю Л. Толстого, «Три жарти» за творами А. Чехова, «Скляний звіринець» Т. Вільямса — душевна і пронизлива вистава, «Опалені коханням» — велике і складне музичне полотно, «Думи мої...» — літературно-музична композиція за Т. Шевченком — велика талановита колекція. У ній відображено уміння режисера висловлюватися у різних жанрово-тематичних ракурсах, і це, звичайно, спонукає до експериментів, розширює коло нових пошуків та імовірних відкриттів.

Ірина ГЕРМАНЮК.

Точки локального обігріву

ГЛИБИНКА БЕЗ ФАЛЬШІ

Надворі розвесняється. Але із промерзлих стін сільських закладів культури холод не вийде ще до літа. Це не метафора. Чому вогнища культури тепер більше нагадують охололі попелища?

— Таню, біжи, там дівчата нову пісню переписують.

— Та я не знаю, щось у мене голос так сів, що вже й розмовляти не можу, не те що співати...

— Та не починай. Там в кімнаті тепленько. Люди прийдуть...

Хористки, які вели цей діалог на порозі свого клубу у Корчівці, що в Красилівському районі на Хмельниччині, вже не юні. За свій вік і самі наспівались, і людей повеселили. От буквально півгодини тому зустрічали біля сільради гостей з обласного центру піснею. Ця зустріч одразу поліпшила настрій, і зовсім не хотілося думати, що жінкам у вишиванках холодно на морозі, що їх чекають хатні клопоти, але...

Як там не є, а людям хочеться і радості, й розваг. І не тільки тих, що цілодобово крутять на різних телеканалах. А хто ж у селі розважатиме, як не свої артисти? Але де їх взяти, коли навіть цегляні мури не витримали бідності та недофінансування. А що вже говорити про людей?

Сільській культурі справді нелегко з фінансами. Але там, де хоч якусь ініціативу виявляє сільський голова, не все завмирає. Як от і в Корчівці. Бо не за бюджетні кошти, а саме на гроші сільських активістів та з ініціативи голови причепурили клуб. Де підфарбували, де підбілили, пошили нові штори...

У клубі, як і раніше, холодно. Бо ніякий сільський бюджет не витримає постійного опалення залу, допоміжних приміщень та сцени. Рятують локальні системи опалення. От і тутешні артисти проводять репетиції у невеличкій кімнаті з електричним обігрівачем. За останні два десятиліття подільські села втратили близько двох сотень клубів. Та якщо порахувати, скільки за цей час щезло сільських шкіл, дитсадків та лікарняних закладів, то побачимо, що з культурним сектором не все так погано.

Ось вам цифра...

Найважче вистояти клубам і будинкам культури там, де дотаційні місцеві бюджети. А такі — практично всі. Тож кошти розподіляють так, щоб хоч на зарплату завклубу вистачило. Ще — сплатити за електроенергію чи газ. Бо такі борги бюджетним установам не вибачаються. От і все. Далі, як хочеш, так і танцюй.

Минулий рік не став винятком у практиці фінансування, коли культурі віддається те, що залишилось після розподілу для решти галузей. На все в області пішло майже 63 мільйони гривень, і це стовідсоткове виконання планових призначень. Тож наче й не скажеш, що культурі недоплатили. П'ятнадцять мільйонів — на зарплату культармійцям, ще півтора мільйона — на «комуналку», ще дещо — на книжки для бібліотек, трохи — для музейних експонатів, трошки — на поповнення фільмотеки. Потрібно було відремонтувати покрівлі краєзнавчого музею та облфілармонії, добудувати гараж у театрі ляльок, змонтувати пожежну сигналізацію в обласному театрі. Та й костюми в артистів філармонії вже зносились...

Гроші давали на те, що вкрай необхідно. Хто їх отримав, особливо не розбагатів. Але ж у цьому списку нема жодного сільського клубу чи Будинку культури, якому теж потрібен новий дах. І не через те, що шкода, просто на всіх грошей у бюджеті немає. Мало того, в районах кажуть: навіть із зарплатою не скрізь все було гаразд. Так, на одній із останніх сесій Ізяславської райради про проблеми обмеженого фінансування галузі заговорив голова комісії з питань освіти, культури, молоді та спорту Володимир Левченко. Сказав, що деякі сільради не змогли виплатити працівникам культосвітніх закладів матеріальної допомоги на оздоровлення, для всіх не вистачило повних окладів. А ще начебто керівникам міських будинків культури та бібліотек натякали, що необхідно економити енергоносії. Зиму пережили в холоді, зате заощадили понад 130 тисяч гривень. Та ці кошти «в культуру» не пішли, а при черговому уточненні бюджету їх без погодження з відділом культури передали іншим галузям.

Депутати, щоб розібратись, чи ті скандальні факти відповідають дійсності, подали запит до райфінуправління. Але що може змінити відповідь звідти? Районним відділам культури вже не одне десятиліття доводиться працювати за принципом: ось вам цифра бюджетних видатків, а ви як хочете, так і влазьте в неї. Через те й виходить, що спочатку райвідділи, а потім і сільські клуби нагадують велетня, котрий у лютий холод натягує на себе коротенькі дитячі штанці, щоб трохи зігрітись.

Було б бажання

Можна прискіпуватись до того, чи правильно розподілено бюджет. Але хто скаже, що спочатку треба купити музичний центр, а потім медапаратуру? Чи замість нової підлоги для будинку людей похилого віку придбати мідні труби для оркестру?

Ці порівняння не піддаються логіці. То невже немає виходу? Невже й надалі старі сільські клуби валитимуться або в кращому разі перебудовуватимуться у дитсадки? І невже тільки держбюджету, а не самій сільській громаді, потрібні свої музики-танцюристи? Можна пригадати часи, коли не тільки музінструменти, а й самі будинки культури зводились за рахунок тих, хто в селі господарював, — тобто колгоспів. Чому тепер не так? В області вже нема практично жодного села, на полях якого не працював би інвестор. Звісно, не його справа опікуватися ще й місцевим хором. Але заплатити громаді за користування її землею достойні кошти — хіба не його обов'язок? А люди вже самі вирішили б, на ці гроші опалення в клубі провести чи дорогу відремонтувати. Розумію, що такі міркування — добрі лише на папері. На ділі ж на превелику силу починають працювати соціальні угоди між громадою та агроінвесторами. А кошти, які декому все-таки вдається отримувати, такі мізерні, що на «пісеньки» їх не витратиш. І все ж культура оживає тільки там, де зацікавленість виявляють люди та місцеві керманичі.

За кілька останніх років бюджет Лісогринівецької сільради, що у Хмельницькому районі, істотно не змінився. Але сьогодні у нього є свій молодіжний козацький естрадно-духовий оркестр. Сама назва звучить, як мідні труби! Голова сільради Василь Лежанський переманив із сусіднього райцентру керівника оркестру Анатолія Слюсаря. Професіонал! За плечима училище та інститут культури, сорокарічний стаж роботи, а чоловік готовий працювати саме у сільському клубі. Такого непросто знайти. Але вже з першої зустрічі голова та диригент зрозуміли, що треба робити. Купили ноти, пюпітри, музінструменти. Брали не нові, а дешеві, старенькі, але цілком пристойні. Ще через пару тижнів уперше зібралися півтора десятка юних оркестрантів. А ще за три місяці(!) оркестр виступив на сільському святі. Нехай ще хтось фальшивив, а хтось узагалі забував ноти, але лісогринівчани зустріли юних музикантів буквально зі сльозами на очах. Бо свої! Виходить, не тільки бюджетом живе сільська культура. А ще й завзяттям та ентузіазмом. Підтримкою земляків. І прагненням не пасти задніх. Якщо немає іншого, то хіба це поганий стартовий капітал?

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Фото автора.

ФАКТ

Десять років тому на Хмельниччині офіційно було 1240 клубних закладів. У 2012-му — 1176.

«Олеся. Сожженные мечты»

Таку назву має книжка Єлизавети Вороніної. За основну сюжетну лінію взято історію Оксани Макар. Проте події письменниця перенесла з Миколаєва до «задушливого і провінційного Кіровограду». Кіровоград в уяві багатьох асоціюється із танцювальною столицею (переможець телевізійного «Майдансу»), а героїня книги, дівчина Олеся Воловик, захоплювалася танцями.

В основі твору — хроніка слідства у справі трьох убивць Оксани Макар. Перед читачами постає драматичний перебіг судового розгляду зі скрупульозною деталізацією. Описи допитів, полеміка адвокатів і суддів, спроби близьких до влади осіб розвалити справу — чим не інтрига...

Між тим це не документальна, а художня книжка. Могила героїні — на Кіровоградщини, і хтось щодня кладе на неї живі квіти. Перенесення подій з одного регіону в другий — це ніби авторське попередження про те, що такі трагедії можуть трапитися в багатьох «миколаєвах, кіровоградах, одесах...» з мовчазної згоди суспільства.

Петро МЕЛЬНИК.

Кіровоград.

Камерний зал для зірок

Лауреат багатьох міжнародних конкурсів, учасниця міжнародного проекту пам'яті Паваротті, співачка Олена Лютаревич зробила значний внесок у відкриття камерної зали академічного співу в Кам'янці-Подільському, де, за її словами, могли б концертувати не тільки українські, а й закордонні зірки. За підтримки Клубу української інтелігенції вона влаштувала благодійний концерт у хоровому класі Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка. На виручені кошти вже придбали 40 стільців для слухачів. У цьому приміщенні унікальна акустика. Колись тут була домова церква. До слова, свою біографію співачки Олена теж починала тут — як учениця дитячої хорової школи, яку закінчила 1996 року.

Олена Лютаревич виконала твори з репертуару Соломії Крушельницької, пісні, романси та арії з опер українських композиторів. «Кам'янчани гідні того, щоб мати власний симфонічний оркестр, щоб приймати відомих оперних співаків з України та з-за кордону». Нині співачка працює над проведенням фестивалю оперного співу.

Віра ШПИЛЬОВА.

ХРОНІКА

Феномен Марчука

У приміщенні Національної наукової медичної бібліотеки України на презентації книжки Олександра Климчука «Я єсмь...» (Іван Марчук)» був аншлаг.

Прикметно, що майже сорок років тому саме в цьому приміщенні теж був аншлаг — на перших публічних виставках Івана Марчука. Люди вистоювали черги, щоб побачити нову естетику кольору й образу, явлену в циклі картин «Голос моєї душі». Тоді новаторське мистецтво було майже катакомбним, але директор бібліотеки Раїса Павленко не побоялася влаштувати ту виставку. На презентацію книжки Раїса Іванівна також, звісно, прийшла, і виступила з вітальним словом. Звучали промови Дмитра Павличка, Володимира Яворівського, Івана Драча, Феодосія Гуменюка, Юрія Щербака, Любомира Пирога, Миколи Жулинського.

Сьогодні митця знає світ, картинами захоплюються, а манеру письма вивчають, Римська академія сучасного мистецтва піднесла його ім'я до найвищого ієрархічного ряду видатних художників сучасності — Золотої гільдії. Тож у мистецтві Марчук — ціла епоха. Й книжка про нього — дарунок шанувальникам мистецтва та майбутнім дослідникам цієї епохи.

Автор видання — журналіст, письменник, редактор часопису «Музейний провулок» Олександр Климчук визначив жанр своєї праці як «есей-біографія». Тут є все — документи, інтерв'ю, проникливі рефлексії мистецтвознавця. По суті, це перша серйозна літературна спроба наблизитися до розуміння феномену Івана Марчука.

Олександр Климчук розповів про те, як кілька десятиліть виношував і реалізовував свій задум. А сам художник зізнався, що не очікував такої захоплюючої деталізації своєї біографії. Книжка «Я єсмь...» побачила світ у видавництві «Український письменник». У цьому елегантному томі понад 500 сторінок. На жаль, ілюстрації — лише чорно-білі.

Тамара СТРИПКО.

Знайомий незнайомець

Київський муніципальний академічний театр опери і балету для дітей та юнацтва готує музично-драматичну виставу «Шевченкові дороги». Прем'єра відбудеться вже через тиждень, 13 квітня. Над нею працює Дмитро Тодорюк, відомий як шоу-мен, соліст ВІА «Авіатор» і талановитий оперний режисер (його постановка опери «Перси Тiресія» отримала «Київську пектораль» як краща музична вистава 2010 року).

Дмитро сам створив музично-драматичну основу для вистави про Кобзаря — за його віршами, листами та спогадами сучасників. Сюди ввійдуть і фрагменти з опер — і тих, які любив Шевченко (приміром, «Травіата»), і пізніших, навіть сучасних. У постановці зайнята вся трупа театру — солісти, хор, балет. Скажімо, роль Тарасового приятеля, знаменитого афро-американського трагіка Айри Олдриджа — танцювальна, у ній — артист балету, а виступає він під музику Гершвіна. Серед персонажів — граф Орлов, граф Толстой, Катерина Юнге та Катерина Піунова, Пантелеймон Куліш. В афіші не вказано, хто саме в ролі Шевченка, бо в театрі вважають, що це не той випадок, щоб себе афішувати. Але таки вдалося дізнатися, що у ній — соліст театру Дмитро Фощенко.

Про свій задум режисер Дмитро Тодорюк розповідає: «Якого Шевченка знає більшість наших співвітчизників? Кожен скаже, як звик на уроках: він співчував пригніченим, був нещадним до гнобителів, сумував за козаччиною, шукав справедливості у історії та Бога... А якого Шевченка не знають?.. Чому він був таким шанованим і популярним серед петербурзької інтелігенції? Чому познайомитися з ним хотіли видатні європейські митці? Чому вважали за честь мати вдома портрет, намальований його рукою? Які життєві події поета приховані від більшості українців за хрестоматійним шкільним Шевченком?.. Саме із зернинок цих подій, переплетених у нашій виставі, глядач отримає відповідь на згадані запитання, і, ми сподіваємося, відкриє для себе, окрім абстрактного "персонажа зі шкільної програми", ще й Шевченка-живу людину. А він таки був яскравою живою особистістю, а не суворою іконою із зображенням вусатого дядька!»

Віталій ЖЕЖЕРА.

Цього року на севастопольців і гостей міста чекають нові екскурсійні маршрути виставковими залами Панорами, повідомила співробітник відділу науково-просвітницької роботи Національного музею героїчної оборони і визволення Севастополя Зоя Дудникова. Оновлення чекає і на фотовиставку на площі перед Панорамою, *інформує «Історична правда»*

За кілька днів у Києві стартує проект «В'ячеслав Чорновіл. Поза ювілейними датами». Зокрема буде представлено фотовиставку про В. Чорновола, документальні фільми про його життя. Відкриття фотовиставки відбудеться 8 квітня о 19:00 у Київському міському будинку вчителя

Про декого з героїв старого фільму «Ад'ютант його превосходительства»

КОГО МИ ІНОДІ НОСИМО НА РУКАХ

В «Голосі України» за 14 листопада 2012 року під рубрикою «Історія» вміщено знімок — полтавці вітають Білу армію, що вступила до міста. За радянських часів цей знімок вважався б крамолою. Адже на ньому — командувач Добровольчої армії генерал-лейтенант Володимир Май-Маєвський, якого полтавці буквально несуть на руках. Є навіть документальний ролик тих часів — «Взяття Полтави військами генерала Май-Маєвського», де ця сцена оживає на кіноплівці. Що ж відбувалося у ті дні у Полтаві і хто такий цей генерал?

На Москву через Полтаву

З кінця 1917 року влада у Полтаві змінювалася часто: раз на місяць або й раз на тиждень. І що більше війська прибувало до міста, то більше надій було в обивателя, що нарешті настане хоч якась стабільність і «покращення життя вже сьогодні». Втомившись від хаосу і безвладдя, народ уже мало зважав на ту чи іншу ідеологію — тільки б припинилися грабунки і мародерство.

Саме на такій хвилі 15 липня 1919 року частини Добровольчої армії під час «походу на Москву» й захопили Полтаву, яку більшовики здали фактично без бою. Наступного дня до міста прибув командувач групи військ генерал-лейтенант Бредов, а ще через день — і сам Май-Маєвський. У місті відбувся парад військ, а в залі Дворянського зібрання — урочистий прийом на честь англійських офіцерів, що воювали в Добровольчій армії. За участю командувача відзначали навіть 210-ту річницю Полтавської битви, відбувся молебень біля Сампсоніївського храму.

Князь і популярний у «білих» поет Федір Касаткін-Ростовський писав про цю подію:

В исканьи новой бранной славы
И благоденствия страны,
В бою упорном стен Полтавы
Достигли Гвардии сыны.
Полки петровские, как прежде
Дрались с врагом в её полях,
Душой сплотясь в одной надежде,
Не видеть Родину в цепях.

Добровольча армія перебувала у Полтаві до листопада, і весь цей час місто було фактично прифронтовим, тож «білим» не вдалося навести лад, тим паче, що в окрузі діяло і чимало різних загонів, які воювали за принципом «Бий білих, доки не почервоніють, бий червоних, доки не побіліють». Про характер влади Май-Маєвського свідчить і таке: одним із перших розпоряджень командування став наказ про закриття українських шкіл.

Невдачі лікував горілкою

Май-Маєвський довів армію до Києва, Орла і Воронежа. За деякими даними, головнокомандувач Збройними силами півдня Росії Антон Денікін навіть планував його після взяття Москви призначити на пост військового і морського міністра. І хоч Май-Маєвський відзначався виключною особистою чесністю, надзвичайної жорстокості йому теж не бракувало: смертні вироки виносив без будь-якого суду і слідства навіть тим, кого лишень запідозрили у співчутті до більшовиків.

Кажуть, що після невдач, яких наприкінці осені зазнала Добровольча армія, генерал буквально не вилазив із запоїв, через те був звільнений з посади, на його місце призначили барона Петра Врангеля. Той повернув у 1920 році до лав Май-Маєвського. Втім, останній під час оборони врангелівцями Криму керував лише тиловими частинами. За однією версією, генерал застрелився під час евакуації Білої армії з Севастополя, за другою — помер від розриву серця в госпіталі чи дорогою на корабель.

Капітан Кольцов і батько Ангел

І все-таки в СРСР про Май-Маєвського згадали. 1970 року на екрани країни вийшов п'ятисерійний художній фільм «Ад'ютант його превосходительства» про розвідника-чекіста, який під іменем капітана Павла Кольцова опинився в штабі «білих» і навіть став ад'ютантом командувача. Щоправда, у фільмі це генерал Ковалевський, однак ім'я і по батькові йому залишають — Володимир Зенонович. Цю роль у стрічці прекрасно зіграв відомий радянський актор Владислав Стржельчик.

Загалом у фільмі чимало персонажів, що мали реальних прототипів. Так, начальник контррозвідки Щукін — це полковник Щучкін. Реальним персонажем був і батько Ангел. Щоправда, у фільмі це ватажок банди «зелених» (його колоритно зіграв Анатолій Папанов), девізом яких були слова: «Бий білих, доки не почервоніють, бий червоних, доки не побіліють». Насправді Євген Ангел — відомий український отаман, один з керівників повстанського руху проти більшовиків у 1918—1919 роках на Чернігівщині та Сумщині. Його загони в окремі періоди контролювали і деякі волості Полтавщини.

А реальним прототипом капітана Кольцова був Павло Макаров.

В. Май-Маєвський і В. Стржельчик у ролі генерала В. Ковалевського.

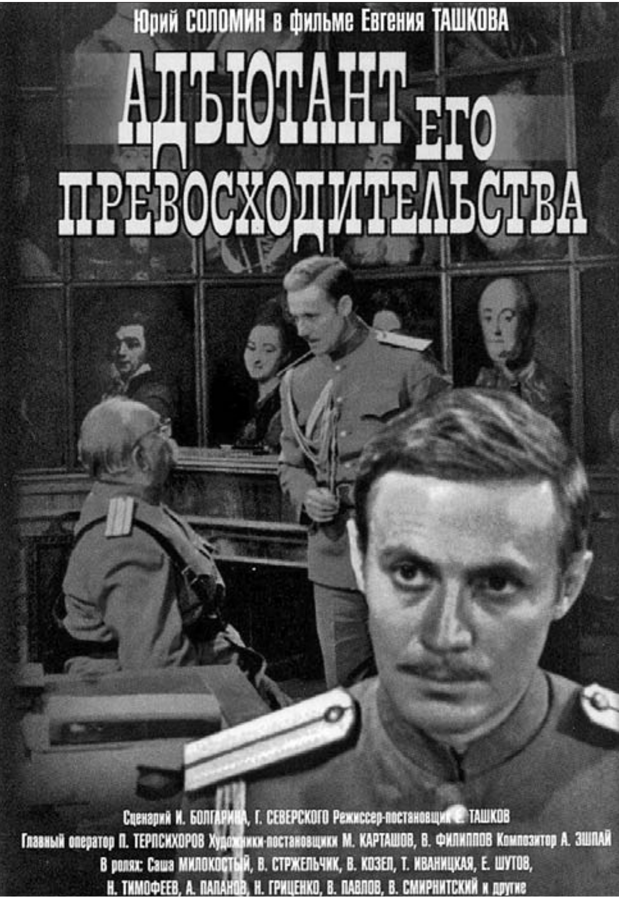
Хто такий Макаров?

Павла Макарова насправді у штаб «білих» ніхто спеціально не засилав. Він за досить загадкових обставин став ад'ютантом командувача, присвоїв собі офіцерське звання, хоча, кажуть, навіть писав з помилками. У 1920 роках Макарова таки взяли на роботу в ЧК, і він навіть написав книжку «Ад'ютант Май-Маєвського», що кілька разів перевидавалася. У 1929-му внаслідок перевірки фактів, викладених у книжці, Макарова позбавили «партизанської» пенсії, а у 1937-му заарештували. Вирок, як на ті часи, виявився досить м'яким, а за кілька років його випустили на волю і повернули персональну пенсію.

Згодом Макаров став одним із організаторів антигітлерівського підпілля в Криму, очолював партизанський загін, де воювала його дружина. Нагороджений орденами Червоного Прапора і Червоної Зірки. Описав це у книжці «Партизани Таврії», факти з якої уже ніхто не зміг спростувати. Помер Макаров 1970-го у Севастополі на 73-му році життя.

Після успіху — скандали

У титрах фільму «Ад'ютант його превосходительства» сказано, що авторами сценарію є Георгій Сєверський та Ігор Болгарин. Пізніше вони випустили навіть белетризований сценарій окремою книгою. Однак іще у 1967 році в газеті ЦК ЛКСМУ «Юный ленинец», що виходила в Києві, була надрукована

Афіша фільму «Ад'ютант його превосходительства».

повість Ігоря Росоховатського «И все-таки это было», цілі фрагменти якої дивним чином потрапили до фільму. Зчинився скандал.

Ігор Росоховатський згадував: «Повість публікувалася в газеті під двома псевдонімами. Потім я побачив її екранізацію у фільмі «Ад'ютант його превосходительства». Здивувало те, що там наводилися великі шматки з моєї повісті без посилання на першоджерело... Довелося звертатися до суду, щоб довести — фільм ґрунтується на моєму матеріалі. Під час судового розгляду ми з моїм співавтором повісті і сценаристом фільму підписали мирову угоду, в якій зазначено, що фільм створено на основі моєї повісті «И все-таки это было».

Якісь претензії нібито пред'являв і ще живий тоді Павло Макаров. Однак фільм сподобався високому начальству включно з тодішнім міністром культури СРСР Катериною Фурцевою, тому скандал швидко зам'яли.

Назву позичили у Короленка

Сама назва фільму дивним чином повторює заголовок статті нашого Володимира Галактіоновича Короленка — «Ад'ютант його превосходительства» зі збірки «Сибирские рассказы и очерки». Приводом для її написання, як згадував сам Короленко, став дикий випадок, коли ад'ютант іркутського губернатора Алабін застрелив начальника поштової станції, який лишень попросив не шуміти, бо в домі хвора жінка...

Короленко був ревнителем прав людини і противником будь-якого насилля. Він уже тоді застерігав: якщо навіть окремі представники влади так поводяться з людьми, то рано чи пізно на цю владу чекатиме крах. Так і сталося... Слід би пам'ятати про це й тепер.

Отак переплелись у нашій історії Май-Маєвський і Короленко, який, імовірно, бачив самого генерала у Полтаві в липні 1919-го...

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Фото з архіву автора.

Відкрити правду про визволення

Чергову річницю звільнення від фашистської окупації (1944 року) відзначили кілька міст і районів Хмельниччини. На жаль, святкування мали політичне забарвлення, що зіпсувало враження від події. До прикладу, в Кам'янці-Подільському офіційна міська хода до місця мітингу-реквієму відбулася під прапорами Компартії.

Того само дня громадсько-політичний рух «Гідність», клуб української інтелігенції, громадська організація «Меморіал», фотоклуб «Інший світ», фотомитець Олег Іліх та видавництво «Медобори» запросили на документальну фотовиставку, що діє й донині. Її варто оглянути кожному, зокрема й владі, якщо вона хоче об'єднувати, а не ділити суспільство. Адже значна частина громади має зовсім іншу думку щодо визволення та його відзначення. Ці люди опираються на численні документи. Не прикрашати, а показати реальне обличчя Другої світової війни — таку мету поставили вони перед собою.

Унікальні знімки з приватних архівів розповідають про зруйнований Кам'янець. Організатори виставки змогли показати лише 32 фото, а зібрали понад сто.

Дослідник Валерій Дорошенко: «Той період історії найспотворніший радянською пропагандою. Це стосується й періоду окупації Кам'янця під час Другої світової війни. Багато замовчувань і перекручувань фактів є і донині. Перед відступом із міста працівники НКВС залишили гори трупів на хуторі Загальського та у п'яти тюрмах свого відомства. Вони підпалили нафтобазу, заготзерно, підірвали вокзал, залізничне депо, будинок Червоної Армії, порохові склади, два прогони Новопланівського мосту. Радянська пропаганда створила чимало міфів про підпілля. Школярам досі розповідають про «комсомольський подвиг» Вілена Поворіна, а чи стосувався він комсомолу? Першими в місто вступили угорські частини, і майже одразу провід Організації українських націоналістів створив місцеве самоврядування. Старостою міста став український націоналіст Кібець, секретарем — Поворіна — дружина репресованого НКВС чоловіка. До керівництва містом входили також ОУНівці. Саме з представників ОУН було створено перше ядро кам'янецького руху опору, що діяв аж до травня 1942-го. Першими в квітні 1942 року заарештували Кібця, Поворіну та її сина Вілена. 25 травня німці розстріляли 150 осіб — викладачів, студентів, місцеву адміністрацію.

— 26 березня 1944-го в Кам'янці одна окупація змінила іншу, — каже педагог-пенсіонер Едуард Крилов. — Саме СРСР був серед розпалювачів Другої світової війни, про це свідчать історики. Перемога над фашизмом далася українцям ціною мільйонних жертв, чи ж доречно говорити про свято, такі дати — це дні скорботи. І фашисти, й «червоні» нищили наші міста, не рахуючись із населенням. Радянська влада, як і фашисти, вивозила молодих сильних людей на примусові роботи до Сибіру та на Донбас.

Видавець Мирослав Мошак звертає увагу на те, що значна частина будівель у заповідному Старому місті, особливо храмів, була знищена не фашистами, і навіть не під час війни, а вже в 50-ті роки за вказівкою радянської влади.

Серед світлин — фото вщент зруйнованої площі Польський ринок у Старому місті, вже по війні. Знімки не говорять. Але вони здатні викликати на розмову.

Віра ШПИЛЬОВА.

Отак переплелись у нашій історії Май-Маєвський і Короленко

«Любив Батьківщину, як поле квітка польова»

ПАМ'ЯТЬ

Кожному з нас доля відміряє свою часточку віку. Ростиславу Шикулі* (на знімку) *вона відміряла 42 весни. Одна з цих весен і розірвала серце батькові двох синів, коханому чоловікові, військовому пілоту та поету...

1.

Коли в сільському клубі Наталя, молода вчителька, кружляла у вальсі з курсантом Ростиславом, закохані ще не відали, що в люблячій парі їм випаде прожити небагато літ.

Молодий курсант Харківського авіаційного училища Ростислав Шикула, який з юних літ мріяв про небо (навчався в авіаклубі, літав на планерах), обрав собі вірну й кохану супутницю життя. Коли став військовим льотчиком, окрилений коханням дружини, називав свій вертоліт «моя улюблена»...

Армійський шлях Ростислава як бортового техніка розпочався у військовій частині, що базувалася в Дубні. Потім — Чехословаччина і знову до старовинного міста на Рівненщині. З Дубна дорога повела в Чорнобиль та Афганістан, звідки повернувся у рідну військову частину з медаллю «За відвагу» та орденом «За службу Батьківщині у ЗС СРСР».

2.

Чорнобиль та Афганістан. То були дві страшні війни. І якщо у чужій країні противника можна було бачити під прицілом кулемета, то в рідній Україні Ростислав, як і багато інших його однополчан-пілотів, воював із невидимим ворогом. Тому в Чорнобилі було і фізично, і морально значно важче.

— Того квітневого ранку 1986-го Ростик зателефонував із військової частини в Рівне, де ми мешкали із синами. Попросив, щоб не виходили на вулицю, — згадує Наталя. — Коли я запитала, чи часом не війна почалася, чоловік сказав: «Не війна, а щось страшніше». Я чомусь серйозно не сприйняла ті слова: як і інші рівняни, ми пішли з дітьми на першотравневу демонстрацію. А в цей час Ростик зі своїми однополчанами вже майже тиждень (з 27 квітня по 9 травня) кружляв на вертольотах над зруйнованим атомним реактором, скидаючи мішки з піском, цементом, вимірюючи рівень радіації...

Після повернення з Чорнобиля у військову частину молодий бортмеханік (та хіба лише він!) жодного документа про перебування в атомному пеклі не отримав. Начальству тоді здавалося, що хлопці просто виконували чергове військове завдання. А наказ не обговорюють.

З тим і подався Ростислав разом з вертолітниками в гарячі піски Афганістану — виконувати свій інтернаціональний обов'язок. Уже тоді, в коротких перервах між бойовими вильотами, дедалі частіше почало турбувати серце: воно тиснуло в грудях, заважало дихати. Та звертати увагу на різні дрібниці бортмеханік не звик. Думалося: переболить, обійдеться...

3.

Рік і тиждень був в афганському пеклі. В одному з боїв його тяжко поранили. Мав на своєму бойовому рахунку вже 405 вильотів.

На рідну землю повернувся живим. Тут його чекали люблячі й найдорожчі дружина та двоє синів, яким встиг у зошиті крадькома занотувати не один щирий вірш із зізнанням у найсвятіших почуттях, намалювати не одну картину-образ. У віршах писав про рідне село Підліски, що в Гощанському районі, згадував юначі роки, просив птаха своєї долі забрати з собою душевні рани та печаль. Та найчастіше говорив про рідний дім, сім'ю.

Про Чорнобиль писав найменше. Може, тому, що душа не могла увібрати в себе отой пекучий біль, який пронизував її стільки часу! Хоча друзі-однополчани називали його Залізним Лукою.

— Коли я зателефонувала до військової частини й повідомила, що Ростик сьогодні помер (сталося це 9 березня 1990-го), один із його друзів здивовано перепитав: «Що?! Помер Залізний Лука?!» — згадує Наталя Шикула.

Лікарі назвали причину смерті — ішемічна хвороба серця. Проте експерт чомусь запитав: «Він у Чорнобилі був?» І коли почув, що так, попросив ховати покійника якнайшвидше: тіло розпухало на очах...

Удові та матері двох синів видали на ім'я Ростислава Шикули посвідчення учасника ліквідації Чорнобильської катастрофи лише через дев'ять років після його смерті. Після оббивання порогів, збирань документів, доказів...

4.

Боляче. Навіть тому, що на відміну від багатьох липових чорнобильців-чинуш, Ростислав Шикула мав за своїми плечима із 42 прожитих 33 роки вислуги, включаючи 13 чорнобильських діб над розтерзаним атомним реактором.

Він марив з дитинства небом. Він із ним здружився. Назавжди.

Не читав напису на його могилі. Але знаю: хотів Ростислав Шикула, щоб написали просто: «Покоїться тут той, хто любив Батьківщину, як поле квітка польова...» Знаю з його післячорнобильського вірша.

Наталя Шикула за власний кошт видала невеличким накладом збірку віршів чоловіка. Їх вона читає своїм учням на уроках рідної мови. А ще зібрала в один зошит Ростиславові листи. Вони пахнуть полином...

Юрій БЕРЕЗА.

Рівне.

Фото із сімейного архіву.

Де князь Ігор залишив свій меч?

Доки історики сперечаються про те, де саме відбувалася битва князя Ігоря з половцями, описана в «Слові о полку Ігоревім», жителі села Новокраснянка Кремінського району на Луганщині впевнено стверджують: це було тут!

Новокраснянка — село унікальне. Предки нинішніх жителів — донські козаки. Вони прийшли на річку Мечетну на початку XVII століття. Заснували станицю й жили вільно. Але після повстання Болотникова царська казна оголосила їх кріпаками і продала воронезькому поміщикові. Той нібито обміняв людей на породистого собаку. Однак не цей факт зробив село відомим. Популярності додала Новокраснянці її причетність до битви половців з військом князя Ігоря.

Як розповідає у своїй книзі письменник Борис Яроцький, у середині XIX століття на піщаному березі Мечетної селянин Стариков знайшов давньоруський меч. На ньому були вигравірувані слов'янські літери, припускають, що вони вказували на власника зброї. Якби меч був із заліза або бронзи, на нього, мабуть, не звернули б уваги: вироби з таких металів знаходили тут і раніше. Але в меча була цікава руків'ятка зі срібла. Хоча зброя пролежала в землі кілька століть, срібло не окислилося. За переказами меч у селянина викупив акцизний чиновник чи то з Куп'янська, чи то з Харкова. Зацікавило його не срібло — тоді срібну монету кидали жебракам як милостиню. На руків'ятці був вигравіруваний хижак, що у тутешніх місцях не водився. А це — вже дивина.

Узагалі в районі Новокраснянки і Кремінної стародавніх виробів із бронзи й срібла знаходили багато й у різні часи. Одні належали половцям, інші русичам — це вже встановлено. Знайдені на невеликій території сотні наконечників стріл, кілька мечів і багато предметів кінської збруї давньоруського й половецького походження наводять на думку, що велика битва князя Ігоря могла відбутися між річкою Червоною та Мечетною. Остання протікає уздовж Новокраснянки. Сьогодні річкою назвати її вже не можна — так, майже висохлий струмок. Та й знаменитих солоних озер між Кремінною і Новокраснянкою, які запам'ятала історія, нині вже немає, хоча старожили їх пам'ятають. Можливо, до одного з озер і були відтиснуті воїни князя Ігоря в найбільш драматичний момент битви, коли самого князя піймав половецький волосяний аркан? На жаль, точні координати поля битви з роками було загублено.

Свою гіпотезу про місце битви князя Ігоря з половцями висловив український письменник Василь Шевчук. У романі-дослідженні «Велесич» він пише, що битва відбулася саме в Новокраснянці. Шевчук вирахував на карті імовірне місце бою й поставив питання: якщо був меч, значить, мають бути й піхви? Розкопки підтвердили версію автора. Тут, поблизу Новокраснянки, було знайдено й піхви, які після вивчення було визнано необхідним доповненням меча Ігоря. Ці дві знахідки сьогодні перебувають у Харківському історичному музеї.

— Я зібрав чимало матеріалів, у яких історики і краєзнавці описують можливе місце битви Ігоря з половцями, — розповідає голова Новокраснянської сільради Олександр Чистоклітов. — Які б версії не висувалися, але дослідники згодні з тим, що битва могла відбутися й під Новокраснянкою. Це нині у нас усе лісами засаджено, а дуже давно тут були озера. Крім того, на території сільради багато курганів. У них є поховання давньоруських воїнів.

Доки фахівці шукають додаткові підтвердження, жителі Новокраснянки взяли на себе сміливість продемонструвати свою причетність до історичного факту. Наприкінці травня сільрада планує провести фестиваль, на який запросить істориків, краєзнавців, археологів та інших фахівців, які вивчають знаменитий бій. Нехай побачать край на власні очі, поділяться інформацією, послухають старожилів і легенди, які дійшли до наших днів.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

ТИМ ЧАСОМ

Технологічна схема меча, знайденого у Новокраснянці, майже у всьому збігається з описом мечів русів, який наводить хорезмієць Біруні в мінералогічному трактаті 1046 року: «Руси виготовляють свої мечі із шапуркану, а доли посередині з наромхану, щоб додати їм міцності при ударі, запобігти їх крихкості» («шапуркан» — швидше за все, сирцева сталь-уклад, а «наромхан» — кричне залізо. — Авт.). На можливість використання для сталевої смуги краснянського меча сирцевої сталі-укладу вказують виявлені в окремих місцях сталі світлі смужки швів зварення, що характерно саме для укладу. Отже, результати металографічних досліджень дають змогу стверджувати, що меч із Новокраснянки викували давньоруські зброярі-професіонали, які гарно знали технічні вимоги до мечів і володіли найбільш раціональними для свого часу методами виготовлення клинків.

ЗВОРОТНИЙ ЗВ'ЯЗОК

Відсвяткували день народження листівки

У Донецьку обласна дирекція Українського державного підприємства поштового зв'язку «Укрпошта» запросила на свято колекціонерів, виробників листівок і дітей. Подарунки та сюрпризи знайшлися для всіх.

«Перші поштові картки з'явилися в Петербурзі 26 березня 1872 року. До цієї дати ми приурочили церемонію спецпогашення», — повідомляє Олексій Пушкін, виконувач обов'язків директора обласної дирекції «Укрпошти». Представники Донецької обласної державної адміністрації підписали листівки — копії тих перших, петербурзьких, — і закріпили «автографи» особливим сувенірним штемпелем.

У будинку головного поштамту розмістили відразу дві експозиції карток — «Стара Україна в листівках» і «Стара Юзівка й околиці на листівках 1904—1916 рр.» (Юзівка — колишня назва Донецька). Валерій Степкін, краєзнавець і власник «донецької» колекції, проводить екскурсію уздовж стенда: «Перші листівки з'явилися в нас ще в 1904 році, їх випускав власник фотоательє Еміль Кречмер. З початком Першої світової війни якість друкованої продукції зійшла нанівець. Перші радянські листівки з'явилися в місті вже 1929 року». Багато експонатів, за словами колекціонера, надходять із закордону: «В Юзівці працювали англійці, французи, бельгійці, вони й посилали додому листівки із зображенням містечка. А в нас старі послання часто спалюються, та й війна вплинула».

Розмову перериває дитячий гомін: організатори свята запросили на пошту учнів донецьких шкіл. Четвертокласниця Ліза Агапова тримає в руках яскравий пейзаж: «Нам дали завдання намалювати листівки, присвячені весні. Взагалі, я й сама пишу листи, розсилаю привітання — мені подобаються листівки з порами року».

ДО РЕЧІ

Кожна дитина одержала набір карток з краєвидами Донецька — подарунок місцевого видавництва. А виробники з Харкова, Києва, Львова представили безліч «нарядних» карток з борщами, рушниками й соняшниками.

Юрій Карпенко, заступник директора Донецької дирекції «Укрпошти», акцентує: «Це свято — для дітей. Ми турбуємося про те, якими вони виростуть, чим будуть наповнені їхні душі. А може, листівка стане їхнім хобі на все життя? Така акція проводиться вперше. Приурочили її до виставки, щоб школярі знали своє коріння, побачили стару Юзівку, Україну».

П'ятикласник Костя читає анекдоти на майже вікових листівках: «Незвично! Дуже подобаються жарти, які колись придумували». Костянтин Дегтярьов, власник «Старої України», гордий: «Усі звертають увагу на яскраві кольори раритетних карток. Раніше велику увагу приділяли процесу виготовлення, продукцію робили тришаровою: малюнок, картон і ще шар. Це — якісні речі. Понад те, у них — історія й душа народу».

Марія ПРОКОПЕНКО.

Донецьк.

На знімку: марка із зображенням Преображенської церкви в Юзівці.

Фото з сайту forum.gp.dn.ua.

ДЕНЬ

№ 67 (5567) СУБОТА, 6 КВІТНЯ 2013

Сьогодні в Україні мінлива хмарність, дощі, у західних областях — з мокрим снігом. Вітер північно–західний, південно–західний, 7—12 м/с, місцями пориви 15—20 м/с. Температура на заході вночі — від 0 до +5 градусів, удень — 3—8 тепла, на Закарпатті — до +12. На решті території вночі — 3—10 тепла, вдень — плюс 12—17, у південній частині — до +20, у північних областях — 6—11 градусів вище нуля.

ЦЬОГО ДНЯ, 6 КВІТНЯ

1896. В Афінах (Греція) почалися перші сучасні Олімпійські ігри. **1909.** Американський інженер і полярний дослідник Роберт Пірі у товаристві темношкірого слуги та чотирьох провідників-ескімосів першим у світі досяг Північного полюса. **1919.** Радянські війська відвоювали Одесу у сил Антанти. **1940.** Пішла з життя українська артистка балету Олександра Гаврилова. **1944.** У Києві розпочалися гастролі Харківського українського драматичного театру ім. Тараса Шевченка. **1992.** Міністри закордонних справ Росії, України, Румунії та Молдови прийняли спільну декларацію про припинення вогню у Придністров'ї.

ПОДРОБИЦІ

Вологи багато. А яким буде врожай?

У селі Кропивня Новоград-Волинського району Житомирщини відбулася розширена робоча нарада з господарським активом щодо питань запобігання підтопленню територій, весняної повені та особливостей проведення цьогорічних весняно-польових робіт. Під час польоту на вертольоті від Києва до Новограда-Волинського поділився своїми враженнями Прем'єр-міністр Микола Азаров: «Я побачив, що ситуація складна. На полях багато снігу, окремі затоплені водою. Але сказати, що бачив загрозливу ситуацію, я не можу».

На нараді наводилися факти, які характеризують нинішню ситуацію. Зокрема, зазначалося: на Житомирщині останніми роками на захист сільських населених пунктів і сільськогосподарських угідь від шкідливої дії вод з державного бюджету використано майже 9 мільйонів гривень, що дає можливість захистити від затоплення та підтоплення понад 2 тис. садиб у 35 населених пунктах та 8,7 тис. гектарів сільгоспугідь. Розчищено близько 10 км русел річок, побудовано 62 км захисних дамб. Реконструйоване Словечанське водосховище дає змогу захистити розташовані нижче за течією населені пункти, які десятиріччями потерпали від значних затоплень.

Йшлося на нараді і про проблеми, пов'язані із запізненням весни на 2—3 тижні. Тому, як наголосив Прем'єр-міністр, необхідно зробити все для того, щоб провести польові роботи в стислі строки. Драматизувати ситуацію не треба, незважаючи навіть на те, що на полях надмірні запаси води і це загрожує поширенням різних хвороб озимих культур. Але стан зернових оцінюється як добрий та задовільний на 91 відсоток площ. Міндобривами та насінням аграрії забезпечені.

Олексій КАВУН.

Стався зсув ґрунту

На Івано-Франківщині різко піднявся рівень води у місцевих річках. Внаслідок цього у 28 населених пунктах області (три райони, міста Надвірна, Івано-Франківськ, Калуш та Болехів) підтоплено 47 підвалів житлових та адміністративно-господарських будівель, 99 двогосподарств, 70 присадибних ділянок, 7,1 га сільськогосподарських угідь.

Окрім цього, в селі Голошина стався зсув ґрунту на проїжджу частину дороги. У Остапківцях річка Чорнява вийшла з берегів та перелилася через міст; водами річки Прут у Воскресинцях зруйновано піщаний насип та пішохідний перехід до сусіднього хутора. Працівники пожежно-рятувальної служби області розгортають мобільні модульні дамби, відкачують воду з житлових приміщень і здійснюють водовідведення з підтоплених територій.

Галина БРУХАЛЬ.

Радянська Слобода ледь не потонула

У великому озері поблизу села Радянська Слобода Чернігівського району вода піднялася до критичної позначки, виникла загроза підтоплення населеного пункту. Рятувальники та місцеві жителі вжили оперативних заходів і прокопали канал до річки Білоус. Підрозділи рятувальників також були залучені для відкачування води з підтопленого господарства у Чернігові по вулиці Чернігівській, 2. Тривають роботи з відновлення транспортного сполучення на 9-му кілометрі автодороги Варва—Хукалівка—Поділ, розмитою повінню.

Рух транспорту тут закрито, забезпечено пішохідне сполучення понтонним настилом.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Затопило міст через Південний Буг

Частину селища Сутиски Тиврівського району на Вінниччині ізольовано через затоплення моста на Південному Бузі.

— Річка ділить селище на дві частини, — каже його голова Леонід Дідух. — Коли прийшла велика вода, міст накрило нею. Така ситуація виникала і раніше, однак на всі прохання громади допомогти вирішити проблему поки що ніхто з чиновників не відгукнувся.

Селищний голова показує нові листи за підписами сотень громадян (в ізольованій частині проживає близько п'ятисот мешканців, загалом в селищі — понад шість тисяч населення). Нові звернення адресовані керівникам обласної влади. Один з листів надішлють народному депутату України Миколі Джизі.

— Ми зверталися до нього, коли він керував областю, — уточнює селищний голова. — Просили сприяти у придбанні понтонного моста. Фахівці кажуть, що це найпростіший спосіб вирішити проблему. Тут відстань між берегами — 150 метрів. Ніхто не відмовляє у допомозі, але поки що все залишається, як і раніше. Коли прибуває вода, одні пересідають на човни, а другі змушені добиратися до сусіднього села, де є понтонний міст. Ще одну таку переправу має підприємець, але вона встановлена за 20 кілометрів від села. А ось громада Сутисків залишилася ні з чим.

Міст, який опинився під водою, споруджено понад 30 років тому. На його ремонт селищна рада щороку витрачає 20—30 кубометрів лісоматеріалів.

— З цією переправою нам одна морока, — продовжує Леонід Дідух. — Раніше її власником був завод електротехнічної апаратури. Потім міст опинився у власності держави. Тепер його знову передали територіальній громаді — інакше ми не мали права списувати кошти на його ремонт.

З ранку і до вечора човняр Павло на веслах. Хлопець безробітний. За переправу платять небагато — від п'ятдесяти копійок до двох гривень, та він не дивується. Каже, у людей немає грошей.

Тим часом метеорологи прогнозують на суботу та неділю подальше підвищення рівня води у Південному Бузі.

Віктор СКРИПНИК.

ФОТОФАКТ

Київські та луганські рятувальники щодня відкачують воду з каналізаційних люків, проїжджих частин, тротуарів і приватних ділянок у столиці.

Фото Олега ПЕТРАСЮКА (Укрінформ).

Херсон готується до надзвичайної ситуації

Для оперативного реагування на збільшення рівня води у Дніпрі (з початку квітня він уже піднявся на 20 сантиметрів) на його узбережжі у межах обласного центру створено три водомірні пункти, звідки щотри години до управління з питань надзвичайних ситуацій ОДА надходить нова інформація. Херсонська міськрада також виділила з бюджету 99 тисяч гривень на терміновe розчищення системи зливової каналізації та інших систем для скидання надлишку ґрунтових вод. Втім, фахівці переконані, що такого вже страшного потопу не буде — переважну частину води з верхів'їв забере Каховське водосховище, а короткочасне збільшення її рівня загрожує хіба що підтопленням садів та дач у кооперативах на лівобережжі Дніпра.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

У столичному музеї Івана Гончара триває виставка писанок, рушників, ікон «До Великодня»

САКРАЛЬНЕ МИСТЕЦТВО

Під час Великого посту, перед найбільшим в році святом — Великоднем, коли йде активна невидима душевна робота на різних рівнях, по-особливому сприймаються такі сакральні речі, як писанка, рушник та ікона...

На виставці представлено писанки з характерними візерунками та колоритом зі Східного та Західного Поділля, Середньої Наддніпрянщини, Гуцульщини, Лемківщини. Рушники постові та поминальні переважно із Середньої Наддніпрянщини — Київщини, Полтавщини, Черкащини, Чернігівщини; Слобожанщини — Сумщини; Нижньої Наддніпрянщини — Дніпропетровщини. Серед них є низка мережаних, вишитих на п'яльцях технікою «українське мереживо», або «мережка настилом по сітці».

Ікони, датовані XVII—початком XX століття, подають церковні та хатні образи Спасителя з апостолами та святими, Богородицею. Серед них кілька багатодільних та багатофігурних. Особливо зворушливо подано сюжет, який поширився Україною ще в Середньовіччі і названий «Недремне Око». На цих іконах ми бачимо Ісуса Христа підлітком, якому під час прощі до Єрусалиму було явлено уві сні все майбутнє життя та його фінал.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Над номером працювали: Сергій БОРИСЕНКО, Тетяна УВЄРОВА, Марина КРИВДА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2013 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 29185

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

